

འབྲུག་གི་འགན་འཛིན་བཅའ་ཁྲིམས་
༢༠༡༣ ཅན་མ།

**The Contract Act of Bhutan
2013**

མཚན་བརྗོད།

ནམ་དག་སྐྱེ་མཚོག་གསེར་གྱི་ལྷན་པོའི་དབང། །
མཇའ་ཚོན་མཛེས་པའི་འོད་ཟེར་རབ་འཕྲོ་ཤིང། །
མཛད་པ་མེད་བྱུང་བྱང་རྒྱབ་མཚོག་སྟོན་པའི། །
མཉམ་མེད་ཤུག་སེལ་བའི་བདག་སྐྱོངས་ཤིག། །

རྒྱལ་བ་ཀུན་གྱི་གསང་གསུམ་འདུས་པའི་སྐྱེ། །
སྟིགས་མའི་འགྲོ་བ་ཐབས་མཁས་མཛད་པ་ཡིས། །
སྐྱོངས་འདི་སྐྱེས་པའི་ཡུལ་དུ་བཟུངས་མཛད་པ། །
པརྱ་འབྱུང་གནས་གཏན་གྱི་སྐྱབས་སུ་བསྟེན། །

གངགི་འབྲུལ་མེད་ལུང་ལས་རབ་འབྲུངས་པའི། །
སྐྱོངས་འདིའི་ལྷན་པའི་གསོས་སུ་རབ་ཤར་ནས། །
ལུགས་གཉིས་ཉི་ལྔའི་སྐྱང་བས་གསལ་མཛད་པ། །
མཐུ་ཚེན་སྒྲ་མའི་ཞབས་ལ་གུས་ཕྱག་འཚལ། །

PARLIAMENT OF BHUTAN

ཨེན་ཨེ་ལེ/ཨེ་མ་པེ-༤/༢༠༡༣/ ༢༥༥

སྤྱི་ཚེས ༡༤.༠༩.༢༠༡༣ ལྷ་

༩ མི་ཇེ་ཞལ་ཏེ་གསྐོན་པོ་མཚོགས་ལྷན། དེ་ནི་ འབྲུག་གི་སྤྱི་ཚོགས་དང་པའི་ཚོགས་ཐེངས་ ༡༠ པའི་ནང་ལས་
 ཚའཛོགས་བྱུང་པའི་ **འབྲུག་གི་འགན་འཛིན་བཅའ་ཁྲིམས་ ༢༠༡༩ ཅན་མ་འདི** རང་ལུགས་གནམ་ལོ་ཚུ་མོ་སྐུལ་ལོ་ཟླ་ ༢
 པའི་ཚེས་ ༩ ལུ་འཇམ་ སྤྱི་ལོ་ ༢༠༡༩ ཟླ་ ༩ པའི་ཚེས་ ༡༧ ལུ་ བསྐྱར་སྤོང་གི་ལག་འགྲུལ་གནང་ཡོད་མི་དང་འཁྲིལ་
 དེར་ལྷན་ཁག་གི་ཉོངས་ལས་ དང་བྱངས་ཚུ་ལ་མཐུན་མཛེད་དགོཔ་བཅས། རང་ལུགས་གནམ་ལོ་ཚུ་མོ་སྐུལ་ལོ་ཟླ་ ༢ པའི་
 ཚེས་ ༡ ལྷ།

(Signature)
 (འཛིགས་མེད་ཚུལ་ཁྲིམས་)
ཚོགས་པོ་ཟླ།

- འད ༡. གཞུང་རྒྱུ་དབུ་ལྷིང་པ་མི་ཇེ་སྐོན་ཚེན་མཚོགས་ལྷན། སྐྱེན་སྐོན།**
༢. འབྲུག་གི་མི་ཇེ་ཁྲིམས་སྤྱི་ཚོན་པོ་མཚོགས་ལྷན། སྐྱེན་སྐོན།
༣. རྒྱལ་ཡོངས་ཚོགས་ཐེངས་མི་ཇེ་ལེ་འཛིན་མཚོགས་ལྷན། སྐྱེན་སྐོན།
༤. མངའ་བདག་དབུ་ལྷིང་ཚེན་ལྷན། སྐྱེན་ལུ་ཚེད།
༥. རྒྱལ་ཡོངས་ཚོགས་འདུའི་ཡོངས་ཁྲུལ་དབུ་ལྷིང་ཚེན་ལྷན།

TABLE OF CONTENTS

Title	Page
PREAMBLE	1
CHAPTER I: PRELIMINARY	1
CHAPTER II: FORMATION OF CONTRACTS	2
CHAPTER III: VOID AGREEMENTS	11
CHAPTER IV: CONTINGENT CONTRACTS	14
CHAPTER V: PERFORMANCE OF CONTRACTS	16
CHAPTER VI: CONTRACTS WHICH NEED NOT BE PERFORMED	24
CHAPTER VII: APPROPRIATION OF PAYMENTS	25
CHAPTER VIII: QUASI CONTRACTS	26
CHAPTER IX: INDEMNITY AND GUARANTEE	27
CHAPTER X: BAILMENT	32
CHAPTER XI: AGENCY	41
CHAPTER XII: INTERPRETATION OF CONTRACTS	54
CHAPTER XIII: REMEDIES	56
CHAPTER XIV: MISCELLANEOUS	59

དཀར་ཆག།

དོན་ཚན།

ཤོག་གྲངས།

དོ་སྤོང།	༡
ལེའུ་དང་པ། སྤོན་བརྗོད།	༡
ལེའུ་གཉིས་པ། གན་འཛིན་བཟོ་ཚུལ།	༢
ལེའུ་གསུམ་པ། བདེན་སྟོང་གི་གན་ཡིག	༡༡
ལེའུ་བཞི་པ། དེས་མེད་ཀྱི་འགན་འཛིན།	༡༤
ལེའུ་ལྔ་པ། འགན་འཛིན་ལག་ལེན་འཐབ་ཚུལ།	༡༦
ལེའུ་དྲུག་པ། ལག་ལེན་འཐབ་དགོས་མེད་པའི་འགན་འཛིན།	༢༤
ལེའུ་བདུན་པ། དདུལ་སྤོང་གི་དབྱ་བཤོ།	༢༥
ལེའུ་བརྒྱད་པ། གཅིག་མཚུངས་ཀྱི་འགན་འཛིན།	༢༦
ལེའུ་དགུ་པ། སྤོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་དང་འགན་ལེན།	༢༧
ལེའུ་བརྒྱུ་པ། བཅོལ་མ།	༣༢
ལེའུ་བརྒྱུ་གཅིག་པ། དོ་ཚབ་ལས་སྤྲེ།	༤༡
ལེའུ་བརྒྱུ་གཉིས་པ། འགན་འཛིན་གྱི་གོ་བ་ལེན་ཐངས།	༥༤
ལེའུ་བརྒྱུ་གསུམ་པ། བཅོས་ཐབས།	༥༦
ལེའུ་བརྒྱུ་བཞི་པ། ལྷ་ཚོགས།	༥༧

PREAMBLE

WHEREAS it is deemed expedient to consolidate and codify practices relating to contracts, it is imperative to frame legislative provisions regulating contracts and their performance and to ensure the rights of people concerning contractual transactions;

Parliament of the Kingdom of Bhutan do hereby enact the Contract Act of Bhutan 2013 on the 10th Day of the 1st Month of Water Female Snake Year of the Bhutanese Calendar corresponding to the 20th Day of February, 2013 at its 10th session of the First Parliament as follows:

CHAPTER I PRELIMINARY

Title, commencement and extent

1. This Act shall:
 - (1) Be called the Contract Act of the Kingdom of Bhutan 2013;
 - (2) Come into force on the 3rd Day, of 2nd Month of the Water Female Snake Year corresponding to the 14th Day of the 3rd Month of 2013;
 - (3) Extend to the whole of Bhutan.

Supersession

2. This Act shall supersede sections 285 and 286 of the Penal Code of Bhutan, and any custom or usage of trade relating to contracts in the Kingdom of Bhutan to the extent that

དོན་འདུན།

འགན་འཛིན་ལུ་ཕན་རྒྱལ་སྐྱོད་ཆེ་བའི་ལག་ལེན་ཚུ་ བཙན་ཉལ་ཉལ་དང་ རྒྱུག་ལུགས་བཟོ་ཞིའི་
དོན་ལུ་ འགན་འཛིན་མཚམས་འཛིན་འབད་ཞིའི་ཁྲིམས་ཀྱི་དགོངས་དོན་ཚུ་ བཟུམ་ཞི་དང་
ལག་ལེན་འབབ་ནི་ དེ་ལས་མི་སེར་ཚུ་ འགན་འཛིན་དང་འབྲེལ་བའི་ལཱ་རིམ་གྱི་ཐོབ་དབང་ཚུ་
ངེས་གཏན་བཟོ་དགོཔ་འདི་གལ་ཅན་ཚིག་ཡིན།

འབྲུག་གི་འགན་འཛིན་བཙའ་ཁྲིམས་སྤྱི་ལོ་ ༡༠༡༣ ཚན་མ་འདི་ གནམ་ལོ་རྒྱལ་སྤྱི་ལོ་ ཟླ་
༡ པའི་ཚེས་ ༡༠ ལུ་འཇམ་ སྤྱི་ལོ་ ༡༠༡༣ ཟླ་ ༡ པའི་ཚེས་ ༡༠ ལུ་ འབྲུག་རྒྱལ་བརྒྱུད་
རྒྱལ་ཁབ་གྱི་སྤྱི་ཚོགས་དང་པའི་ཚོགས་བཅའ་ས་ ༡༠ པའི་ནང་གཤམ་གསལ་ལྟར་ཆ་འཛིག་
མཛད་གྲུབ།

ལེའུ་དང་བཟ། སྤོན་བཛོད།

མཚན་གནས་དང་ འགོ་འཇུགས་ དེ་ལས་ལུབ་ཚད།

- ༡. བཙའ་ཁྲིམས་འདི།
 - (༡) འབྲུག་གི་འགན་འཛིན་བཙའ་ཁྲིམས་ སྤྱི་ལོ་ ༡༠༡༣ ཚན་མ་བཟོ་བཛོད་
དགོ།
 - (༢) གནམ་ལོ་རྒྱལ་སྤྱི་ལོ་ ཟླ་ ༡ ཚེས་ ༡ ལུ་འཇམ་ སྤྱི་ལོ་ ༡༠༡༣ སྤྱི་ཟླ་
༡ ཚེས་ ༡༤ ལས་འགོ་བཟུང་སྟེ་ བསྟར་སྤོད་འབད་དགོ།
 - (༣) འབྲུག་རྒྱལ་ཁབ་གྱི་ས་ཁྱོན་ཡོངས་ལུ་ལུབ་དགོ།

དབང་མཐའ་བཙའ་ཐངས།

- ༡. བཙའ་ཁྲིམས་འདི་གིས་ འབྲུག་གི་ཉེས་འགེལ་གྲྀམས་དེབ་གྱི་ དོན་ཚན་ ༡༡༥ པ་
དང་ ༡༡༦ པ་ དེ་ལས་ འབྲུག་རྒྱལ་ཁབ་ནང་འཁོད་གྱི་འགན་འཛིན་དང་འབྲེལ་
བའི་ལུགས་སྤོལ་ ཡང་ན་ ལག་ལེན་རྣམ་གཞག་གང་རུང་ བཙའ་ཁྲིམས་འདི་དང་

such custom or usage is inconsistent with this Act. This Act, shall not, however, affect any right, title or interest accrued or any liability, obligation or responsibility incurred under such custom or usage prior to the coming into force of this Act.

3. Subject to section 2 of this Act, if any other law in force in the Kingdom of Bhutan is, in any way, inconsistent with this Act, the provisions of this Act shall prevail.

CHAPTER II FORMATION OF CONTRACTS

“Proposal”, “acceptance” and “consideration”

4. A person shall be said to make a “proposal” when, with the intention of creating a legal relationship, he or she signifies to another, by words or by conduct, his or her willingness to do or to abstain from doing anything with a view to obtaining the assent of that other or others to such act or abstinence.
5. When a proposal is accepted by a person to whom it was made, the proposal shall become a “promise”. A promise may be express, that is, by way of spoken or written words, or implied, that is, when it can be inferred from the conduct of the parties or the circumstances of the case. The person

འབྲེལ་ཆགས་མེད་མི་ཚུ་ བཅའ་ཁྲིམས་འདི་གི་དབང་མཐའ་བཅད་པ་ཡིན། ཡིན་རུང་
 བཅའ་ཁྲིམས་འདི་གིས་ ལྷགས་སྲོལ་ ཡང་ན་ ལག་ལེན་རྣམ་གཞག་དེ་ཚུ་ལས་
 བརྟེན་པའི་ཐོབ་དབང་དང་ བདག་དབང་ ཡང་ན་ ཁོ་མན་རྟེ་བྱུང་ཡོད་མི་ ཡང་
 བ་ བཅའ་ཁྲིམས་འདི་བསྟར་སྲོད་མ་འབད་བའི་སྲ་གོང་ལས་ ལྷགས་སྲོལ་ ཡང་ན་
 ལག་ལེན་རྣམ་གཞག་དེ་ཚུ་ལས་བརྟེན་པའི་ འཁྲི་བ་དང་འགན་འཁྲི་ ཡང་ན་ ལག་
 འགན་འཁྲི་མི་ཚུ་ལུ་མི་གཞོན།

- ༣. གལ་སྲིད་ འབྲུག་རྒྱལ་ཁབ་ནང་འཁོད་ལུ་བྱབ་དབང་ཡོད་པའི་ ཁྲིམས་ལྷགས་
 གཞན་གང་རུང་ཅིག་གི་དགོངས་དོན་ཅིག་ བཅའ་ཁྲིམས་འདི་དང་འབྲེལ་ཆགས་མེད་
 པར་ཡོད་ཚེ་ བཅའ་ཁྲིམས་འདི་གི་དོན་ཚན་ ༩ པ་དང་འཁྲིལ་ཏེ་ བཅའ་ཁྲིམས་འདི་
 གི་དགོངས་དོན་ཚུ་གིས་འགབ་ཡིན།

ལེའུ་གཉིས་པ། འགན་འཛིན་བཟོ་ཚུལ།

གྲོས་འཆར་དང་ རོས་ལེན་ དེ་ལས་ བརྩི་འཛོགས།

- ༤. མི་ངོ་ཅིག་གིས་ གྲོས་འཆར་ བཟོ་བ་ཟེར་མི་དེ་ཡང་ ཁོ་གིས་བྱ་སྲོད་གང་རུང་ཅིག་
 ཁྲིམས་མཐུན་བསམ་སྲོད་གྱི་སློབ་ལས་འབད་ཐབས་ལུ་ ཁོ་རས་དང་འདོད་བསྐྱེད་
 པ་ ཡང་ན་ མི་ངོ་གཞན་ཅིག་ལས་གནང་བ་ལེན་ནིའི་དོན་ལུ་ གང་རུང་ཅིག་འབད་
 བེ་ལས་འཛེམ་པ་ ཡང་ན་ གཞན་ཚུ་གྱིས་འདི་བཟུམ་འབད་ནི་ལུ་འཛེམ་བཅུག་པ་
 ཡང་ན་ སྤང་འཛེམ་གྱི་ཆེད་དུ་ མི་ངོ་གཞན་མི་འདི་ལུ་ཡིག་ཐོག་ ཡང་ན་ བྱ་སྲོད་གྱི་
 སློབ་ལས་བདམས་ལྟོན་ནི་ལུ་སྐབ་ཡིན།

- ༥. གྲོས་འཆར་འདི་ག་ལུ་བཟོ་སྡེ་ཡོད་པ་ཡིན་ན་ དེའི་མི་ངོ་འདི་གིས་རོས་ལེན་གྲུབ་ཚེ་
 གྲོས་འཆར་འདི་ ལས་བྱངས་ལུ་འགྱུར་དགོ། ལས་བྱངས་འདི་དག་ཐོག་ ཡང་ན་
 ཡིག་ཐོག་ལུ་གསལ་སྟོན་འབད་ཚོག་པ་ ཡང་ན་ ཅུ་མན་གྱི་བྱ་སྲོད་ ཡང་ན་ འབྲེལ་

making the promise shall be called the “promisor” and the person to whom such promise is made shall be called the “promisee”.

6. A proposal may indicate that it is open for a specified period of time, in which case it can be accepted only within such time. If it does not so indicate, it can be accepted within reasonable time.
7. The communication of a proposal shall be complete when it comes to the knowledge of the person to whom it is made.
8. A proposal may be revoked at any time before acceptance. In cases where the acceptance is transmitted to the proposer, the proposal may be revoked at any time before the acceptor puts his or her acceptance in a course of transmission so as to be out of the power of the acceptor.
9. A proposal shall be deemed to be revoked by the death or insanity of the proposer if the fact of such death or insanity comes to the knowledge of the person to whom it was made before he or she accepts it or before he or she puts his or her acceptance in a course of transmission, as above.
10. When a person to whom a proposal is made signifies his or her assent thereto, expressly or impliedly, he or she is said to “accept” the proposal. An acceptance shall be made in a reasonable and usual manner, unless the proposal has prescribed a manner in which it should be made, in which case it should be in such prescribed manner. When the

གནད་ཀྱི་སྐབས་དོན་ལས་གོ་བ་རྟོགས་ཏེ་བརྗེས་ཚིག་ལ། ལས་བྱེད་ལ་འབད་མི་ མི་
 རོ་འདི་ལུ་ ལས་བྱེད་པ་དང་ ལས་བྱེད་པ་ག་ལུ་འབད་དེ་ཡོད་པ་ཨིན་ན་ འདི་ལུ་
 ལས་བྱེད་པ་ཐོབ་མི་ཟེར་བཟོ་དགོ།

6. གྲོས་འཆར་ནང་ལུ་ ཆེད་དམིགས་ཀྱི་དུས་ཡུན་བཀག་ཆ་མེད་པར་ཡོད་ཟེར་སྟོན་ཚིག་
 བྱིན་ན་ གྲོས་འཆར་འདི་ འདི་བཟུམ་མའི་དུས་ཡུན་གྱི་ནང་འཁོད་ལུ་རྒྱུ་ཚུ་ཅིག་དོས་
 ལེན་འབད་ཚོགས། གལ་སྲིད་དེ་བཞིན་སྟོན་པ་མེད་ཚེ་ རྒྱ་མཚན་ལུན་པའི་དུས་ཚོད་ཀྱི་
 བར་འཁོད་ལུ་དོས་ལེན་འབད་ཚོགས།

7. གྲོས་འཆར་དེའི་བརྒྱུད་འབྲེལ་འདི་ གྲོས་འཆར་ག་ལུ་བཟོ་སྟེ་ཡོད་པ་ཨིན་ན་ དེའི་མི་
 རོ་འདི་གིས་ཤེས་རྟོགས་འབྱུང་པའི་སྐབས་ལུ་མཇུག་བསྟུན་དགོ།

8. གྲོས་འཆར་འདི་དོས་ལེན་མ་འབད་བའི་སྟོན་མ་ བམ་རང་ཨིན་རུང་ཆ་མེད་གཏང་ཚོགས།
 གལ་སྲིད་དོས་ལེན་འདི་གྲོས་འཆར་བཅུགས་མི་ལུ་སྟེལ་ཏེ་ཡོད་ན་ གྲོས་འཆར་དོས་
 ལེན་འབད་མི་འདི་གིས་ ཁོ་རའི་དོས་ལེན་དབང་ཆ་ནང་མི་རློན་མི་འདི་དོན་ལུ་ དོས་
 ལེན་མ་འབད་བའི་སྟོན་མ་གྲོས་འཆར་སྟེལ་བའི་ནམ་དུས་ལུ་ བམ་རང་ཨིན་རུང་ཆ་
 མེད་གཏང་ཚོགས།

9. གལ་སྲིད་གྲོས་འཆར་ག་ལུ་བཟོ་སྟེ་ཡོད་པ་ཨིན་ན་ དེའི་མི་རོ་འདི་གིས་ གྲོས་འཆར་
 འདི་དོས་ལེན་མ་འབད་བའི་སྟོན་མ་ ཡང་ན་ དོས་ལེན་གྱི་དོན་ལུ་གྲོས་འཆར་སྟེལ་
 བའི་ནམ་དུས་ལུ་ གྲོས་འཆར་བཅུགས་མི་འདི་ ཆེ་ལས་འདས་པ་ ཡང་ན་ རྒྱུ་
 འབྲེག་བྱུང་པའི་བདེན་ཁུངས་ གྲོས་འཆར་བཅུགས་མི་ལུ་ཤེས་རྟོགས་བྱུང་ན་ གྲོས་
 འཆར་འདི་ནམ་རང་ཨིན་རུང་ གོང་བཞིན་དུ་ཆ་མེད་བཏང་ཡོད་པར་བརྟེན་དགོ།

10. གྲོས་འཆར་ག་ལུ་བཟོ་སྟེ་ཡོད་པ་ཨིན་ན་ དེའི་མི་རོ་འདི་གིས་ལས་ལེན་ཁ་གསལ་
 དུ་ ཡང་ན་ བུགས་བསྟན་གྱི་སྟོལ་སྟོན་ཡོད་ཚེ་ གྲོས་འཆར་འདི་ཁོ་འམ་མོ་གིས་
 དོས་ལེན་འབད་མ་ཨིན། གྲོས་འཆར་གྱི་དོས་ལེན་འདི་ གྲོས་འཆར་ནང་ལུ་ ཆེད་
 དུ་བཀོད་དེ་ཡོད་མིའི་ལས་ལུགས་དང་འབྲེལ་ཏེ་ འབད་དགོ་པ་སྟེ་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་

manner of acceptance is so prescribed and the acceptance is made in some other manner, it shall nevertheless be deemed to be a valid acceptance, unless the proposer, within reasonable time after such acceptance has been received by him or her, rejects such acceptance and insists that the proposal be accepted only in the manner prescribed by him or her.

11. An acceptance shall not be valid unless it is absolute and unconditional, that is, without any variation of the terms of the proposal. If it is not absolute and unconditional, it shall amount to a counter-proposal, that is, a new proposal, which the original proposer may or may not accept.
12. The communication of an acceptance shall be complete at the time when it comes to the knowledge of the proposer and may be revoked before such time.
13. Performance of the conditions of a proposal shall amount to acceptance of that proposal if the person performing such conditions had knowledge of such proposal.
14. When the promisor makes a promise in return for any act, abstinence or promise on the part of the promisee whereby any benefit is derived by the promisor or any other person or any detriment is inflicted on the promisee or any other

དེ་མིན་རྒྱ་མཚན་ལྡན་པའི་སློབ་ལས་དང་ སྤྱིར་བཏང་གི་ལམ་ལུགས་དང་འབྲེལ་ཉེ་ངོས་
 ལེན་འབད་དགོ། ངོས་ལེན་འབད་ཐངས་གྱི་ལམ་ལུགས་འདི་ ཆེད་དུ་བཀོད་དེ་ཡོད་
 རུང་ ངོས་ལེན་འདི་ལམ་ལུགས་སོ་སོ་ཅིག་གི་ཐོག་ལུ་འབད་དེ་ཡོད་ན་ གྲོས་འཆར་
 བཅུགས་མི་གིས་ དེ་ལུགས་ཀྱི་ངོས་ལེན་འདི་ རྒྱ་མཚན་ལྡན་པའི་དུས་ཚོད་ཀྱི་ནང་
 འཁོད་ལུ་འབྲོར་བའི་ཤུལ་ལས་ ཕྱིར་བཏོན་འབད་ནི་དང་ གྲོས་འཆར་འདི་ ཁོ་གིས་
 ཆེད་དུ་བཀོད་ཡོད་མི་དང་འབྲེལ་ཉེ་བཟོ་བ་ཅིན་རྒྱུམ་ཅིག་ ངོས་ལེན་འབད་ནི་ཨིན་
 ཟེར་ཨུ་ཚུགས་བསྐྱེད་དེ་བཟོ་བཅུག་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་ཆ་གནས་ཡོད་པའི་ངོས་
 ལེན་སླེ་མི་བཟི།

༡༢. ངོས་ལེན་འདི་ཡོངས་རྫོགས་དང་ ཚད་མེད་པར་ གྲོས་འཆར་གྱི་འབྲེལ་གནད་ཚུ་ལུ་
 འགྱུར་ལྡོག་མེད་པར་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་འདི་ལུ་ཆ་གནས་མེད། གལ་སྲིད་
 གྲོས་འཆར་འདི་ཡོངས་རྫོགས་དང་ ཚད་མེད་མེན་པར་ཡོད་ན་ རྒྱབ་འགལ་གྲོས་
 འཆར་འབད་བཟུ་ནི་དང་ འདི་ལུ་ གྲོས་འཆར་བཅུགས་མི་གིས་ ངོས་ལེན་འབད་
 ཚོག་ ཡང་ན་ མི་ཚོག།

༡༣. ངོས་ལེན་གྱི་བརྒྱུད་འབྲེལ་འདི་ གྲོས་འཆར་བཅུགས་མི་གིས་ཤེས་རྟོགས་འབྱུང་པའི་
 རྐབས་ མཇུག་བསྟུ་ནི་དང་ དེའི་སྲོལ་ལས་ཆ་མེད་ཡང་གཏང་ཚོག།

༡༤. གལ་སྲིད་གྲོས་འཆར་གྱི་ཆ་རྒྱུ་ཚུ་དང་འབྲེལ་ཉེ་ ལག་ལེན་འབབ་མི་ མི་ངོ་འདི་གིས་
 གྲོས་འཆར་དེའི་སློབ་ལས་ཤེས་རྟོགས་བྱུང་ན་ གྲོས་འཆར་གྱི་ཆ་རྒྱུ་ཚུ་དང་འབྲེལ་ཉེ་
 ལག་ལེན་འབབ་ཡོད་མི་འདི་ ངོས་ལེན་འབད་ཡོད་པའི་གྲོས་འཆར་གྱི་གངས་སུ་བཟི་
 དགོ།

༡༥. ཁས་བྲལ་པ་གིས་ཁས་བྲལ་འབད་མི་འདི་ ཁས་བྲལ་ཐོབ་མི་གིས་ བྱ་སྤྱོད་དང་
 སྤང་འཛོམ་གང་རུང་ཅིག་གི་ལན་ལུ་འབད་ཡོད་པ་ ཡང་ན་ ཁས་བྲལ་འདི་ཁས་
 བྲལ་པ་ ཡང་ན་ མི་ངོ་གཞན་གང་རུང་ཅིག་ལུ་ཁེ་སང་འབྱུང་བ་ ཡང་ན་ ཁས་
 བྲལ་ཐོབ་མི་ ཡང་ན་ མི་ངོ་གཞན་གང་རུང་ཅིག་ལུ་གཞོན་ཚེ་ འདི་བརྩམ་མི་བྱ་

person, such act, abstinence or promise shall be regarded as the “consideration” for the promise made by the promisor. Consideration may be past, present or future.

Agreement and contract

15. Every promise and every set of promises forming the consideration for each other shall be an “agreement”.
16. An agreement shall amount to a contract and shall be enforceable at law if it is made with the free consent of competent parties for a lawful consideration and for a lawful object and is not declared to be void or illegal by this Act or by any other law in force in the Kingdom of Bhutan.
17. An agreement which is not enforceable at law shall be void.
18. An agreement which is enforceable at the option of one or more of the parties thereto, but not at the option of the other or others, shall be called a “voidable contract”.

Form of contracts

19. Notwithstanding what is stated in this Act, if under any law in force in the Kingdom of Bhutan, any particular contract, irrespective of the value of its subject-matter, is required to be in writing or attested by witnesses or registered or comply with any other formality, such

སྲིད་དང་སྤང་འཛེམ་ ཡང་ན་ ལས་བྲུངས་འདི་ ལས་བྲུངས་པའི་ལས་བྲུངས་ཀྱི་དོན་
ལ་ བརྩི་འཛེག་ཡོད་པར་བརྩི་དགོ། བརྩི་འཛེག་འདི་ཡང་འདས་པ་དང་ ད་ལྟ་ ཡང་
ན་ མ་འོངས་ཟེར་ཡོད།

གན་ཡིག་དང་འགན་འཛིན།

- ༡༥. གཅིག་གིས་གཅིག་ལུ་བརྩི་འཛེག་ཡོད་པའི་ ལས་བྲུངས་རེ་རེ་བཞིན་དུ་དང་ལས་
བྲུངས་ཆ་ཚན་ཚུ་ལུ་ གན་ཡིག་སླེ་བརྩི་དགོ།
- ༡༦. གན་ཡིག་ཅིག་འགན་འཛིན་གྱི་གྲངས་སུ་བརྩི་དགོཔ་འདི་ཡང་ གལ་སྲིད་གན་ཡིག་
འདི་འོས་འབབ་ཅན་གྱི་རྩ་ཕན་རང་སོའི་རང་མོས་ལས་ལེན་ཐོག་ལུ་ ཁྲིམས་མཐུན་
གྱི་བརྩི་འཛེག་དང་དམིགས་ལུ་སླེས་ཏེ་བཟོ་ཡོད་ན་ ཁྲིམས་མཐུན་བསྟར་སྲིད་
འབད་ནི་དང་ བཅའ་ཁྲིམས་འདི་ ཡང་ན་ འབྲུག་རྒྱལ་ཁབ་ནང་ལུ་ཁྱབ་དབང་ཡོད་
པའི་ ཁྲིམས་ལུགས་གཞན་གང་རུང་ཅིག་གིས་ བདེན་སྲོང་ ཡང་ན་ ཁྲིམས་འགལ་
ཡིན་པར་མི་བརྩི།
- ༡༧. ཁྲིམས་མཐུན་ལྟར་དུ་བསྟར་སྲིད་འབད་མ་བཟུབ་པའི་ གན་ཡིག་འདི་བདེན་སྲོང་ཨིན།
- ༡༨. རྩ་ཕན་གཅིག་དང་དེ་ལས་ལྷག་མི་ཚུ་གི་གདམ་ཁ་དང་བསྟུན་ཏེ་ བསྟར་སྲིད་འབད་
བཟུབ་པའི་གན་ཡིག་འདི་ རྩ་ཕན་གཞན་གཅིག་ ཡང་ན་ གཞན་ཚུ་གིས་གདམ་ཁ་
ལུ་མ་གྲུབ་ན་ འདི་ལུ་ བདེན་སྲོང་རུང་བའི་འགན་འཛིན་ཟེར་བཟོ་དགོ།

འགན་འཛིན་གྱི་དབྱེ་བ།

- ༡༩. བཅའ་ཁྲིམས་འདི་ནང་ལུ་འཁོད་དེ་ཡོད་མི་འདི་མ་བརྩི་བར་ གལ་སྲིད་རྒྱལ་ཁབ་ནང་
ལུ་ཁྱབ་དབང་ཡོད་པའི་ཁྲིམས་ལུགས་གང་རུང་ཅིག་དང་འཁྲིལ་ཏེ་ ཆེད་མངགས་གྱི་
འགན་འཛིན་གང་རུང་ཅིག་གི་རྩ་དོན་འདི་ རིན་དངུལ་ལུ་ཁྱུང་པར་མེད་པར་ཡོད་ཆོ་
འདི་ཚུ་ཡིག་ཐོག་ལུ་བཀོད་དགོ་པ་ ཡང་ན་ དཔལ་པོ་ཚུ་གིས་བདེན་སྲོང་འབད་དགོ་
པ་ ཡང་ན་ ཐོ་བཀོད་འབད་དགོ་པ་ ཡང་ན་ བྱ་སྒྲུའི་རིམ་པ་དང་འཁྲིལ་དགོ་པའི་

a contract shall be valid only if it complies with such prescribed formalities.

Competent parties

20. A person shall be competent to enter into a contract if :
- (4) He or she is of the age of majority according to the law applicable to him or her;
 - (5) He or she is of sound mind; and
 - (6) He or she is not disqualified from contracting by any law in force in the Kingdom of Bhutan.
21. A person is said to be of sound mind for the purpose of making a contract if, at the time of entering into the contract, he or she is able to understand the contract and form a rational judgment of the effect of the contract on his or her interests.
22. A person who is usually of unsound mind, but occasionally of sound mind shall be capable of entering into a contract when he or she is of sound mind. A person who is usually of sound mind, but occasionally of unsound mind, whether because of illness, drugs, intoxication or any other cause, shall not be capable of entering into a contract when he or she is of unsound mind. The burden of proving that a person was of unsound mind at the time when he or she entered into the contract shall be on the party alleging that he or she was of unsound mind at such time.

ཁར་ འདི་བརྩམ་མའི་འགན་འཛིན་འདི་ ཚེད་རྒྱ་བཀོད་དེ་ཡོད་པའི་བྱ་སྐོའི་རིམ་པ་
དང་འཁྲིལ་ཏེ་ཡོད་པ་ཅིན་རྒྱུང་ཅིག་ ཚགནས་འབད་དགོ།

འོས་འབབ་ཅན་གྱི་ཚུ་པན།

- ༡༠. འགན་འཛིན་གྲུབ་ནི་ལུ་ མི་ངོ་ཅིག་གི་འོས་འབབ་དེ་ཡང་ གལ་སྲིད་མི་ངོ་འདི་
 - (༡) ལག་ལེན་འབབ་ཚོག་པའི་ཁྲིམས་ལུགས་གི་ནང་དོན་ལྟར་ ལོ་ན་སླིན་པ།
 - (༢) ཅན་ཤེས་བརྟན་པོར་ཡོད་པ།
 - (༣) འབྲུག་ལུ་བྱུང་དབང་ཡོད་པའི་ཁྲིམས་གང་རུང་ཅིག་གི་ནང་གསལ་ལྟར་
འགན་འཛིན་ནང་གལ་གཏོགས་འབད་ནིའི་བྱུང་ཚད་ལས་མ་འགལ་བ་ཡོད་
པ།
- ༡༡. གལ་སྲིད་འགན་འཛིན་བཟོ་བའི་ནམ་ཟུས་ལུ་ མི་ངོ་གཅིག་གིས་འགན་འཛིན་གྱི་གོ་
དོན་རྟོགས་ནི་དང་ མི་ངོ་རང་སེའི་རེ་འདོད་དང་འཁྲིལ་ཏེ་ འགན་འཛིན་དེའི་གནད་
སླིན་གྱི་གོ་སྐབས་ཐག་ཚུ་ རྒྱ་མཚན་ལྷན་པའི་སློབ་ལས་ཚོད་རྒྱུགས་ཚེ་ འགན་འཛིན་གྲུབ་
ནིའི་དོན་ལུ་ མི་ངོ་འདི་ཅན་ཤེས་བརྟན་པོར་ཡོད་པར་བརྩིམ་ཨིན།
- ༡༢. རྒྱུ་རྒྱུན་རྒྱ་ཅན་ཤེས་བརྟན་པོར་མེད་རུང་ རེ་ཅིག་ཅན་ཤེས་བརྟན་པོར་འགྱུར་བའི་
མི་ངོ་ཅིག་ཡིན་ཚེ་ ཅན་ཤེས་བརྟན་པོ་ཡོད་པའི་སྐབས་ འགན་འཛིན་ནང་ལུ་གལ་
གཏོགས་འབད་ནི་འོས་འབབ་ཡོད། རྒྱུ་རྒྱུན་རྒྱ་ཅན་ཤེས་བརྟན་པོར་ཡོད་རུང་ རེ་
ཅིག་ནད་གཞི་དང་མུ་རྩུ་ དེ་ལས་མུ་རྩུ་གྱིས་བཟི་བའི་སྐབས་ ཡང་ན་ འབྲུང་
རྒྱུན་གཞན་ལུ་བརྟེན་ ཅན་ཤེས་བརྟན་པོར་མེད་པར་འགྱུར་ཚེ་ འགན་འཛིན་ནང་
ལུ་གལ་གཏོགས་འབད་ནི་ལུ་འོས་འབབ་མེད། འགན་འཛིན་ནང་ལུ་གལ་གཏོགས་
འབད་བའི་ནམ་ཟུས་ལུ་ མི་ངོ་འདི་ཅན་ཤེས་བརྟན་པོར་མེད་པའི་ར་ཁུངས་སྐྱགས་ནི་
འདི་ ཉེས་ཁ་བཀོད་མི་ཚུ་པན་འདི་ལུ་ཕོག།

Lawful consideration and object

23. An agreement without consideration shall be void, unless
- (1) It is in writing and signed by the parties who stand in near relationship to each other and is made out of natural love and affection;
 - (2) It is a promise to compensate, wholly or in part, a person who has already voluntarily done something for the promisor or something which the promisor was legally obliged or compellable to do;
 - (3) It is a promise in writing, signed by the promisor, to pay a debt which is barred by limitation, if any, under any law; or
 - (4) On the faith of the promise made by the promisor, the promisee has altered his or her conduct or has done or omitted to do something, which he or she would not have if such promise had not been made and has suffered some detriment thereby.
24. A gift made with free consent shall not be invalid only on the ground of absence of consideration, but a promise to make a gift shall be void.
25. Inadequacy of consideration shall not invalidate consent which is freely given, but it shall be a relevant factor to decide whether or not the consent of a promisor was freely given.

ཁྲིམས་མཐུན་གྱི་བརྗེ་འཛུགས་དང་དམིགས་ལྷན་ལ།

༡༣. གཤམ་གསལ་ལྟར་དུ་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་བརྗེ་འཛུགས་མེད་པའི་གན་ཡིག་འདི་
བདེན་སྟོང་ཡིན།

(༡) ཡིག་ཐོག་ལུ་ཕན་ཚུན་འབྲེལ་བ་ཡོད་པའི་རྩ་ཕན་ཚུ་གིས་ལག་བྲིས་བཀོད་དེ་
རང་བཞིན་གྱི་བྱམས་པ་དང་བརྗེ་བའི་སྐོ་ལས་བཟོ་ཡོད་པ་ ཡང་ན།

(༢) མི་ཅིག་གིས་ཁོ་འཕམ་མོ་རའི་དང་སྐྱོད་གི་ཐོག་ལུ་ སྐར་ལས་ཁས་སྐྱེས་པ་
ལུ་གང་རུང་ཅིག་འབད་ཡོད་པ་ ཡང་ན་ ཁྲིམས་ཀྱི་མཁོ་གལ་དང་བསྐྱུན་
ཁས་སྐྱེས་པ་གིས་ཐབས་མེད་པར་འབད་དགོ་པ་འབྱུང་པ་ ཡང་ན་ འབད་
བཅུག་རུང་བའི་ལཱ་དེའི་རྐྱེད་འབྱུང་མི་ལཱ་པོ་ ཡང་ན་ ཆམས་ཅིག་སྟོང་ནི་གི་
ཁས་སྐྱེས་པ་ ཡང་ན།

(༣) ཁས་སྐྱེས་པ་གིས་ཡིག་ཐོག་ལུ་ལག་བྲིས་བཀོད་དེ་ ཁྲིམས་ལུགས་གང་
རུང་ཅིག་ནང་ ཚད་འཛིན་རེ་ཡོད་པའི་བྱ་ལོན་ཅིག་ ལོག་སྟོང་ནི་གི་ཁས་
སྐྱེས་ཡིན་པ་ ཡང་ན།

(༤) ཁས་སྐྱེས་པ་གིས་ཁས་སྐྱེས་འབད་དེ་ཡོད་མི་འདི་ལུ་སྐོ་གཏད་དེ་ ཁས་
སྐྱེས་ཐོབ་མི་གིས་ཁོ་འཕམ་མོ་རའི་བྱ་སྟོང་ལུ་འགྱུར་བཅོས་འབད་བ་ ཡང་ན་
གང་རུང་ཅིག་འབད་བ་ ཡང་ན་ བཤོལ་བཞག་མི་དེ་ གལ་སྲིད་འདི་བཟུམ་
མའི་ཁས་སྐྱེས་མ་འབད་བར་བཞག་པ་ཅིན་ ཁས་སྐྱེས་ཐོབ་མི་གིས་ནི་
སྐྱེ་མ་འབད་བར་བཞག་པ་ལས་བརྟེན་ ཉེར་འཚོ་དུམ་ག་རེ་བྱུང་བ།

༡༤. རང་མོས་ཀྱི་ཁས་ལེན་ཐོག་ལུ་བྱིན་པའི་ཁྲིམས་འདི་ བརྗེ་འཛུགས་མེད་པའི་གཞི་ལུ་
རྐྱེད་ཅིག་ ཆགས་མེད་པ་འབད་མི་བརྗེ། ཡིན་རུང་ཁྲིམས་བྱིན་ནི་གི་ཁས་སྐྱེས་
འདི་བདེན་སྟོང་ཡིན།

༡༥. བརྗེ་འཛུགས་འདྲོངས་མི་འདི་གིས་ རང་མོས་ཀྱི་ཐོག་ལུ་ཁས་ལེན་སྟོང་མི་དེ་ ཆ་
གནས་མེད་མི་ལུ་མ་འགྱུར་རུང་ ཁས་སྐྱེས་པའི་ ཁས་ལེན་འདི་རང་མོས་ཀྱི་ཐོག་
ལུ་སྟོང་པ་ ཡང་ན་ མ་སྟོང་སྟོར་ ཐག་བཅད་པའི་སྐབས་ བརྗེ་འཛུགས་འདྲོངས་མི་
དེ་ འབྲེལ་ཆགས་ཀྱི་རྒྱ་རྒྱུན་ཅིག་འབད་བརྗེ་དགོ།

26. The consideration or object of an agreement shall be deemed to be lawful unless it–
- (1) Is forbidden by law;
 - (2) Is of such a nature that, if allowed, it would defeat the provisions of any law; o
 - (3) Is fraudulent;
 - (4) Involves injury to the person or property of another;
or
 - (5) Is immoral or opposed to public policy.
27. If the consideration or object of any agreement is not lawful, the agreement shall be void.

Consideration or object which is partly lawful

28. If the consideration or object of an agreement is partly lawful and partly unlawful and the part which is lawful can be separated from that which is unlawful, the lawful part shall be a valid contract and the unlawful part shall be void.
29. If, in such a case, it is not possible to separate that part which is lawful from the part which is unlawful, the entire agreement shall be void.

Consent

30. Two or more persons shall be said to consent when they agree upon the same thing in the same sense.
31. Consent of the parties shall be a necessary ingredient of a valid contract and an agreement without consent shall be void.

༢༤. གཤམ་གསལ་ལྟར་དུ་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་གན་ཡིག་ཅིག་གི་བརྩི་འཛོག་
 ཡང་ན་ དམིགས་ཡུལ་འདི་ ཁྲིམས་མཐུན་ཡོད་པར་བརྩི་དགོ།
- (༡) ཁྲིམས་ཀྱིས་བཀག་དམ་འབད་བ་ ཡང་ན།
- (༢) ལག་ལེན་འབབ་ཚོགས་སླེ་བཟོ་ན་ འདི་གིས་ཁྲིམས་ལུགས་གང་རུང་ཅིག་
 གི་དགོངས་དོན་ཚུ་ཆ་མེད་བཏང་བ་ ཡང་ན།
- (༣) གཡོ་ཚོལ་ ཡང་ན།
- (༤) མི་གཞན་ཅིག་ལུ་ ཡང་ན་ དེའི་རྒྱ་དངོས་ལུ་གཞོད་འཚེ་འབྱུང་བ་ ཡང་ན།
- (༥) ཁྲིམས་འཆལ་ ཡང་ན་ མི་མང་སྲིད་བྱས་ལུ་རྒྱབ་འགལ་བྱུང་བ།
༢༥. གལ་སྲིད་གན་ཡིག་གང་རུང་ཅིག་གི་བརྩི་འཛོག་ ཡང་ན་ དམིགས་ཡུལ་འདི་
 ཁྲིམས་མཐུན་མེད་ན་ གན་ཡིག་འདི་བདེན་སྟོང་ཨིན།

བརྩི་འཛོག་ ཡང་ན་ དམིགས་ཡུལ་གྱི་ཆ་ཤས་ཅིག་ཁྲིམས་མཐུན།

༢༦. གལ་སྲིད་འགན་འཛིན་ཅིག་གི་བརྩི་འཛོག་ ཡང་ན་ དམིགས་ཡུལ་འདི་ ཆ་ཤས་
 ཅིག་ཁྲིམས་མཐུན་དང་ ཆ་ཤས་ཅིག་ཁྲིམས་མཐུན་མིན་པར་ཡོད་ན་ ཁྲིམས་མཐུན་
 དང་ཁྲིམས་མཐུན་མིན་མི་གཉིས་ སོ་སོ་སླེ་ཁ་དབྱེ་སྟེ་ ཁྲིམས་མཐུན་ཡོད་མི་འདི་
 ལུ་ཆ་གནས་ཡོད་པའི་འགན་འཛིན་དང་ ཁྲིམས་མཐུན་མེད་མི་འདི་བདེན་སྟོང་ཨིན།
༢༧. གལ་སྲིད་ཁྲིམས་མཐུན་ཡོད་པའི་འགན་འཛིན་གྱི་ཆ་ཤས་འདི་ ཁྲིམས་མཐུན་མིན་
 པའི་ཆ་ཤས་ལས་ སོ་སོ་སླེ་ཁ་དབྱེ་མ་བརྟུབ་པའི་གནད་རེ་ཤར་ཚོ་ འགན་འཛིན་
 འདི་ཡོངས་ཚོགས་བདེན་སྟོང་ཨིན།

ལས་ལེན།

༢༨. མི་ངོ་གཉིས་ ཡང་ན་ དེ་ལས་ལྷག་མི་ཚུ་གིས་ གནད་དོན་ཅིག་གི་ཐོག་ལུ་གོ་དོན་
 གཅིག་མཚུངས་འབད་ ལ་འཆམ་བྱུང་ཚེ་ འདི་ལུ་ ལས་ལེན་བྱུང་བ་ཟེར་སྐབ་ཨིན།
༢༩. ཚུ་ཕན་ཚུ་གི་ལས་ལེན་འདི་ ཆ་གནས་ཅན་གྱི་འགན་འཛིན་ལུ་ ཉེ་བར་མཁོ་བའི་ཚ་
 ཤས་ཅིག་ཨིན་པའི་ལར་ ལས་ལེན་མེད་པའི་གན་ཡིག་འདི་བདེན་སྟོང་ཨིན།

Free consent

32. A contract where the consent of one of the parties is not free shall be voidable at the option of the party whose consent is not free. If such a party proves that his or her consent to the contract was not free, the court shall set aside the contract. When such a contract is set aside, both parties need not perform their respective promises, and if any party has received any money or other benefit or advantage from any other party under the contract, he or she shall return such money and restore such benefit or advantage or make compensation in respect thereof to the person from whom it was received.
33. Consent shall be said not to be free when it is caused by coercion, undue influence, fraud or misrepresentation, that is, it is consent which would not have been given but for such coercion, undue influence, fraud or misrepresentation, as the terms are defined hereunder. It shall be immaterial whether such coercion, undue influence, fraud or misrepresentation has taken place in the Kingdom of Bhutan or elsewhere.
34. Where it is alleged that the consent of a party to a contract was caused by fraud or misrepresentation, the contract shall not be voidable if the party whose consent was so caused knew the truth or could have found out the truth with ordinary diligence.

རང་མོས་ཀྱི་ཁས་ལེན།

༣༢. ལྷ་མཚན་གཅིག་ལས་ རང་མོས་ཀྱི་ཁས་ལེན་མེད་པའི་འགན་འཛིན་འདི་ རང་མོས་ཀྱི་
ཁས་ལེན་མེད་པའི་ལྷ་མཚན་དེའི་གདམ་ཁ་དང་བསྐྱུན་ཏེ་ བདེན་སྟོང་ལུ་འགྱུར་རུང་།
གལ་སྲིད་རང་མོས་ཀྱི་ཁས་ལེན་མ་ཐོབ་པའི་ལྷ་མཚན་འདི་གིས་ འགན་འཛིན་གྱི་དོན་
ལུ་ རང་མོས་ཀྱི་གནང་བ་མེད་པའི་ར་ཁུངས་བཏོན་བྱུང་ན་ ཁྲིམས་ཀྱི་འདུན་ས་ལས་
འགན་འཛིན་འདི་ལུ་ཆ་འཛོག་མེད། འདི་བཟུམ་མའི་འགན་འཛིན་ནང་ ལྷ་མཚན་རང་
སོའི་ཁས་སྐྱེས་ཚུ་ ལག་ལེན་འཐབ་དགོས་མེད་པའི་ཁར་ གལ་སྲིད་ལྷ་མཚན་གང་
རུང་ཅིག་གིས་ འགན་འཛིན་འདི་ལས་བརྟེན་ གཞན་ལྷ་མཚན་གང་རུང་ཅིག་ལས་
ཡང་ན་ མཐུན་སྦྲེན་གཞན་ ཡང་ན་ ཁོ་མཚན་ལེ་ཐོབ་ཡོད་ན་ ལེན་མི་ལྷ་མཚན་འདི་
གིས་ག་ལས་ལེན་ཏེ་ཡོད་པ་ཡིན་ན་འདི་ལུ་ དུལ་འདི་སྐྱར་ལོག་སྟོན་ནི་དང་ ཁོ་མཚན་
ཚུ་ཉམས་གསོ་འབད་ནི་ ཡང་ན་ དེ་དང་འབྲེལ་བའི་རྒྱུད་འཐུས་ཚུ་སྟོན་དགོ།
༣༣. ལྷ་སྦྲེན་བཙུན་བསྐྱེལ་ ཡང་ན་ འོས་མེད་ཤན་ལྷགས་ཡང་ན་ གཡོ་ཚོལ་ ཡང་ན་
རྩུན་ལྷགས་ལས་བརྟེན་བྱུང་བའི་ཁས་ལེན་འདི་ རང་མོས་ཀྱི་ཁས་ལེན་འབད་མི་
བཟུ། བཙུན་བསྐྱེལ་ཡང་ན་ འོས་མེད་ཤན་ལྷགས་ཡང་ན་ གཡོ་ཚོལ་ཡང་ན་ རྩུན་
ལྷགས་ཚུ་གི་མིང་ཚོག་གི་འབྲེལ་བཤད་ཚུ་གཤམ་གསལ་ལྟར་དུ་ཡོད། འདི་བཟུམ་
མའི་བཙུན་བསྐྱེལ་དང་ འོས་མེད་ཤན་ལྷགས་ གཡོ་ཚོལ་ ཡང་ན་ རྩུན་ལྷགས་ཚུ་
འབྲུག་རྒྱལ་ཁབ་ནང་ལུ་ ཡང་ན་ ས་གནས་གཞན་ཁར་འབྱུང་ཡོད་ཚེ་ འདི་གིས་ཕན་
གཞོན་གང་ཡང་མེད།
༣༤. འགན་འཛིན་ལུ་བརྟེན་པའི་ལྷ་མཚན་གི་ཁས་ལེན་འདི་ གཡོ་ཚོལ་ ཡང་ན་ རྩུན་ལྷགས་
ལས་བརྟེན་བྱུང་བའི་ཉོགས་བཤད་ལེ་བཀོད་པའི་སྐབས་ གལ་སྲིད་ཉོགས་བཤད་ཕོག་
མའི་ལྷ་མཚན་འདི་གིས་ ཁོ་གི་ཁས་ལེན་ལུ་ འདི་བཟུམ་འབྱུང་མའི་བདེན་པ་འདི་ཤེས་
པ་ ཡང་ན་ སྤྱིར་བཏང་སྤྲིང་རུས་ཀྱི་ཕོག་ལས་ བདེན་པ་འདི་འཚོལ་ཐོབ་ཚེ་ བདེན་
སྟོང་ལུ་འགྱུར་རུང་བའི་འགན་འཛིན་ལུ་མི་འགྱུར།

35. An attempted fraud or misrepresentation which did not, in fact, cause the consent of the party to a contract shall not make such a contract voidable.
36. A party to a contract whose consent has been caused by fraud or misrepresentation shall have the right, instead of treating the contract as voidable, to insist that the contract shall be performed and that he or she shall be put in the same position as he or she would have been if the representation made had been true.

Effect of mistake

37. When both the parties to an agreement are under a mistake as regards a matter of fact essential to the agreement, such an agreement shall be void. Such a mistake of one of the parties shall not affect the validity of a contract.

Exception: If both parties to an agreement make a mistake as regards the value of the thing which forms the subject-matter of the agreement, such an agreement shall not be void on this ground alone.

38. If one or more parties are under a mistake as regards any law in force in the Kingdom of Bhutan, such a mistake shall not affect the validity of the contract. However, a mistake of law in force outside the Kingdom of Bhutan shall have the same effect as if it was a mistake of fact.

34. མ་གཞི་གཡོ་ཚོལ་ ཡང་ན་ རླུ་ལྷགས་ཀྱི་ཐོག་ལས་དཔའ་བཅའ་ཡོད་རུང་ འདི་
གིས་འགན་འཛིན་ལུ་བརྟེན་པའི་རྩ་ཕན་གི་ལས་ལེན་ལུ་གཞོན་པ་མེད་ཚེ་ བདེན་སྟོང་
ལུ་འགྱུར་རུང་བའི་འགན་འཛིན་ལུ་འགྱུར།

35. འགན་འཛིན་ལུ་བརྟེན་པའི་རྩ་ཕན་ཅིག་གི་ལས་ལེན་འདི་ གཡོ་ཚོལ་ ཡང་ན་ རླུ་
ལྷགས་ལས་བརྟེན་ཏེ་འབྱུང་ན་ བདེན་སྟོང་ལུ་འགྱུར་རུང་བའི་འགན་འཛིན་འབད་
བཅུ་ནི་གི་ཚབ་ལུ་ འགན་འཛིན་འདི་ལག་ལེན་འབབ་ནི་ལུ་ལྷ་ཚུགས་བསྐྱེད་ནི་གི་
ཐོབ་དབང་ཡོད་པ་མ་ཚད་ རྩ་ཕན་དེའི་གནས་ཚད་འདི་ཡང་ གནང་བ་ལུ་གཞོན་རྒྱུ་
མེད་པར་གྲུབ་པའི་འགན་འཛིན་ནང་ལུ་ཡོད་མི་དང་ གཅིག་མཚུངས་འབད་ཐོབ།

མོར་འབྲུལ་ལུ་བརྟེན་པའི་གནད་སློབ།

36. གན་ཡིག་ཅིག་གི་རྩ་ཕན་གཉིས་ཆ་རའི་རྟོང་ས་ལས་ གན་ཡིག་ལུ་ཉེ་བར་མཁོ་བའི་
དོན་ལུངས་ལུ་ འཛོལ་བ་རེ་འབྱུང་ཚེ་ འདི་བརྩམ་མའི་གན་ཡིག་འདི་བདེན་སྟོང་
ཨིན། འདི་བརྩམ་མའི་འཛོལ་བ་འདི་ རྩ་ཕན་གཅིག་ལས་འཐོན་ཚེ་ འགན་འཛིན་གྱི་
ཆ་གནས་ལུ་འགྱུར་བ་མེད།

གངས་སུ་མ་ཚུད་མི་ གཡེ་སྲིད་གན་ཡིག་ཅིག་གི་རྩ་དོན་འདི་ ཅ་དངོས་ཅིག་གི་རིན་
ཐངས་སྐོར་ལས་ཨིན་མི་ནང་ལུ་ རྩ་ཕན་གཉིས་ཆ་རའི་རྟོང་ས་ལས་འཛོལ་བ་འབྱུང་ཚེ་
རྒྱ་མཚན་འདི་རྒྱང་མ་ཅིག་ལུ་བརྟེན་ཏེ་ གན་ཡིག་འདི་བདེན་སྟོང་ལུ་མི་འགྱུར།

37. གཡེ་སྲིད་རྩ་ཕན་ཅིག་ ཡང་ན་ འདི་ལས་ལྷག་མི་ཚུ་ལས་ འབྲུག་རྒྱལ་ཁབ་ནང་
འཁོད་ལུ་བྱབ་དབང་ཡོད་པའི་ཁྲིམས་ལུགས་གང་རུང་ཅིག་གི་སྐོར་ལས་འཛོལ་བ་
འབྱུང་ཚེ་ འདི་བརྩམ་མའི་འཛོལ་བ་དེ་གིས་ འགན་འཛིན་གྱི་ཆ་གནས་ལུ་མི་གཞོན།
ཨིན་རུང་ཕྱིའི་རྒྱལ་ཁབ་ལུ་ཆ་གནས་ཡོད་པའི་ཁྲིམས་ཅིག་གི་སྐོར་ལས་ འཛོལ་བ་རེ་
འབྱུང་ཚེ་ བདེན་ལུངས་ཀྱི་འཛོལ་བའི་ལུ་ལྷན་དང་ཅོག་འབད་པ་འབད་དགོ།

CHAPTER III VOID AGREEMENTS

Agreements to restrain trade

39. An agreement to restrain a person totally from carrying on any lawful profession, trade or business shall be void.
Explanation – Any agreement between an employer and an employee which places a restraint on the employee after his or her employment with the employer has ceased, shall be void.
40. An agreement where such restraint is partial shall be valid if such partial restraint appears to the court to be fair and reasonable, having regard to the facts and circumstances of the case.
41. Notwithstanding anything contained in this section -
- (1) partners of a firm may agree, between themselves, not to engage in any business or activity competing with that of the firm, during the pendency or after the dissolution of the firm, for such period and within such area as may be agreed upon, provided such period and such area are, in the opinion of the court, fair and reasonable in the facts and circumstances of the case;
 - (2) a person who sells the goodwill of a business may agree with the buyer that such seller shall not carry on the same or similar business within specified local limits as long as the buyer or any person deriving title from the buyer carries on a like business, or for a specified period of time, as may be agreed between the parties, provided such local limits and such

ལེའུ་གསུམ་པ། བདེན་སྟོང་གི་གན་ཡིག།

འཚོ་ཐབས་བཀག་སྡོམ་གྱི་གན་ཡིག།

༣༩. མི་ངོ་གཅིག་ལུ་ཁྲིམས་མཐུན་ཁྱད་གཡོག་དང་ཚོང་ལུ་ ཡང་ན་ ཚོང་འབྲེལ་གང་རུང་
ཅིག་ ཕུ་བ་ལས་རང་འབད་མ་ཚོག་པར་ བཀག་སྡོམ་འབད་མིའི་གན་ཡིག་འདི་
བདེན་སྟོང་ཨིན།

འབྲེལ་བཤད་ གན་ཡིག་གང་རུང་ཅིག་གིས་ ལུ་གཡོག་སྟོང་མི་དང་ ལས་
གཡོག་པ་གཉིས་གྱི་བར་ན་ ལུ་གཡོག་གི་དུས་ཡུན་མཇུག་བསྐྱབ་བའི་ཤུལ་ལུ་ ལས་
གཡོག་པ་ལུ་བཀག་སྡོམ་འབད་དེ་ཡོད་ན་ འདི་བདེན་སྟོང་ཨིན།

༤༠. གལ་སྲིད་གན་ཡིག་ཆ་ཤས་ཅིག་ བཀག་སྡོམ་འབད་ཡོད་མི་འདི་ ཁྲིམས་གྱི་འདུན་
ས་ལས་ གན་དོན་དེའི་དོན་ཁྱད་ས་དང་སྐབས་དོན་ཚུ་ ཅང་སྟོམས་དང་རྒྱ་མཚན་
ལྡན་མ་འབད་མཐོང་ཚེ་ འདི་ལུ་ཆ་གནས་འབད་དགོ།

༤༡. དོན་ཚན་འདི་ནང་ལུ་འཁོད་དེ་ཡོད་མི་ཚུ་མ་བརྩེ་བར་

(༡) ཚོང་སྡེའི་ཚོང་རོགས་ཚུ་གིས་ ཚོང་སྡེ་རྒྱུ་བཤེག་གི་རིང་ལུ་ ཡང་ན་ རྒྱུ་
བཤེག་གྲུབ་པའི་ཤུལ་ལས་ དུས་ཚོད་གཏན་འཁེལ་གྱི་རིང་ལུ་དང་ ས་
ཁོངས་གཏན་འཁེལ་གྱི་ནང་ལུ་ ཚོང་སྡེ་ལུ་དོ་འགན་གྱི་ཚོང་ལུ་ ཡང་ན་
ལུ་རིགས་ཚུ་ནང་བཅའ་མར་མི་གཏོགས་ནི་གི་སྐོར་ལས་ཁ་འཆམ་ཚོག། དེ་
ཡང་ འདི་བཟུམ་མའི་དུས་ཡུན་དང་ས་ཁོངས་ཚུ་ འབྲེལ་གནད་གྱི་དོན་
ཁྱད་ས་དང་སྐབས་དོན་ཚུ་དང་འཁྲིལ་ཏེ་ ཁྲིམས་འདུན་གྱི་སྐྱད་བ་ལུ་ ཅང་
སྟོམས་དང་རྒྱ་མཚན་ལྡན་མ་འབད་འཐོང་དགོཔ་ཨིན།

(༢) ཚོང་གི་ལེགས་སྟོན་བཅོང་མི་ཅིག་གིས་ ཉེ་མི་དང་གཅིག་ཁར་ ས་གནས་གྱི་
ས་མཚམས་གསལ་བཀོད་འབད་མིའི་ནང་འཁོད་ལུ་ ཉེ་མི་ ཡང་ན་ ཉེ་མི་
ལས་ ཚོང་ལུ་གི་ཐོབ་དབང་ཐོབ་མི་ མི་ངོ་གང་རུང་ཅིག་གིས་ ཚོང་འབྲེལ་
འཐབ་པའི་རིང་ལུ་ ཡང་ན་ དུས་ཡུན་གཏན་འཁེལ་གྱི་རིང་ལུ་ འདི་བཟུམ་

period of time are, in the opinion of the court, fair and reasonable, having regard to the nature of the business and the facts and circumstances of the case.

Agreements to restrain legal proceedings

42. Any clause in a contract wherein any party agrees not to enforce his or her rights under the contract in a court of law or before any forum of dispute resolution or which limits the time within which he or she may so enforce his or her rights, shall be void.
43. Nothing in section 42 of this Act shall affect:
 - (1) An agreement under which the parties agree to refer a past, present or future dispute to arbitration;
 - (2) An agreement under which the parties agree to refer their disputes to a particular court or redressal forum in cases where more than one court or redressal forum has jurisdiction in the matter.

Agreement to do an impossible act

44. An agreement to do an act which is impossible shall be void, whether or not the parties are aware of such impossibility.

མའི་ཚོང་འབྲེལ་ ཡང་ན་ འདི་དང་འབྲེལ་བའི་ཚོང་འབྲེལ་གཞན་ཚུ་ མི་
 འཐབ་ནི་གི་སྐོར་ལས་ཁ་འཆམ་ཚོགས། དེ་ཡང་ ཚོང་ལུ་གི་གཞི་དང་ འབྲེལ་
 གནད་ཀྱི་དོན་ལུངས་དང་སྐབས་དོན་ཚུ་དང་འབྲེལ་ཏེ་ འདི་བརྩམ་མའི་ས་
 གནས་ཀྱི་ས་མཚམས་དང་དུས་ལུན་ཚུ་ ཁྲིམས་འདུན་གྱི་སྒྲུབ་བ་ལུ་ ཅང་
 སྲུམས་དང་རྒྱ་མཚན་ལྟན་སྲུང་གི་མཐོང་དགོཔ་ཨིན།

ཁྲིམས་ཀྱི་མཛད་སྒོ་བཀག་སྡོམ་གྱི་གན་ཡིག།

༤༢. འགན་འཛིན་ནང་ལུ་ཙུ་ཕན་གང་རུང་ཅིག་གིས་ འགན་འཛིན་དང་འབྲེལ་བའི་ ཁོ་
 རའི་ཐོབ་དབང་འདི་ ཁྲིམས་ཀྱི་འདུན་ས་ལུ་ ཡང་ན་ ཚུང་ཉེ་གས་ནང་འགྲིག་འབད་
 སར་ བསྟར་སྤོད་མི་འབད་ནི་གི་ཁ་འཆམ་བྱུང་བ་ ཡང་ན་ ཁོ་རའི་ཐོབ་དབང་བསྟར་
 སྤོད་འབད་ནི་གི་དུས་ཚོད་འདི་ ཚད་འཛིན་འབད་ཡོད་པའི་ གང་རུང་གི་དོན་ཚན་འདི་
 བདེན་སྟོང་ཨིན།

༤༣. བཅའ་ཁྲིམས་འདི་གི་དོན་ཚན་ ༤༢ པ་གིས་ གཤམ་གསལ་གྱི་གནད་དོན་ཚུ་ལུ་མི་
 གཞོད་

(༡) ཙུ་ཕན་ཚུ་གི་བར་ན་འདས་པ་དང་ ད་ལྟ་ ཡང་ན་ མ་འོངས་ཀྱི་ཚུང་ཉེ་གས་
 ནང་འགྲིག་འབད་ནི་དོན་ལུ་ རྒྱ་གཞུགས་འབད་ནི་གུར་ ཁ་འཆམ་ཡོད་
 པའི་གན་ཡིག།

(༢) ཙུ་ཕན་ཚུ་གི་བར་ན་གི་ཚུང་ཉེ་གས་ཚུ་ ཆེད་མངགས་ཀྱི་ཁྲིམས་འདུན་ལུ་
 ཡང་ན་ ཁྲིམས་འདུན་གཅིག་ལས་སྟུག་སྟེ་ཡོད་ན་ བདེ་འགྲིག་གི་གྲོས་
 ཚོགས་གཅིག་ནང་ ཡང་ན་ ཚུང་ཉེ་གས་བདེ་འགྲིག་འབད་ནི་ལུ་བྱུང་དབང་
 ཡོད་པའི་ གྲོས་ཚོགས་གཅིག་ལུ་ རྒྱ་གཞུགས་འབད་ནི་གུར་ཁ་འཆམ་ཡོད་
 པའི་གན་ཡིག།

གྲུབ་མ་སྲིད་པའི་བྱ་སྤྱོད་འབད་ནི་གི་གན་ཡིག།

༤༤. གྲུབ་མ་སྲིད་པའི་བྱ་སྤྱོད་ཅིག་འབད་ནི་གི་གན་ཡིག་འདི་ ཙུ་ཕན་ཚུ་ལུ་གྲུབ་མ་སྲིད་
 པའི་ཤེས་རྟོགས་ཡོད་མེད་ཇི་ལྟར་ཡང་ འདི་བདེན་སྟོང་ཨིན།

45. When one person has promised to do something which he or she knew or which he or she would, with reasonable diligence, have known, to be impossible, but the promisee was not aware of such impossibility, the agreement shall be void. In such cases, the promisee shall be entitled to recover compensation from the promisor for any loss thereby suffered by him or her.

Uncertain agreements

46. If the meaning of an agreement or an essential part thereof is not certain and is also not capable of being made certain, the agreement, or such part thereof, as the case may be, shall be void.

Betting or wagering agreements

47. Any agreement, the subject-matter whereof is a bet or a wager, shall be void, and the winner of any bet or wager shall not have any right to recover any money or other thing alleged to be won by him or her from any other party to the agreement or from any other person.
48. Nothing under section 47 of this Act shall affect any contest, lottery, game of chance or game of skill which has been authorized by any law in force in the Kingdom of Bhutan.

Agreement restraining marriage

49. An agreement to restrain the marriage of any person other than a minor shall be void.

༤༥. མི་ངོ་ཅིག་གིས་གྲུབ་མ་སྲིད་པའི་ལྷ་ཡི་ནམ་ཤེས་ཞིན་དུ་ ཡང་ན་ འོས་ལྷན་གྱི་འབད་
བརྩོན་ཐོག་ དེས་པར་ཤེས་དགོཔ་ཅིག་འབད་ནིའི་ཁས་སྒྲངས་གྲུབ་རུང་ ཁས་སྒྲངས་
ཐོབ་མི་གིས་གྲུབ་མ་སྲིད་པའི་ལྷ་ཡི་ནམ་མ་ཤེས་ཚེ་ གན་ཡིག་འདི་བདེན་སྟོང་ཡིན།
འབྲེལ་གཞན་འདི་བརྩམ་ནང་ལུ་ ཁས་སྒྲངས་ཐོབ་མི་ལུ་སྒྲིངས་རྒྱུད་རེ་ཕོག་ཚེ་ ཁས་
སྒྲངས་པ་ལས་རྒྱུད་འབྲུས་ཀྱི་ཐོབ་རིམ་ཡོད།

དེས་མེད་ཀྱི་གན་ཡིག་

༤༦. གན་ཡིག་ཅིག་གི་གོ་དོན་ ཡང་ན་ གན་ཡིག་ལུ་ཉེ་བར་མཁོ་བའི་ཆ་ཤས་ཅིག་ལུ་དེས་
བདེན་མེད་པའི་ཁར་ དེས་བདེན་བཟོ་ནི་གི་སྟེན་གས་གྲུབ་ཡང་མེད་ཚེ་ འབྲེལ་གཞན་
དང་བསྐྱུན་ཉེ་ གན་ཡིག་ ཡང་ན་ དེའི་ཆ་ཤས་འདི་བདེན་སྟོང་ཡིན།

རྒྱལ་བཅུགས་ ཡང་ན་ རྒྱལ་སྤྲུངས་ཀྱི་གན་ཡིག་

༤༧. གན་ཡིག་ཅིག་གི་རྩ་དོན་འདི་རྒྱལ་བཅུགས་པ་ ཡང་ན་ རྒྱལ་སྤྲུངས་བ་ཡིན་ཚེ་
གན་ཡིག་འདི་བདེན་སྟོང་ཡིན་པའི་ཁར་ རྒྱལ་བཅུགས་པ་ ཡང་ན་ རྒྱལ་སྤྲུངས་ཀྱི་
ནང་ལུ་རྒྱལ་ཁ་ཐོབ་མི་འདི་ལུ་ དདུལ་ཀྱང་ ཡང་ན་ ཅད་ངོས་གཞན་ གན་ཡིག་
གི་རྩ་ཕན་གང་རུང་ཅིག་ལས་ ཡང་ན་ མི་ངོ་གཞན་གང་རུང་ཅིག་ལས་ རྒྱལ་ཁ་ཐོབ་
པའི་ཉེས་ཁ་བཀལ་ཉེ་ལེན་ནི་གི་ཐོབ་དབང་མེད།

༤༨. བཅའ་ཁྲིམས་འདི་གིས་དོན་ཚན་ ༤༧ པ་གིས་ འབྲུག་རྒྱལ་ཁབ་ནང་ལུ་ཁྱབ་དབང་
ཡོད་པའི་ཁྲིམས་ལུགས་གང་རུང་ཅིག་གིས་ དབང་ཚད་སྟོང་པའི་དོ་འགྲན་དང་ རྒྱན་
ཤོག་ དེ་ལས་སྐབས་ལེགས་སྟེན་དབང་ལུ་རག་ལས་པའི་ཚེད་མོ་ ཡང་ན་ རིག་རྩལ་
ལུ་རག་ལས་པའི་ཚེད་མོ་ཚུ་ལུ་མི་གཞོན།

གཉེན་སྦྱོར་བཀག་སྟོམ་གྱི་གན་ཡིག་

༤༩. འོ་ན་མ་སྤྲིན་མི་ མི་ངོ་གང་རུང་ཅིག་ལུ་ གཉེན་སྦྱོར་ལས་བཀག་སྟོམ་འབད་བའི་གན་
ཡིག་ཅིག་ཡིན་ན་མ་གཏོགས་ འདི་མིན་མི་ངོ་གཞན་གྱི་གཉེན་སྦྱོར་ལས་ བཀག་
སྟོམ་འབད་བའི་གན་ཡིག་འདི་བདེན་སྟོང་ཡིན།

Obligation of person receiving advantage under a void contract or which later becomes void

50. When an agreement is discovered to be void or when a contract later becomes void, if any party has received any money or other benefit or advantage from any other party under such contract, he or she shall return such money and restore such benefit or advantage or make compensation in respect thereof to the person from whom it was received.

CHAPTER IV CONTINGENT CONTRACTS

Contingent contracts

51. A contingent contract is a contract to do or not to do something if a collateral event happens or does not happen.
52. If such collateral event is impossible or illegal, the agreement shall be void, whether or not the impossibility or illegality of such event is known to the parties.

When contingent contracts can and cannot be enforced

53. If a contingent contract is to be performed if an uncertain future event happens, and no time is fixed within which such event must happen, it shall be enforceable only if such event happens. If such event becomes impossible, the contract shall become void.

བདེན་སྟོང་ཡིན་པ་ ཡང་ན་ རྗེས་སྤྱོད་བདེན་སྟོང་ལུ་འགྱུར་བའི་འགན་འཛིན་ཅིག་ལས་
ཁོ་པའི་སློབ་མི་གི་འགན་འཁུར།

- 40. གན་ཡིག་ཅིག་བདེན་སྟོང་ཡིན་མ་ཤེས་ཏེ་གསུང་བ་ ཡང་ན་ འགན་འཛིན་འདི་
རྗེས་སྤྱོད་བདེན་སྟོང་ལུ་འགྱུར་ཚེ་ འགན་འཛིན་འདི་དང་འབྲེལ་ཏེ་ཚུ་པའི་གང་རུང་ཅིག་
ལུ་ འགན་འཛིན་དེ་གི་ཚུ་པའི་གཞན་གང་རུང་ཅིག་ལས་ དདུལ་ཁྱུང་ ཡང་ན་ ཁོ་
སངས་ལཱ་ ཡང་ན་ ཁོ་པའི་སློབ་མོ་ཚོ་ སློབ་མི་ཚུ་པའི་འདི་གིས་ ག་ལས་ལེན་ཡོད་པ་
ཡིན་ན་ ཚུ་པའི་ལུ་དདུལ་ཁྱུང་ ཡང་ན་ ཁོ་སངས་ལཱ་ ཡང་ན་ ཁོ་པའི་སློབ་
མི་འདི་ ལོག་སྟེ་སྟོན་དགོ་ནི་ ཡང་ན་ དེ་ལུགས་ཀྱི་རྒྱུད་འཇུག་ཚུ་སྟོན་དགོ།

ལེའུ་བཞི་པ།
ངེས་མེད་ཀྱི་འགན་འཛིན།

ངེས་མེད་ཀྱི་འགན་འཛིན།

- 41. ངེས་མེད་ཀྱི་འགན་འཛིན་ཟེར་མི་འདི་ ལཱ་གང་རུང་ཅིག་འབད་ནི་ ཡང་ན་ མི་འབད་
ནི་དང་འབྲེལ་ ཞོར་ཁའི་བྱུང་རིམ་ཚུ་བྱུང་བ་ ཡང་ན་ མ་འབྱུང་མི་ལུ་སྲུབ་ཡིན།
- 42. གལ་སྲིད་ཞོར་ཁའི་བྱུང་རིམ་འདི་ བྱུང་མ་སྲིད་པ་ ཡང་ན་ ཁྲིམས་འགལ་ཡིན་ཚེ་
བྱུང་མ་སྲིད་པ་ ཡང་ན་ ཁྲིམས་འགལ་ཡིན་པའི་སྐོར་ལས་ ཚུ་པའི་ཚུ་གིས་ཤེས་དང་
མ་ཤེས་ཇི་ལྟར་ཡང་ འགན་འཛིན་འདི་བདེན་སྟོང་ཡིན།

ངེས་མེད་ཀྱི་འགན་འཛིན་ཚུ་ ག་དེམ་ཅིག་ཁར་བསྟར་སྟོན་འབད་ཚུགས་དང་མི་ཚུགས།

- 43. གལ་སྲིད་ངེས་མེད་ཀྱི་འགན་འཛིན་འདི་ ལག་ལེན་འབབ་ནི་ལུ་ མ་འོངས་ངེས་མེད་
ཀྱི་འབྱུང་རིམ་འབྱུང་སྟེ་ དེའི་དུས་ཚོད་གཏན་འཁེལ་ཅིག་མེད་ཚེ་ འགན་འཛིན་འདི་
འབྱུང་རིམ་འདི་འབྱུང་མ་ད་རྒྱུང་ཅིག་བསྟར་སྟོན་འབད་དགོ། གལ་སྲིད་འདི་བཟུམ་
མའི་འབྱུང་རིམ་འདི་ འབྱུང་མ་སྲིད་པ་ལུ་འགྱུར་ཚེ་ འགན་འཛིན་འདི་བདེན་སྟོང་
ཡིན།

54. If a contingent contract is to be performed if an uncertain future event happens within a fixed time, the contract can be enforced if such event happens within the fixed time. Such a contract shall become void when such time has expired and that event has not happened or if the happening of that event has become impossible before the fixed time.
55. If a contingent contract is to be performed if an uncertain future event does not happen, and no time is fixed within which such event must not happen, it can be enforced when the happening of that event has become impossible, and not before such time.
56. If a contingent contract is to be performed if an uncertain future event does not happen within a fixed time, it can be enforced when such time has expired and the event has not happened or if the event has become impossible before the fixed time.
57. If the future uncertain event on which the contract is contingent is the way in which a particular person will act at an unspecified time, the event shall be considered to have become impossible when such a person does anything which renders it impossible that he or she should so act within any definite time or otherwise than under further contingencies.

43. གལ་སྲིད་ངེས་མེད་ཀྱི་འགན་འཛིན་འདི་ ལག་ལེན་འཐབ་ནི་ལུ་ ཏུས་ཚོད་གཏན་འཁེལ་ཅིག་གི་ནང་འཁོད་ མ་འོངས་ངེས་མེད་ཀྱི་འབྲུང་རིམ་འབྲུང་ཚེ་ ཏུས་ཚོད་གཏན་འཁེལ་གྱི་ནང་འཁོད་འབྲུང་བའི་འབྲུང་རིམ་ལུ་ འགན་འཛིན་འདི་བསྟར་སྲོད་འབད་དགོ། དེ་བཞིན་གཏན་འཁེལ་བཟོ་སྟེ་ཡོད་པའི་ཏུས་ཚོད་འདི་རྫོགས་པ་ད་དང་འབྲུང་རིམ་མ་འབྲུང་པར་ལུས་ཚེ་ ཡང་ན་ ཏུས་ཚོད་མ་རྫོགས་པའི་སྡོན་ལས་ འབྲུང་རིམ་འདི་བྱུང་མ་སྲིད་པ་ལུ་འབྲུང་ཚེ་ འདི་བཟུམ་མའི་འགན་འཛིན་འདི་བདེན་སྟོང་ཨིན།

44. གལ་སྲིད་ངེས་མེད་ཀྱི་འགན་འཛིན་འདི་ ལག་ལེན་འཐབ་ནི་ལུ་ མ་འོངས་ངེས་མེད་ཀྱི་འབྲུང་རིམ་མ་འབྲུང་པར་ལུས་ཏེ་ དེ་བཟུམ་མའི་འབྲུང་རིམ་འདི་ གཏན་འཁེལ་མེད་པའི་ཏུས་ཚོད་ལུ་འབྲུང་དགོས་མེད་ཚེ་ འགན་འཛིན་འདི་ འབྲུང་རིམ་འབྲུང་མ་སྲིད་པའི་སྡོན་ལས་མེན་པར་ འབྲུང་མ་སྲིད་པ་ལུ་འགྱུར་ཕང་ད་ བསྟར་སྲོད་འབད་བཏུབ་ཨིན།

45. གལ་སྲིད་ངེས་མེད་ཀྱི་འགན་འཛིན་འདི་ ལག་ལེན་འཐབ་ནི་ལུ་ མ་འོངས་ངེས་མེད་ཀྱི་འབྲུང་རིམ་ ཏུས་ཚོད་གཏན་འཁེལ་གྱི་ནང་འཁོད་ལུ་མ་བྱུང་ཚེ་ འགན་འཛིན་འདི་ ཏུས་ཚོད་གཏན་འཁེལ་འདི་རྫོགས་པ་ད་དང་ འབྲུང་རིམ་འདི་མ་འབྲུང་མ་ཅིག་ལ་ལུ་ ཡང་ན་ གཏན་འཁེལ་གྱི་ཏུས་ཚོད་མ་རྫོགས་པའི་སྡོན་ལས་ འབྲུང་རིམ་བྱུང་མ་སྲིད་པ་ལུ་འགྱུར་ཕང་ད་ བསྟར་སྲོད་འབད་བཏུབ་ཨིན།

46. གལ་སྲིད་མ་འོངས་ངེས་མེད་ཀྱི་འབྲུང་རིམ་ལུ་ ངེས་མེད་ཀྱི་འགན་འཛིན་འདི་ གཏན་འཁེལ་མེད་པའི་ཏུས་ཚོད་ཅིག་ལུ་ ཆེད་མངགས་ཀྱི་མི་ངོ་ཅིག་གིས་ལཱ་འབད་ཐངས་བཟུམ་ཅིག་ཨིན་ཚེ་ འབྲུང་རིམ་འདི་འབྲུང་མ་སྲིད་པར་བཅིས་ཏེ་ ངེས་གཏན་གྱི་ཏུས་ཚོད་ནང་འཁོད་ལུ་ མི་ངོ་དེའི་ལཱ་དང་བྱ་བ་གང་རུང་ཅིག་གིས་ མ་སྲིད་པའི་གནས་སྐབས་ཅིག་ལུ་བཟོ་བ་ ཡང་ན་ དེ་གི་མ་དོ་བའི་གནད་གཞི་སོ་སོ་འབད་བཅུ་དགོ།

CHAPTER V PERFORMANCE OF CONTRACTS

Obligations of parties to a contract

58. The parties to the contract shall perform, or offer to perform, their respective obligations, unless such performance is excused under the provisions of this Act or any other law in force in the Kingdom of Bhutan.
59. If it appears from the nature of the contract or the circumstances of the case that it was the intention of the parties that a promise should be performed by the promisor himself or herself, then such promise shall be performed by the promisor himself or herself. In other cases, a competent and able person may be engaged by the promisor to perform the promise.
60. Subject to what is stated in section 59 of this Act, an assignment of a contract by one party shall be valid only if the other party or all the other parties to the contract, as the case may be, consent in writing to such assignment.
61. If the promisee accepts performance of the promise by a third party, he or she shall not have the right to demand such performance again from the promisor or to hold him or her liable for non-performance.

ལེབ་ལྷ་པ།
འགན་འཛིན་ལག་ལེན་འཐབ་ཚུལ།

འགན་འཛིན་གྱི་ཚ་ཕན་ཚུའི་འགན་འཁུན།

- ༥༤. བཅའ་ཁྲིམས་འདི་གི་དགོངས་དོན་ནང་གསལ་ཡང་ཡང་ན་ འབྲུག་རྒྱལ་ཁབ་ནང་འཁོད་ ལུ་ལྷབ་དབང་ཡོད་པའི་ ཁྲིམས་ལུགས་གང་རུང་ཅིག་གི་ནང་གསལ་ འགན་འཛིན་ གྱི་ཚ་ཕན་ཚུ་ལུ་ རང་སོའི་འགན་འཁུན་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་ལུ་དགོངས་ཡང་ཡོད་ན་མ་ གཏོགས་ དེ་མིན་ཚ་ཕན་རང་སོའི་འགན་འཁུན་ཚུ་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་དང་ ལག་ལེན་ འཐབ་ནི་ལུ་འབད་འདོད་བསྐྱེད་དགོ།
- ༥༥. གལ་སྲིད་འགན་འཛིན་གྱི་རང་གཤེས་ ཡང་ན་ འབྲེལ་གཞན་གྱི་སྐབས་དོན་ལུ་ བཟུལ་དང་ ཚ་ཕན་ཚུ་གི་བསམ་སྦྱོར་ལུ་ཁས་བླངས་འདི་ ཁས་བླངས་པ་ཁོའམ་མོ་ རང་གིས་ལག་ལེན་འཐབ་དགོཔ་སྟེ་མཐོང་ཚེ་ ཁས་བླངས་པ་ཁོའམ་མོ་རང་གིས་རང་ ལག་ལེན་འཐབ་དགོ། གཞན་གྱི་ཐད་ལུ་ཁས་བླངས་པ་གིས་ འོས་འབབ་དང་འཛིན་ ཐངས་ཅན་གྱི་མི་དོ་ཅིག་བཀོལ་ཐོག་ ཁས་བླངས་འདི་ལག་ལེན་འཐབ་ཚེག།
- ༥༦. བཅའ་ཁྲིམས་འདི་གི་དོན་ཚན་ ༥༤ པ་དང་འཁྲིལ་ཉེ་ འགན་འཛིན་གྱི་ཚ་ཕན་ཅིག་ གིས་ འགན་འཛིན་བཀོ་བགྲམ་འབད་ཡོད་མི་འདི་ གཞན་ཚ་ཕན་ཅིག་ ཡང་ན་ ཚ་ ཕན་ག་ར་གིས་ འབྲེལ་གཞན་དང་བསྐྱུན་པའི་ཁས་ལེན་ ཡིག་ཐོག་ལུ་ཡོད་པ་ཅིན་ རྒྱུང་ཅིག་ ཆ་གནས་འབད་དགོ།
- ༥༧. གལ་སྲིད་ཁས་བླངས་ཐོབ་མི་གིས་ཁས་བླངས་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་ཚུ་ མི་གཞན་ཅིག་ ལས་ངོས་ལེན་འབད་དེ་ཡོད་ཚེ་ ཁོ་གིས་ལོག་སྟེ་ཁས་བླངས་པ་ལས་ འདི་བཟུམ་ མའི་ཁས་བླངས་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་གི་ མཁོ་འདོད་བཀོད་ནི་ ཡང་ན་ ཁས་བླངས་ མ་གྲུབ་པའི་འགན་འཁུན་བཀལ་ནི་གི་ཐོབ་དབང་མེད།

Performance in case of death of promisor

62. If the promisor dies before performance of his or her promise, such promise shall be performed by the legal representatives of the promisor unless a contrary intention appears from the contract. Such a contrary intention shall be presumed in the case of personal contracts involving any personal quality, skill or qualification of the promisor.

Effect of refusal to accept promise

63. If the promisor makes an offer to perform his or her promise but such offer is not accepted by the promisee or if the promisee prevents the promisor from performing his or her promise, the promisor shall not be liable for non-performance and he or she shall not lose any of his or her rights under the contract.
64. An offer referred to in section 63 of this Act shall be unconditional and shall be made at a proper time and place. If such an offer is to deliver anything to the promisee, reasonable opportunity should have been given to the promisee to ascertain that what is being offered is the same as what the promisor was bound to deliver under the contract.
65. In case of joint promisees, in the absence of a contract to the contrary, an offer to one joint promisee shall have the same effect as if the offer had been made to all the joint promisees.

ལས་བྲུངས་པ་ཚོ་འདས་སོང་བའི་ འགན་འཛིན་ལག་ལེན་འཐབ་རྒྱལ།

༤༢. གལ་སྲིད་ལས་བྲུངས་པ་གིས་ཁོ་འམ་མོ་རའི་ལས་བྲུངས་མ་འགྲུབ་པའི་སྡོན་ལས་ཚོ་འདས་སོང་ཚེ་ འགན་འཛིན་ནང་ལུ་རྒྱབ་འགལ་གྱི་བསམ་སྦྱོར་རེ་འཕྲོན་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་ལས་བྲུངས་ཀྱི་ལག་ལེན་ཚུ་ ལས་བྲུངས་པའི་ཁྲིམས་དོན་གྱི་དོ་ཚབ་འདི་གིས་འཐབ་དགོ། དེ་ཡང་རང་སོའི་འགན་འཛིན་ནང་ལུ་ ལས་བྲུངས་པའི་ཁྱད་རིག་དང་ རིག་རྩལ་ ཡང་ན་ ལས་བྲུངས་པའི་ཤེས་ཚད་གང་རུང་ཚུ་ རྒྱུད་དེ་ ཡོད་པའི་འགན་འཛིན་ཨིན་ཚེ་ རྒྱབ་འགལ་གྱི་བསམ་སྦྱོར་ཡོད་འབད་བརྩེ་དགོ།

ལས་བྲུངས་ལུ་ངོས་ལེན་མེད་པའི་གནད་སྤྲིན།

༤༣. གལ་སྲིད་ལས་བྲུངས་པ་གིས་ ཁོ་རའི་ལས་བྲུངས་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་ལུ་ འབད་འདོད་བསྐྱེད་ཡོད་པ་ཨིན་རུང་ ལས་བྲུངས་ཐོབ་མི་གིས་ འདི་ལུ་ངོས་ལེན་མ་འབད་བ་ ཡང་ན་ ལས་བྲུངས་ཐོབ་མི་གིས་ ལས་བྲུངས་པ་ལུ་ལས་བྲུངས་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་ལས་བཀག་ཆ་འབད་ཚེ་ ལས་བྲུངས་པ་ལུ་ ལས་བྲུངས་ལག་ལེན་མ་འཐབ་པའི་འགན་འཁྲིལ་གོ་དགོ་མེད་པའི་ཁར་ འགན་འཛིན་དང་འཁྲིལ་བའི་ ཁོ་རའི་ཐོབ་དབང་གང་རུང་ཚུ་ གང་ཡང་ཤོར་དགོ་པ་མེད།

༤༤. བཅའ་ཁྲིམས་འདི་གི་དོན་ཚན་ ༤༣ པའི་ནང་གསལ་ལ་ འབད་འདོད་བསྐྱེད་ཡོད་མི་འདི་ ཚད་མེད་མི་ཅིག་ལུ་དགོ་ནི་དང་ འདི་ཡང་འོས་འབབ་ལྷན་པའི་དུས་ཚོད་དང་ ས་གནས་ཅིག་ལུ་བཟོ་དགོ། གལ་སྲིད་འབད་འདོད་བསྐྱེད་མི་འདི་ ལས་བྲུངས་ཐོབ་མི་འབད་སར་ ཅད་ངོས་ཅིག་སྐྱེལ་ནི་གི་དོན་ལུ་ཨིན་ཚེ་ འགན་འཛིན་དང་འཁྲིལ་ཏེ་ ལས་བྲུངས་པ་གིས་སྐྱེལ་ཡོད་མི་ཅད་ངོས་འདི་ རེས་གཏུན་བཟོ་ནི་གི་དོན་ལུ་ ལས་བྲུངས་ཐོབ་མི་ལུ་རྒྱ་མཚན་ལྷན་པའི་གོ་སྐབས་སྦྱོད་དགོ།

༤༥. ལས་བྲུངས་སྤྱི་རུབ་ཀྱི་ཐོག་ལས་ཐོབ་མི་ཅིག་ནང་ རྒྱབ་འགལ་གྱི་འགན་འཛིན་མེད་ཚེ་ ལས་བྲུངས་ཐོབ་མི་གཅིག་ལུ་འབད་འདོད་བསྐྱེད་པའི་ལུས་ལྷན་འདི་ སྤྱི་རུབ་ཀྱི་ཐོག་ལུ་ལས་བྲུངས་ཐོབ་མི་ག་ར་ལུ་ འབད་འདོད་བསྐྱེད་མི་རྒྱ་དང་མཚུངས།

Explanation – As to what is “proper time and place” shall be a question of fact to be decided on the basis of the facts and circumstances of the case.

Anticipatory breach of contract

66. If, at any time, the promisor refuses to perform, or disables himself or herself from performing the promise in its entirety, the promisee may treat this as a breach of the contract and terminate the contract and pursue his or her remedies against the promisor immediately, unless he or she has, by his or her words or conduct, indicated that he or she does not wish to put an end to the contract.

Devolution of joint rights: Promise to joint promisees

67. If a person has made a promise to two or more persons jointly, that is, joint promisees, then, unless a contrary intention appears from the contract, the right to claim performance of the promise shall be exercised by such promisees jointly during their joint lives. After the death of a joint promisee, such a right shall be exercised by the legal representative of the deceased promisee jointly with the surviving promisee or promisees. After the death of all the joint promisees, such a right shall be exercised jointly by the legal representatives of all the joint promisees.

འབྲེལ་བཤད། རྒྱ་མཚན་ལྷན་པའི་དུས་ཚོད་དང་ས་གནས་ཟེར་མི་འདི་ག་
ཅིག་བཟུམ་ཅིག་ལུ་གོ་མ་ཡིན་ན་ འབྲེལ་གནད་དེའི་དོན་ལུངས་དང་ སྐབས་དོན་རྒྱ་
ལུ་གཞིར་བཞག་སྟེ་ ཐག་བཅད་དགོ།

འགན་འཛིན་ལུ་སློན་དཔག་གི་བར་རྒྱུན།

༤༤. གལ་སྲིད་དུས་ཚོད་གང་རུང་ཅིག་ལུ་ ཁས་བླངས་པ་གིས་ཁས་བླངས་ལག་ལེན་
འཐབ་མ་བརྟུབ་པ་ ཡང་ན་ ཁས་བླངས་ཀྱི་ལ་ཤོར་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་གི་སྡོག་ཁྱུབ་
ཁོའམ་མོ་རང་གིས་མེད་པ་བཏང་ཆོ་ ཁས་བླངས་ཐོབ་མི་ཁོའམ་མོ་རང་གིས་རག་ཐོག་
ལུ་ ཡང་ན་ བྱ་སྡོད་ཀྱི་ཐོག་ལས་ འགན་འཛིན་འདི་མཇུག་བསྟུ་ནི་གི་རེ་བ་མེད་ཟེར་
བར་དོན་སློན་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་ཁས་བླངས་ཐོབ་མི་གིས་ འདི་ལུ་འགན་འཛིན་
ལས་འགལ་བ་འབད་བཅུས་ཏེ་ འགན་འཛིན་འདི་ཆ་མེད་གཏང་ནི་དང་ དེ་འབྲོད་
ལས་ཁས་བླངས་པ་ལུ་ ཁོ་རའི་བཅོས་ཐབས་ཀྱི་རྗེས་སུ་བཟུང་ཚོག།

སྤྱི་རྒྱུ་ཐོབ་དབང་གི་ལུ་བཟུང་བའི་ནང་ ཁས་བླངས་སྤྱི་རྒྱུ་ཐོག་ལུ་ཐོབ་པ།

༤༥. མི་ངོ་ཅིག་གིས་སྤྱི་རྒྱུ་ཀྱི་ཐོག་ལུ་ མི་ངོ་གཉིས་ ཡང་ན་ དེ་ལས་ལྷག་པའི་མི་ངོ་
རྒྱ་ལུ་ཁས་བླངས་འབད་དེ་ འདི་ཡང་སྤྱི་རྒྱུ་ཀྱི་ཁས་བླངས་ཐོབ་མི་གཉིས་ ཡང་
ན་ དེ་ལས་ལྷག་ཆོ་ འགན་འཛིན་ནང་ལུ་རྒྱུབ་འགལ་གྱི་བསམ་སྡོད་རེ་འབོན་ན་མ་
གཏོགས་ དེ་མིན་སྤྱི་རྒྱུ་ཐོག་ལས་བླངས་ཐོབ་མི་རྒྱ་གི་མི་ཚེའི་རིང་ལུ་ ཁས་བླངས་
ལག་ལེན་འཐབ་ནི་གི་ཐོབ་བཟོད་བཀོད་ནི་གི་ཐོབ་དབང་འདི་ སྤྱི་རྒྱུ་ཐོག་ལུ་བསྟར་
སྡོད་འབད་དགོ། སྤྱི་རྒྱུ་ཀྱི་ཁས་བླངས་ཐོབ་མི་རྒྱ་ལས་ གཅིག་ཆོ་འདས་མོང་ན་
ཆོ་འདས་དེའི་ཁྲིམས་དོན་གྱི་ངོ་ཚབ་དང་ གཞན་ངོ་བོ་འབད་ཡོད་མི་ཁས་བླངས་ཐོབ་
མི་རྒྱ་གིས་སྤྱི་རྒྱུ་ཐོག་ལུ་ ཐོབ་དབང་འདི་བསྟར་སྡོད་འབད་དགོ། སྤྱི་རྒྱུ་ལས་
བླངས་ཐོབ་མི་རྒྱ་ཆ་མཉམ་ ཆོ་འདས་མོང་ན་ ཁོང་རའི་ཁྲིམས་དོན་གྱི་ངོ་ཚབ་རྒྱ་གིས་
སྤྱི་རྒྱུ་ཀྱི་ཐོག་ལུ་ ཐོབ་དབང་འདི་བསྟར་སྡོད་འབད་དགོ།

Devolution of joint liabilities: Promise by joint promisors

68. When two or more persons make a joint promise, they shall be referred to as “joint promisors”. In the case of joint promisors, unless a contrary intention appears from the contract, the promise shall be fulfilled by all the joint promisors during their joint lives. After the death of a joint promisor, the promise shall be fulfilled by his or her legal representative jointly with the surviving joint promisor or promisors. After the death of all the joint promisors, the promise shall be fulfilled jointly by the legal representatives of all the joint promisors.
69. Unless there is a contract to the contrary:
- (1) When there are joint promisors, the promisee may compel any one or more of such joint promisors to perform the whole promise;
 - (2) When one joint promisor has performed the whole promise, such joint promisor shall have the right to compel every other joint promisor to contribute equally to the performance of the promise;
 - (3) If any joint promisor is not able to so contribute, due to insolvency or otherwise, the burden of such non-contribution shall be equally shared by the remaining joint promisors.
70. When a joint promisor is merely a surety, he or she shall be entitled to recover, from the other joint promisor or promisors who are not sureties, the entire amount paid by

སྤྱི་རྒྱུ་འཇམ་པའི་གྲུབ་བརྒྱུད་ཐངས་ནང་ སྤྱི་རྒྱུ་ཁས་བླངས་པ་ཚུ་གིས་ཁས་བླངས།

༤༥. མི་ངོ་གཉིས་ ཡང་ན་ དེ་ལས་ལྷག་པའི་མི་ངོ་ཚུ་གིས་ སྤྱི་རྒྱུ་གི་ཁས་བླང་འབད་
 ཚེ་ སྤྱི་རྒྱུ་གི་ཁས་བླངས་པ་ཟེར་གོ་དགོ། སྤྱི་རྒྱུ་གི་ཁས་བླང་གི་ཐད་ལུ་ འགན་
 འཛིན་ནང་ལུ་རྒྱབ་འགལ་གི་བསམ་སྦྱོར་ལེ་འཐོན་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་སྤྱི་རྒྱུ་གི་
 ཁས་བླངས་པ་ཚུ་མཉམ་གྱིས་ ཁོང་པའི་མི་ཚོ་ནང་ལུ་ཁས་བླང་འདི་འགྲུབ་དགོ། སྤྱི་
 རྒྱུ་གི་ཁས་བླངས་པ་ཚུ་ལས་ གཅིག་ཚེ་འདས་སོང་བའི་རྗེས་སུ་ ཚོ་འདས་དེའི་
 ཁྲིམས་དོན་གི་ངོ་ཚབ་དང་ རོ་བོ་འབད་མཉམ་ཁི་ཁས་བླངས་པ་ ཡང་ན་ ཁས་བླངས་
 པ་ཚུ་གིས་ སྤྱི་རྒྱུ་ཐོག་ལུ་ཁས་བླངས་འདི་འགྲུབ་དགོ། སྤྱི་རྒྱུ་ཁས་བླངས་པ་ཚུ་ཚ་
 མཉམ་ཚེ་འདས་སོང་བའི་རྗེས་སུ་ ཁོང་པའི་ཁྲིམས་དོན་གི་ངོ་ཚབ་ཚུ་གིས་ སྤྱི་རྒྱུ་
 གི་ཐོག་ལུ་ཁས་བླང་འདི་འགྲུབ་དགོ།

༤༦. རྒྱབ་འགལ་གི་འགན་འཛིན་ཅིག་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་ འདི་མིན་
- (༡) སྤྱི་རྒྱུ་གི་ཁས་བླངས་པ་ཚུ་ཡོད་ཚེ་ ཁས་བླངས་ཐོབ་མི་འདི་གིས་ སྤྱི་རྒྱུ་
 གི་ཁས་བླངས་པ་གང་རུང་ཅིག་ལུ་ ཡང་ན་ དེ་ལས་ལྷག་པའི་སྤྱི་རྒྱུ་གི་
 ཁས་བླངས་པ་ཚུ་ལུ་ ཁས་བླང་ཚིལ་ཕོར་ལག་ལེན་འཐབ་བརྟུག་ཚོགས།
 - (༢) སྤྱི་རྒྱུ་གི་ཁས་བླངས་པ་ཅིག་གིས་ ཁས་བླང་ཚིལ་ཕོར་ལག་ལེན་འཐབ་
 ཚེ་ སྤྱི་རྒྱུ་གི་ཁས་བླངས་པ་འདི་གིས་ གཞན་སྤྱི་རྒྱུ་གི་ཁས་བླངས་པ་ལེ་
 རེ་བཞིན་དུ་ལུ་ ཁས་བླང་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་གི་གོ་གསལ་རམ་ འདྲན་འདྲ་
 འབད་བརྟུག་ནི་གི་ཐོབ་དབང་ཡོད།
 - (༣) གལ་སྲིད་སྤྱི་རྒྱུ་གི་ཁས་བླངས་པ་ཅིག་གིས་ མ་ཚུ་ཚུ་སྤོང་གི་རྒྱ་མཚན་
 ཡང་ན་ རྒྱ་མཚན་གཞན་ལས་བརྟེན་སྟེ་ གོ་གསལ་རམ་འབད་མ་རྟུགས་པ་ལེ་
 རྒྱུང་ཚེ་ གོ་གསལ་རམ་འབད་མ་རྟུགས་པའི་འཇམ་འགན་འདི་ གཞན་སྤྱི་རྒྱུ་
 གི་ཁས་བླངས་པ་ཚུ་གིས་འདྲ་མཉམ་འབད་རུབ་དགོ།

༥༠. སྤྱི་རྒྱུ་གི་ཁས་བླངས་པ་ཅིག་འགན་ལེན་པ་རྒྱུང་མ་ཅིག་ཨིན་ཚེ་ འགན་ལེན་པ་མེན་
 མི་སྤྱི་རྒྱུ་གི་ཁས་བླངས་པ་ ཡང་ན་ ཁས་བླངས་པ་ཚུ་ལས་ ཁོ་གིས་ཁས་བླངས་

him or her to the promisee. If any payment has been made by a joint promisor who is not a surety, he or she shall not be entitled to recover any amount from any joint promisor who is merely a surety.

71. The release of one such joint promisor by the promisee shall not release or discharge the other joint promisor or promisors. Such a release shall also not release or discharge the joint promisor so released from his or her responsibilities to the other joint promisor or promisors.

Time and place for performance of promises

72. When a promise has to be performed on a particular day, the promisor may, unless a particular time is agreed to under the contract, perform it at any time during the usual hours of business on that day at the place fixed for performance under the contract. If no such place is fixed, it shall be the duty of the promisor to call upon the promisee to fix a proper and reasonable place and to perform the promise at that place. If the promisee, though requested, does not fix a proper and reasonable place, the promisor shall not be liable for non-performance.
73. If a contract does not specify the day of performance of the promise, the promisor shall perform his or her promise within a reasonable time at the place fixed for the performance under the contract. If no such place is fixed, it

ཐོབ་མི་ལུ་སྤོང་ཡོད་མི་དངུལ་འདི་ ཅིལ་པོར་ལོག་ལེན་ནི་གི་ཐོབ་རིམ་ཡོད། འདི་གི་
 ཐང་ གལ་སྲིད་འགན་ལེན་པ་མེན་མི་ སླི་རུབ་ཀྱི་ཁས་བླངས་པ་ཅིག་གིས་ དངུལ་
 སྤོང་དེ་ཡོད་ཚེ་ འགན་ལེན་པ་རྒྱུ་མ་ཅིག་ཡིན་མི་ སླི་རུབ་ཀྱི་ཁས་བླངས་པ་གང་རུང་
 ཅིག་ལས་ དངུལ་ལོག་ལེན་ནི་གི་ཐོབ་རིམ་མེད།

ཡ༡. སླི་རུབ་ཀྱི་ཁས་བླངས་པ་རྒྱ་ཡོད་ཚེ་ ཁས་བླངས་ཐོབ་མི་གིས་ སླི་རུབ་ཀྱི་ཁས་
 བླངས་པ་ཅིག་འགན་ལེན་གྲོལ་བཏང་རུང་ གཞན་སླི་རུབ་ཀྱི་ཁས་བླངས་པ་ ཡང་ན་
 ཁས་བླངས་པ་རྒྱ་ འགན་ལེན་གྲོལ་བཏང་ནི་མེད། འདི་བཟུམ་མའི་འགན་ལེན་གྲོལ་བཏང་མ་
 དེ་ཡང་ གཞན་སླི་རུབ་ཀྱི་ཁས་བླངས་པ་ཅིག་ ཡང་ན་ ཁས་བླངས་པ་རྒྱ་ལུ་ འགན་
 འཁྲི་ཡོད་མི་ལས་མི་གྲོལ།

ཁས་བླངས་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་གི་དོན་ལུ་ རུས་ཚོད་དང་ས་གནས་

ཡ༢. ཁས་བླངས་ཅིག་ཚེད་མངགས་ཀྱི་ཉིན་མར་ ལག་ལེན་འཐབ་དགོ་བ་ལྷུང་ཚེ་ འགན་
 འཛིན་ནང་ལུ་ཚེད་མངགས་ཀྱི་རུས་ཚོད་ག་ཅིག་ཁར་འཆམ་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་ དེ་
 མིན་ཁས་བླངས་པ་གིས་ཁས་བླངས་འདི་ འགན་འཛིན་འདི་ནང་ལུ་གཏན་འཁེལ་
 བཟོ་ཡོད་པའི་ས་གནས་འདི་ཁར་ སླིར་བཏང་ལུ་གི་རུས་ཚོད་ལུ་ བཟོ་རང་ཡིན་རུང་
 ལག་ལེན་འཐབ་ཚོགས། གལ་སྲིད་ས་གནས་འདི་གཏན་འཁེལ་བཟོ་བ་མེད་ཚེ་ ཁས་
 བླངས་ཐོབ་མི་འདི་འབོ་ཞིན་མ་ལས་ རྒྱལ་མཐུན་དང་རྒྱ་མཚོན་ལྷན་པའི་ས་གནས་
 ཅིག་གཏན་འཁེལ་བཟོ་བ་སྟེ་ ས་གནས་འདི་ཁར་ ཁས་བླངས་ལག་ལེན་འཐབ་དགོ་
 པའི་འགན་ཁུར་འདི་ ཁས་བླངས་པ་ལུ་ཕོག། གལ་སྲིད་ཁས་བླངས་པ་གིས་དེ་སྟེ་
 སླབ་རུང་ ཁས་བླངས་ཐོབ་མི་ནས་ རྒྱལ་མཐུན་དང་རྒྱ་མཚོན་ལྷན་པའི་ས་གནས་
 ཅིག་གཏན་འཁེལ་བཟོ་བ་མེད་ཚེ་ ཁས་བླངས་ལག་ལེན་འཐབ་མ་རྒྱུ་གས་པའི་འགན་
 འཁྲི་འདི་ ཁས་བླངས་པ་ལུ་མི་ཕོག།

ཡ༣. གལ་སྲིད་འགན་འཛིན་གྱིས་ ཁས་བླངས་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་གི་ཉིན་མར་འདི་ གསལ་
 བཀོད་འབད་དེ་མེད་ཚེ་ ཁས་བླངས་པ་གིས་ རྒྱ་མཚོན་ལྷན་པའི་རུས་ཚོད་ཀྱི་ནང་
 འཁོད་ལུ་ འགན་འཛིན་ནང་ལུ་གཏན་འཁེལ་འབད་བཟོ་བ་སྟེ་ཡོད་པའི་ས་གནས་འདི་

shall be the duty of the promisor to call upon the promisee to fix a proper and reasonable place and to perform the promise at that place. If the promisee, though requested, does not fix a proper and reasonable place, the promisor shall not be liable for non-performance.

74. A promise shall be performed in the manner agreed to under the contract, failing which it may be done in any manner as prescribed by the promisee.

Explanation – What is a “proper and reasonable place” shall be a question of fact to be decided on the facts and circumstance of the case.

Performance of reciprocal promises

75. Promises which form the consideration or part of the consideration for each other shall be called “reciprocal promises”.
76. When a contract consists of reciprocal promises which are to be performed simultaneously, the promisor need not perform his or her promise unless the promisee is also ready and willing to perform his or her reciprocal promise.
77. If the order in which reciprocal promises are to be performed is fixed by the contract, they shall be performed in that order. When such order is not so fixed, the reciprocal

ཁར་ ཁས་སྐྱངས་འདི་ལག་ལེན་འཐབ་དགོ། གལ་སྲིད་ས་གནས་འདི་གཏན་འཁེལ་
 བཟོ་བ་མེད་ཚེ་ ཁས་སྐྱངས་ཐོབ་མི་འདི་འཕོ་སྟེ་ ཚུལ་མཐུན་དང་རྒྱ་མཚན་ལྟན་པའི་
 ས་གནས་ཅིག་གཏན་འཁེལ་བཟོ་སྟེ་ ས་གནས་འདི་ཁར་ ཁས་སྐྱངས་ལག་ལེན་
 འཐབ་དགོ་པའི་འགན་ཁུར་འདི་ ཁས་སྐྱངས་པ་ལུ་ཕོག། གལ་སྲིད་ཁས་སྐྱངས་པ་
 གིས་དེ་སྟེ་སྐབ་རུང་ ཁས་སྐྱངས་ཐོབ་མི་ནས་ ཚུལ་མཐུན་དང་རྒྱ་མཚན་ལྟན་པའི་ས་
 གནས་ཅིག་གཏན་འཁེལ་བཟོ་བ་མེད་ཚེ་ ཁས་སྐྱངས་ལག་ལེན་འཐབ་མ་ཚུགས་པའི་
 འགན་འཁེལ་འདི་ ཁས་སྐྱངས་པ་ལུ་ཕོག།

- ༡༤. ཁས་སྐྱངས་ཀྱི་ལག་ལེན་འདི་ འགན་འཛིན་ནང་ལུ་ཁ་འཆམ་བྱུང་མི་གི་ ལམ་ལུགས་
 དང་འཁྲིལ་དགོ་པའི་ཁར་ འདི་མིན་རུང་ཁས་སྐྱངས་ཐོབ་མི་གིས་ གསལ་བཀོད་
 འབད་དེ་ཡོད་པའི་ ལམ་ལུགས་གང་རུང་ཅིག་དང་འཁྲིལ་ཏེ་ ཁས་སྐྱངས་ལག་ལེན་
 འཐབ་ཚོག།
 འབྲེལ་བཤད། ཚུལ་མཐུན་དང་ རྒྱ་མཚན་ལྟན་པའི་ས་གནས་ཟེར་མི་འདི་
 ག་ཅི་བརྩམ་ཅིག་ལུ་གོ་མ་ཡིན་ན་ འབྲེལ་གནད་ཀྱི་དོན་ཁུངས་དང་ རྐབས་དོན་ཚུ་
 ལུ་གཞིར་བཞག་སྟེ་ཐག་བཅད་དགོ།

ཕན་ཚུན་འབྲེལ་བའི་ཁས་སྐྱངས་ལག་ལེན་འཐབ་ཚུལ།

- ༡༥. ཁས་སྐྱངས་ཚུ་ཅིག་གིས་ཅིག་ལུ་བཅི་འཛོག་ ཡང་ན་ བཅི་འཛོག་གི་ཆ་ཤེས་ལུ་
 འགྱུར་ཚེ་ ཕན་ཚུན་འབྲེལ་བའི་ཁས་སྐྱངས་ཟེར་བཟོ་དགོ།
- ༡༦. འགན་འཛིན་ནང་ལུ་ ཅུས་མཉམ་ལུ་ ལག་ལེན་འཐབ་དགོ་པའི་ཕན་ཚུན་འབྲེལ་བའི་
 ཁས་སྐྱངས་ཚུ་ཡོད་ཚེ་ ཁས་སྐྱངས་ཐོབ་མི་གིས་ ཁོ་རའི་ཕན་ཚུན་འབྲེལ་བའི་ཁས་
 སྐྱངས་ཚུ་ ལག་ལེན་འཐབ་ཚོག་ཚོག་འབད་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་ཁས་སྐྱངས་
 པ་གིས་ ཁོ་རའི་ཁས་སྐྱངས་ལག་ལེན་འཐབ་དགོ་པ་མེད།
- ༡༧. གལ་སྲིད་གན་འཛིན་ནང་ལུ་ ཕན་ཚུན་འབྲེལ་བའི་ཁས་སྐྱངས་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་གི་
 འགོ་རིམ་འདི་ གཏན་འཁེལ་བཟོ་སྟེ་ཡོད་ན་ འདི་ཚུ་འགོ་རིམ་དང་འཁྲིལ་སྟེ་ལག་

promises shall be performed in that order which the nature of the transaction requires.

78. In a contract containing reciprocal promises, if a promisor cannot perform his or her promise until the other promisor performs his or her promise and such other promisor fails to do so, the first-mentioned promisor need not perform his or her promise and shall be entitled to claim compensation from such other promisor for any loss sustained by him or her on account of non-performance of the contract.
79. In a contract containing reciprocal promises, if one party to the contract prevents the other party from performing his or her promise, the contract shall become voidable at the option of the party so prevented, who may claim compensation from the other party for the loss sustained by him or her due to the non-performance of the contract.
80. Where there are reciprocal promises to do certain things which are legal, and under specified circumstances, to do certain other things which are not legal, the first set of promises shall be valid and the second set of promises shall be void.

Alternative promises

81. Where there is an alternative promise, one branch whereof is legal and the other is not legal, only the legal branch shall be enforceable.

ལེན་འཐབ་དགོ། དེ་བརླུ་མི་འགོ་རིམ་གཏན་འཁེལ་བཟོ་བ་མེད་ཚེ་ ཕན་ཚུན་
འབྲེལ་བའི་ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་ཚུ་ འབྲེལ་རིམ་གྱི་དབྱེ་བའི་དགོས་མཁོ་དང་འཁྲིལ་ཏེ་ ལག་
ལེན་འཐབ་དགོ།

ཡ༥. ཕན་ཚུན་འབྲེལ་བའི་ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་ཡོད་པའི་འགན་འཛིན་ནང་ལུ་ གལ་སྲིད་ཁས་
བྲལ་སྒྲུབ་པ་ཅིག་གིས་ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་དེ་ ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་པ་གཞན་ཅིག་གིས་ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་ལག་
ལེན་མ་འཐབ་ཚུན་ ཁོ་རའི་ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་སྒྲུབ་ལག་ལེན་འཐབ་མ་ཚུགས་པར་ལུས་
ཚེ་ སྲ་གོང་གི་ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་པ་འདི་གིས་ ཁོ་རའི་ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་ལག་ལེན་འཐབ་དགོ་པ་
མེད་པའི་ཁར་ ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་པ་གཞན་མི་འདི་གིས་ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་ལག་ལེན་མ་འཐབ་
པའི་གནད་ལས་བརྟེན་ སྲོང་རྒྱུད་ཕོགས་པའི་ རྒྱུད་འཇུག་གང་རུང་ཅིག་གི་ཐོབ་རིམ་
བཀོད་དགོ།

ཡ༧. ཕན་ཚུན་འབྲེལ་བའི་ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་ཡོད་པའི་འགན་འཛིན་ནང་ལུ་ གལ་སྲིད་འགན་
འཛིན་གྱི་རྩ་ཕན་ཅིག་གིས་ གཞན་རྩ་ཕན་ལུ་ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་
ལས་བཀག་ཚེ་ བཀག་ཡོད་པའི་རྩ་ཕན་དེའི་གདམ་ཁ་ལུ་ བདེན་སྟོང་ལུ་འགྱུར་རུང་
བའི་འགན་འཛིན་ལུ་འགྱུར་ནི་དང་ རྩ་ཕན་གཞན་མི་འདི་གིས་ ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་ལག་
ལེན་མ་འཐབ་པའི་གནད་ལས་བརྟེན་ ཁོ་ལུ་སྲོང་རྒྱུད་ཕོག་པའི་རྒྱུད་འཇུག་གི་ཐོབ་
རིམ་བཀོད་ཚེ་གོ།

༥༠. ཕན་ཚུན་འབྲེལ་བའི་ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་ནང་ལུ་ ཁྲིམས་མཐུན་གྱི་བྱ་སྐོ་འབད་ནི་དང་
གསལ་བཀོད་ཀྱི་སྐབས་དོན་ལུ་ ཁྲིམས་མཐུན་མིན་པའི་བྱ་སྐོ་འབད་དགོ་པ་ཤར་ཚེ་
ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་གི་ཚེ་ཚན་དང་པ་ལུ་ཚགས་འབད་དགོ་ནི་དང་ ཚེ་ཚན་གཉིས་པ་འདི་
བདེན་སྟོང་ཨིན།

གདམ་ཁ་ཡོད་པའི་ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་སྒྲུབ་

༥༡. གདམ་ཁ་ཡོད་པའི་ཁས་བྲལ་སྒྲུབ་ནང་ ཡན་ལག་ཅིག་ཁྲིམས་མཐུན་དང་ གཞན་མི་
འདི་ཁྲིམས་མཐུན་མིན་པར་ཡོད་ཚེ་ ཁྲིམས་མཐུན་ཡོད་པའི་ཡན་ལག་འདི་རྒྱུད་མ་
ཅིག་ བསྟར་སྲོད་འབད་ཚེ་གོ།

Contracts in which time is of the essence

82. If it appears from the contract that the intention of the parties was that time shall be of the essence of the contract, or if it is so expressly stated in the contract, it shall be the duty of the parties to perform their respective promises at the time specified in the contract. In such a case, if the promisor fails to perform his or her promise at the specified time, the contract, or so much of it as has not been performed, shall become voidable at the option of the promisee who may claim damages from the promisor for non-performance. In such a case, if the promisee accepts performance of the promise at a time later than what is specified in the contract, he or she shall not be entitled to claim damages from the promisor for any loss suffered by him or her due to late performance, unless at the time of such acceptance, he or she gives notice to the promisor of his or her intention to claim such damages.
83. In cases where it is shown that it was not the intention of the parties that time shall be of the essence of the contract, and the promisor performs his or her obligation within a reasonable time after the time specified, the promisee shall be entitled to claim compensation for any loss suffered by him or her due to late performance, but the contract shall not become voidable at the option of the promisee.

དུས་ཚོད་རྩ་ཆེ་བའི་འགན་འཛིན།

༤༢. གལ་སྲིད་འགན་འཛིན་ནང་ རྩ་ཕན་ཚུ་གི་བསམ་སྦྱོར་ལུ་ འགན་འཛིན་གྱི་གནད་
དོན་རྩ་ཕན་ཅིག་ དུས་ཚོད་འདི་ཡིན་མ་སྟེ་འཕྲོད་པ་ ཡང་ན་ འགན་འཛིན་ནང་
ལུ་དུས་ཚོད་འདི་ ལ་གསལ་ལུ་བཀོད་དེ་ཡོད་ཚེ་ རང་སོའི་ལས་བྱེད་ལག་ལེན་
འཐབ་ནི་གི་འགན་ཁུར་འདི་ རྩ་ཕན་རང་སོའི་ལུ་ཕོག། དེའི་ཐད་གསལ་བཀོད་འབད་
བའི་དུས་ཚོད་འདི་ལུ་ ལས་བྱེད་པ་གིས་ལས་བྱེད་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་ལུ་འཐུས་
ཤོར་སྟེ་ འགན་འཛིན་ ཡང་ན་ དེའི་ཆ་ཤས་མང་ཤོས་ཅིག་ལག་ལེན་མ་འཐབ་ཚེ་
བདེན་སྟོང་ལུ་འགྱུར་རུང་མི་ག་ཅིག་ལུ་འགྱུར་ནི་དང་ ལས་བྱེད་ཐོབ་མི་གིས་ཁོའམ་
མོ་རའི་འདམ་ཁ་དང་འཁྲིལ་ཏེ་ ལས་བྱེད་པས་ལས་བྱེད་ལག་ལེན་མ་འཐབ་
བའི་རྒྱུ་འཐུས་ཀྱི་ཐོབ་བཅོལ་བཀོད་ཚོགས། དེའི་ཐད་གལ་སྲིད་ལས་བྱེད་ཐོབ་མི་གིས་
འགན་འཛིན་ནང་ལུ་ གསལ་བཀོད་འབད་བའི་དུས་ཚོད་འདི་རྫོགས་པའི་ཤུལ་ལས་
ལས་བྱེད་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་གི་ངོས་ལེན་འབད་ཐོག་ ངོས་ལེན་འབད་བའི་ནམ་
དུས་ལུ་ ལས་བྱེད་ཐོབ་མི་གིས་ལས་བྱེད་པ་ལུ་ རྒྱུ་འཐུས་ཀྱི་ཐོབ་བཅོལ་བཀོད་
ནི་གི་བསམ་སྦྱོར་བསྐྱེད་དེ་ གསལ་བསྐྱེད་འབད་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་ལས་
བྱེད་ཐོབ་མི་གིས་ ལས་བྱེད་པ་ལས་ ལས་བྱེད་ལག་ལེན་མ་འཐབ་བའི་རྒྱུ་
འཐུས་ཀྱི་ཐོབ་བཅོལ་བཀོད་མི་ཚོགས།

༤༣. འགན་འཛིན་གྱི་གནད་དོན་རྩ་ཕན་ཅིག་དུས་ཚོད་ཡིན་མི་འདི་ རྩ་ཕན་ཚུ་གི་བསམ་
སྦྱོར་མེན་མ་སྟེ་འཕྲོད་པ་ལུ་ལས་བྱེད་པ་ ལས་བྱེད་པ་གིས་ཁོའམ་མོ་རའི་འགན་འཁྲི་
འདི་ གསལ་བཀོད་འབད་དེ་ཡོད་པའི་དུས་ཚོད་འདི་རྫོགས་པ་ད་ རྩ་ཕན་ཚུ་ལུ་ལག་
དུས་ཚོད་ཀྱི་ནང་འཁོད་ལུ་ལག་ལེན་འཐབ་ཚེ་ ལས་བྱེད་པ་གིས་ལས་བྱེད་པས་
སུ་འབད་ལག་ལེན་འཐབ་བའི་གནད་ལས་བརྟེན་ ལས་བྱེད་ཐོབ་མི་ལུ་ཤོད་རྒྱུ་དེ་
བྱུང་པ་ཅིན་ དེའི་རྒྱུ་འཐུས་ཀྱི་ཐོབ་བཅོལ་བཀོད་ཚོགས་ཡིན་རུང་ ལས་བྱེད་ཐོབ་
མི་གི་གདམ་ཁ་དང་བསྐྱེད་ བདེན་སྟོང་ལུ་འགྱུར་རུང་བའི་འགན་འཛིན་ལུ་འགྱུར།

CHAPTER VI
CONTRACTS WHICH NEED NOT BE
PERFORMED

Termination, alteration or substitution of contract

84. The parties to a contract may mutually agree to terminate or alter the contract or to substitute original contract by a new contract. In such cases, the original contract need not be performed.
85. A promisee may dispense with or remit, wholly or in part, the performance of the promise made to him or her. He or she may also extend the time for such performance or accept any other satisfaction instead of the original promise.

Neglect or refusal by the promisee

86. If the promisee neglects or refuses to afford the promisor reasonable facilities for the performance of his or her promise, as specified in the contract without which the promisor cannot perform the contract, the promisor shall be excused from performing his or her promise.

Frustration of contract

87. If after a contract is entered into, performance of a promise made under the contract becomes unlawful or impossible by reason of some event which is not within the control of the promisor, the contract shall become void when such

ལེའུ་དྲུག་པ།

ལག་ལེན་འཐབ་དགོས་མེད་པའི་འགན་འཛིན།

འགན་འཛིན་ཆ་མེད་དང་ བསྐྱར་བཅོས་ ཡང་ན་ ཚབ་མ་བཟོ་བ།

༡༤. འགན་འཛིན་གྱི་ཚུ་ཕན་ཚུ་གིས་མཐུན་མོང་གི་སྒྲོ་ལས་ འགན་འཛིན་འདི་ཆ་མེད་གཏང་ནི་དང་ ཡང་ན་ བསྐྱར་བཅོས་འབད་ནི་ ཡང་ན་ འགན་འཛིན་གསར་པ་ ཅིག་བཟོ་སྟེ་ ཚབ་མ་བཟོ་གས་ནི་གུ་ཁ་འཆམ་ཚོགས། འདི་གི་ཐད་ལུ་ ཉེ་མ་གི་འགན་འཛིན་འདི་ལག་ལེན་འཐབ་དགོས་མེད།

༡༥. ཁས་བྲལ་ཐོབ་མི་གིས་ ཁོ་ལུ་ཁས་བྲལ་གྱི་ལག་ལེན་འདི་ཉིལ་ཕོར་ ཡང་ན་ ཆ་ཤས་ཅིག་ གྲོས་བཏང་བ་ ཡང་ན་ ཡང་ཆག་འབད་བྱིན་ཚོགས། ཁོ་གིས་ཁས་བྲལ་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་གི་དུས་ཚོད་འདི་ ཡར་སེང་འབད་ནི་ ཡང་ན་ ཉེ་མའི་ཁས་བྲལ་གྱི་ཚབ་ལུ་ བསམ་པ་རྒྱུགས་ཚུགས་པའི་དོན་དག་གཞན་ཅིག་དོས་ལེན་འབད་ཚོགས།

ཁས་བྲལ་ཐོབ་མི་གིས་ ལྷང་མེད་བཞག་པ་ ཡང་ན་ ཁས་ལེན་མེད་པ།

༡༦. གལ་སྲིད་འགན་འཛིན་ནང་ལུ་ གསལ་བཀོད་འབད་དེ་ཡོད་མི་དང་འབྲེལ་ཏེ་ ཁས་བྲལ་པ་ལུ་ འགན་འཛིན་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་ལུ་མེད་ཐབས་མེད་ཅིག་ཨིན་པའི་རྒྱ་མཚན་ལྷན་པའི་མཐུན་ཆེན་ཚུ་ ཁས་བྲལ་ཐོབ་མི་གིས་མ་སྲོད་པར་སྐྱང་མེད་འབད་བཞག་པ་ ཡང་ན་ ཁས་ལེན་མེད་པར་བཞག་ཚེ་ ཁས་བྲལ་པ་གིས་ཁོའམ་མོ་རའི་ཁས་བྲལ་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་ལུ་ཡང་ཆག་ཐོབ།

འགན་འཛིན་གྲུབ་མ་སྲིད་པའི་བར་ཉུན།

༡༧. གལ་སྲིད་འགན་འཛིན་འདི་བཟོ་གྲུབ་པའི་རྗེས་སུ་ ཁས་བྲལ་པའི་དབང་ཚད་འོག་ལུ་མེད་པའི་གནད་གཞི་རེ་ཡོད་མི་ལུ་བརྟེན་ ཁས་བྲལ་པ་གིས་འགན་འཛིན་དང་འབྲེལ་ཏེ་ ཁས་བྲལ་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་རྒྱུ་ ཁྲིམས་འགལ་ ཡང་ན་ མ་སྲིད་པ་ལུ་འགྱུར་ཚེ་ ཁས་བྲལ་ལག་ལེན་ ཁྲིམས་འགལ་ ཡང་ན་ མ་སྲིད་པ་ལུ་འགྱུར་ཡོད་

performance becomes unlawful or impossible, and such a contract need not be performed.

88. The parties to a contract may agree that the contract need not be performed on the happening or not happening of certain specified events. If such events happen or do not happen, as the case may be, the contract need not be performed.

CHAPTER VII APPROPRIATION OF PAYMENTS

Appropriation of payments

89. Where a debtor owes more than one distinct debt to a creditor and makes a payment to him or her, the following rules shall apply:
- (1) If at the time of making such payment, the debtor expressly or impliedly indicates that such payment is to be applied to a particular debt or some particular debts, the payment, if accepted, shall be applied accordingly.
 - (2) If the debtor omits or fails to indicate as above, the creditor shall have the right to apply it at his or her discretion to any lawful debt actually due and payable to him or her by the debtor, whether or not the recovery of such debt or debts is time-barred.
 - (3) If neither party makes an appropriation as above, the payment shall be applied in the discharge of the

པའི་འགན་འཛིན་འདི་ བདེན་སྟོང་ལུ་འགྱུར་ནི་དང་ འདི་བཟུམ་མའི་འགན་འཛིན་ འདི་ ལག་ལེན་འཐབ་དགོས་མེད།

༤༤. འགན་འཛིན་གྱི་རྩ་ཕན་ཚུ་གིས་བར་ན་ གསལ་བཀོད་འབད་དེ་ཡོད་པའི་གནད་གཞི་ རེ་བྱུང་བ་ ཡང་ན་ མ་བྱུང་ཚེ་ འགན་འཛིན་འདི་ལག་ལེན་མི་འཐབ་ནི་སྡེ་ཁ་འཆམ་ ཚོགས། གལ་སྲིད་འདི་བཟུམ་མའི་ གནད་གཞི་རེ་བྱུང་བ་ ཡང་ན་ མ་བྱུང་ཚེ་ལྟར་ཡང་ འགན་འཛིན་འདི་ལག་ལེན་འཐབ་དགོས་མེད།

ལེབ་བདུན་པ། དངུལ་སློད་ཀྱི་དཔྱ་བགོ།

དངུལ་སློད་ཀྱི་དཔྱ་བགོ།

༤༥. སུ་ལོན་པ་ཅིག་གིས་བསྐྱེན་འགྲུལ་བྱིན་མི་ལུ་ ལག་གཅིག་ལས་མང་བའི་སུ་ལོན་གྱི་ བསྐྱེན་ཚབ་སློད་ནི་རེ་ཡོད་ཚེ་ གཤམ་འཁོད་ཀྱི་ལམ་ལུགས་དང་འཁྲིལ་དགོ།

(༡) གལ་སྲིད་འདི་བཟུམ་མའི་དངུལ་སློད་པའི་ནམ་དུས་ལུ་ སུ་ལོན་པ་གིས་ དམིགས་བསལ་གྱི་སུ་ལོན་ཅིག་ ཡང་ན་ གཞན་དམིགས་བསལ་སུ་ལོན་ ཚུ་གི་དོན་ལུ་ཨིན་ཟེར་ ཁ་གསལ་དུ་བཀོད་པ་ ཡང་ན་ རྒྱགས་བསྟན་གྱི་ རྩོམ་ལས་བརྩོན་སྡེ་ དངུལ་སློད་མི་འདི་ལུ་ རོས་ལེན་རེ་བྱུང་ཚེ་ འདི་དང་ འཁྲིལ་ཏེ་ལག་ལེན་འཐབ་དགོ།

(༢) གལ་སྲིད་སུ་ལོན་པ་གིས་ གོང་གསལ་ལྟར་དུ་བརྩ་མ་པར་སྟོན་བཞག་པ་ ཡང་ན་ ལུས་སོང་ཚེ་ སུ་ལོན་པ་གིས་བསྐྱེན་འགྲུལ་བྱིན་མི་ལུ་སློད་རན་ མི་དང་ སློད་དགོས་ཡོད་མི་ཁྲིམས་མཐུན་གྱི་སུ་ལོན་གང་རུང་ཅིག་ ཡང་ བ་ སུ་ལོན་ཚུ་ ལོག་ལེན་ནི་དུས་ཚོད་ཀྱི་ཚད་འཛིན་ཡོད་མེད་ཅི་ལྟར་ཡང་ སུན་བདག་གིས་ཁོ་འམ་མོ་རའི་སློབ་འདོད་ལྟར་དུ་ ལག་ལེན་འཐབ་ནི་འོ་ཐོབ་ དབང་ཡོད།

(༣) གལ་སྲིད་རྩ་ཕན་ག་གིས་ཡང་ གོང་གསལ་ལྟར་དུ་ལག་ལེན་མ་འཐབ་ཚེ་

debts in order of time, that is, the earliest debt is to be discharged first and so on, whether or not the recovery of such debt or debts is time-barred.

Explanation – This section shall apply only where a debtor owes more than one distinct debt to a creditor and not where only one debt is owed though the same is payable in installments.

CHAPTER VIII QUASI CONTRACTS

Necessaries supplied to a person incapable of entering into a contract

90. If a person who is incapable of entering into a contract or anyone whom he or she is legally bound to support is supplied by another person with necessaries suited to his or her condition in life, the person who has supplied such necessaries shall be entitled to be reimbursed from the property, if any, of such incapable person.

Reimbursement of interested person making a payment due by another person

91. A person who is interested in the payment of money which another person is legally bound to pay, and who therefore pays such money, shall be entitled to be reimbursed by the person legally bound to pay it.

བྱ་ལོན་ལོག་ལེན་ནིའི་དུས་ཚོད་ཀྱི་ཚད་འཛིན་ཡོད་ མེད་ཇི་ལྟར་ཡང་ སྡོན་
མ་བྱ་ལོན་ལེན་པའི་དུས་ཚོད་དེའི་གོ་རིམ་དང་འབྲེལ་ཏེ་སྡོད་དགོ་ནི་དང་ དེ
ཡང་འགོ་ཐོག་ལུ་ལེན་ཡོད་མི་བྱ་ལོན་འདི་ཉེ་མ་སྡོད་ནི་དང་ ཇེས་མམ་འདི་
ཤུལ་མར་སྡོད་དགོ།

འགྲེལ་བཤད། དོན་ཚན་འདི་བྱ་ལོན་པ་ཅིག་གིས་བསྐྱེན་འགྲུལ་བྱིན་མི་ལུ་
ལག་གཅིག་ལས་མང་བའི་བྱ་ལོན་གྱི་བསྐྱེན་ཚབ་སྡོད་ནི་ཡོད་མི་ལུ་རྒྱུ་རྒྱུ་
ཅིག་ ལག་ལེན་འཐབ་དགོ་ནི་དང་ བྱ་ལོན་ལག་གཅིག་ལས་མ་གཏོགས་
མེད་རུང་ དེའི་བསྐྱེན་ཚབ་འདི་འཕྲོ་རིམ་འབད་སྡོད་མི་ལུ་ལག་ལེན་མི་
འཐབ།

ལེའུ་བརྒྱུད་པ།

གཅིག་མཚུངས་ཀྱི་འགན་འཛིན།

འགན་འཛིན་བཟོ་ནི་ལུ་ལྷོགས་གྲུབ་མེད་པའི་མི་ངོ་ཅིག་ལུ་ མཁོ་ཆས་བའི་མཐུན་རྐྱེན་བྱིན་
ཡོད་པ།

༢༠. གཤམ་སྲིད་འགན་འཛིན་བཟོ་ནི་ལུ་ལྷོགས་གྲུབ་མེད་མི་ངོ་ཅིག་ལུ་ ཡང་ན་ ཁོ་གིས་
མི་ངོ་གཞན་གང་རུང་ཅིག་ལུ་ ཞིམས་དང་འབྲེལ་ཏེ་ རྒྱབ་སྐྱོར་འབད་དགོ་མི་ལུ་
གཞན་མི་ངོ་སོ་སོ་ཅིག་གིས་ འཚོ་ཁམས་དང་མཐུན་པའི་མཁོ་ཆས་ཀྱི་མཐུན་རྐྱེན་
ཚུ་སྡོད་ཚེ་ ལྷོགས་གྲུབ་མེད་པའི་མི་ངོ་འདི་ལུ་རྒྱ་ལྷོ་རེ་ཡོད་པ་ཅིན་ མཐུན་རྐྱེན་སྡོད་
མི་འདི་ལུ་ ཟད་ཚབ་སྡོད་ནིའི་ཐོབ་རིམ་ཡོད།

མི་གཞན་གིས་སྡོད་དགོ་མི་དེའུ་འདི་ ཁེ་སྒན་ཡོད་པའི་མི་ངོ་ཅིག་གིས་སྡོད་པ་ད་ དེའི་དེའུ་
ཚབ་སྡོད་ཐངས།

༢༡. མི་ངོ་ཅིག་ལུ་ དེའུ་སྡོད་ནི་གི་ཁེ་སྒན་ཡོད་པ་ལས་ གཞན་མི་གཅིག་གིས་ཞིམས་
དང་འབྲེལ་ཏེ་ དེའུ་སྡོད་དགོ་པ་ཡོད་མི་འདི་ཁོ་འམ་མོ་གིས་སྡོད་ཚེ་ ཞིམས་དང་
འབྲེལ་ཏེ་སྡོད་དགོ་པ་ཡོད་མི་ མི་ངོ་འདི་ལས་ དེའུ་ཚབ་ལེན་ནི་གི་ཐོབ་རིམ་ཡོད།

Obligation of a person who enjoys the benefit of a non-gratuitous act

92. When one person lawfully does anything for another person or delivers anything to him or her, not intending to do so gratuitously, and the other person enjoys the benefit thereof, the latter shall restore the thing so delivered or pay compensation to the former in respect of the thing so done or delivered.

Liability of a person to whom money is paid or thing is delivered by mistake or under coercion

93. A person to whom money has been paid, or anything is delivered, by mistake or under coercion, undue influence, fraud or misrepresentation shall repay the money or return the thing, as the case may be.

CHAPTER IX INDEMNITY AND GUARANTEE

Contracts of indemnity

94. A contract of indemnity is a contract in which one party (called the “indemnifier”) agrees to reimburse or compensate the other party (called the “indemnity-holder”) for any loss caused to the latter by the conduct of the indemnifier himself or herself or any other person.

སྤྱང་པར་མིན་པའི་བྱ་སྤྱོད་ཅིག་གི་ ཁོ་པན་ལུ་ཡོངས་སྤྱོད་པའི་མི་དེའི་འགན་འཁུན།

༧༢. མི་ངོ་གཅིག་གིས་ཁྲིམས་མཐུན་གྱི་སྤོ་ལས་ མི་ངོ་གཞན་མི་གཅིག་ལུ་གང་རུང་ཅིག་
འབད་བ་ ཡང་ན་ གང་རུང་ཅིག་སྤྱོད་མི་འདི་ སྤྱང་པར་སྤྱོད་ནི་གི་མཚོ་བསམ་མེད་
པར་སྤྱོད་མི་འདི་གི་ཁོ་པན་ལུ་ མི་ངོ་གཞན་མི་འདི་གིས་ཡོངས་སྤྱོད་ཚེ་ ག་ཅི་སྤྱོད་དེ་
ཡོད་པ་ཨིན་ན་ རྗེས་མའི་མི་ངོ་འདི་གིས་ ཉེ་མའི་མི་ངོ་འདི་ལུ་སྤྱར་ལོག་སྤྱོད་དགོ་ནི་
ཡང་ན་ གང་རུང་ཅིག་འབད་བ་ ཡང་ན་ སྤྱོད་ཡོད་པའི་རྒྱུད་འབྲུམ་ཚུ་སྤྱོད་དགོ།

མི་ངོ་ཅིག་ལུ་འོར་འཕུལ་ཐོག་ ཡང་ན་ བཅོན་སྐྱལ་གི་ཐོག་ལས་དངུལ་ ཡང་ན་ རྒྱུད་དོས་ ཅིག་སྤྱོད་པའི་འཁུན་ལ།

༧༣. མི་ངོ་ཅིག་ལུ་འོར་འཕུལ་ ཡང་ན་ བཅོན་སྐྱལ་གི་ཐོག་ལས་དང་ འོས་མེད་ཤན་
ལྷགས་ གཤམ་བོལ་ ཡང་ན་ རྒྱན་ལྷགས་གི་ཐོག་ལས་ དངུལ་སྤྱོད་དེ་ཡོད་པ་ ཡང་
ན་ གང་རུང་ཅིག་སྤྱོད་ཡོད་ཚེ་ དངུལ་འདི་སྤྱར་ལོག་སྤྱོད་ནི་ ཡང་ན་ གང་རུང་ཚུ་
སྤྱར་ལོག་སྤྱོད་དགོ།

ལེའུ་དགུ་པ། གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་དང་ འགན་ལེན།

གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་གི་འགན་འཁུན།

༧༤. གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་གི་འགན་འཁུན་ཟེར་མི་འདི་ ཅུ་པན་(གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་སྤྱོད་མི་)
ཅིག་གིས་ ཁོ་རའི་བྱ་སྤྱོད་ ཡང་ན་ མི་ངོ་གཞན་ཅིག་གི་བྱ་སྤྱོད་ལས་བརྟེན་ཏེ་ ཅུ་
པན་གཞན་(གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་ཐོབ་མི་)ཅིག་ལུ་ གྲོང་རྒྱུད་རེ་ཕོགས་ཚེ་ འདི་ལུ་
དངུལ་ཚབ་ ཡང་ན་ རྒྱུད་འབྲུམ་སྤྱོད་ནི་གི་ཁ་འཆམ་བྱུང་བའི་འགན་འཁུན་ལུ་སྤྱབ་
ཨིན།

Rights of indemnity-holder

95. In a contract of indemnity, the indemnity-holder, acting within the scope of his or her authority, shall have the right to recover from the indemnifier, -
- (1) All damages which he or she may be compelled to pay in any proceeding in respect of the matter to which the indemnity applies;
 - (2) All costs incurred by him or her or which he or she may be compelled to pay in any proceeding in respect of the matter to which the indemnity applies, provided he or she acted with the consent of the indemnifier; and
 - (3) Any sum paid by him or her by way of compromise in any proceeding in respect of the matter to which the indemnity applies, provided the compromise was made with the consent of the indemnifier.
 - (4) *Explanation* - The “consent” referred to in clauses (2) and (3) may be prior consent or consent by way of ratification.

Contracts of guarantee

96. A contract of guarantee is a contract to perform the promise or discharge the liability of a third person in case of such person's default.
97. The person who gives the guarantee shall be referred to as the “guarantor” or the “surety”. The person in respect of whose default such guarantee is given shall be referred to as the “principal debtor” and the person to whom the guarantee is given shall be referred to as the “creditor”.

གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་ཐོབ་མི་གི་ཐོབ་དབང་།

༡༥. གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་གི་འགན་འཛིན་ནང་ལུ་ གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་ཐོབ་མི་གིས་ ཁོ་རའི་
དབང་ཚད་ནང་འཁོད་ལཱ་འབད་ཚེ་ གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་སྡོད་མི་ལས་ ག་གམ་གསལ་ཚུ་
ལོག་སྟེ་ཐོབ་ནི་གི་ཐོབ་དབང་ཡོད།
- (༡) གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་གི་གནད་དོན་དང་འབྲེལ་བའི་ བྱ་རིམ་གང་རུང་ཅིག་གི་
ནང་ལུ་ གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་ཐོབ་མི་གིས་ སྡོད་བཅུག་པའི་གྲོང་འཕུས་ཚུ་ཚ་
མཉམ།
- (༢) གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་ཐོབ་མི་གིས་ གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་སྡོད་མིའི་ཁས་ལེན་ཐོག་
ལས་ལཱ་འབད་ཚེ་ གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་གི་གནད་དོན་དང་འབྲེལ་བའི་ མཛུགས་
རིམ་གང་རུང་ཅིག་གི་འགོ་མོང་ ཁོ་གིས་བཏང་ཡོད་མི་ ཡང་ན་ སྡོད་བཅུག་
མི་ཚུ་ཚ་མཉམ།
- (༣) གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་ཐོབ་མི་གིས་ གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་སྡོད་མིའི་ཁས་ལེན་ཐོག་
ལས་ ནང་འགྲིག་འབད་བ་ཨིན་ཚེ་ གྲོང་རྒྱུད་ཉེན་སྲུང་གི་གནད་དོན་དང་
འབྲེལ་བའི་ མཛུགས་རིམ་གང་རུང་ཅིག་གི་ནང་ལུ་ ནང་འགྲིག་མས་འབད་ནིའི་
ཚེད་ཏུ་ དུལ་གང་སྡོད།
འགྲེལ་བཤད། དགོངས་དོན་ (ལ་) པ་དང་ (ག་) པའི་ནང་ལུ་ ཁས་
ལེན་ཟེར་བཀོད་དེ་ཡོད་མི་འདི་ འགོ་ཐོག་གི་ཁས་ལེན་ ཡང་ན་ རྒྱབ་སྐྱོན་
ཚ་འཛོག་ཁས་ལེན་ལུ་གོ།

འགན་ལེན་གྱི་འགན་འཛིན།

༡༦. འགན་ལེན་གྱི་འགན་འཛིན་ཟེར་མི་དེ་ གལ་སྲིད་མི་གཞན་ཅིག་གིས་འཕུས་ཤོར་རེ་
བྱུང་ཚེ་ ཁོ་གི་ཁས་སྒྲངས་འདི་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་ ཡང་ན་ མི་གཞན་ཅིག་ འཁྲི་བ་
ལས་འགོལ་ནི་གི་འགན་འཛིན་ལུ་སྒྲབ་ནི།
༡༧. འགན་ལེན་བྱིན་མི་གི་མི་ངོ་འདི་ལུ་ འགན་ལེན་པ་ ཡང་ན་ ཁག་དཔང་ཟེར་གོ་དགོ།
མི་ངོ་གི་དོན་ལུ་འགན་ལེན་བྱིན་ཡོད་པ་ཨིན་ན་ འདི་ལུ་ བྱ་ལོན་པ་གཙོ་ཅན་དང་
འགན་ལེན་ག་ལུ་བྱིན་ཡོད་པ་ཨིན་ན་འདི་ལུ་ བསྐྱིན་འགྲུལ་བྱིན་མི་ཟེར་གོ་དགོ།

Consideration for guarantee

98. If anything is done or any promise is made for the benefit of the principal debtor, this shall be sufficient consideration for the surety for giving a guarantee, even if there is no benefit to the surety himself or herself.

Invalid guarantees

99. If the creditor or the principal debtor, directly or indirectly, makes a misrepresentation concerning a material part of the transaction to the surety or does not disclose a material fact or circumstance to him or her relating to the guarantee, or if a third party makes such a misrepresentation or non-disclosure to the surety with the knowledge or connivance of the creditor or the principal debtor, the guarantee shall be invalid.
100. If a person has agreed to give a guarantee on the condition or understanding that he or she will be joined by another co-surety or co-sureties and if such other person or persons do not join as co-sureties, the guarantee of the first mentioned person shall be invalid.

Continuing guarantee

101. If a guarantee extends to a series of transactions it shall be called a continuing guarantee.
102. A continuing guarantee may be revoked by the surety at

འགན་ལེན་གྱི་བརྩི་འཛོགས།

༡༥. གལ་སྲིད་བྱུ་ལོན་པ་གཙོ་བོ་ཅན་གྱི་ཁེ་སྲན་ལུ་ ལཱ་གང་རུང་ཅིག་འབད་བ་ ཡང་ན་ ཁས་
སྐྱེས་གང་རུང་ཅིག་འབད་ཆོ་ འགན་ལེན་པ་ཁོ་འཕམ་མོ་རང་ལུ་ཁེ་སྲན་ག་ནི་ཡང་མེད་
རུང་ འགན་ལེན་པ་གི་དོན་ལུ་བརྩི་འཛོགས་འདི་གིས་རང་འཇུག་

ཆ་གནས་མེད་པའི་འགན་ལེན།

༡༦. གལ་སྲིད་བསྐྱེན་འགྲུལ་བྱིན་མི་ ཡང་ན་ བྱུ་ལོན་པ་གཙོ་བོ་ཅན་གྱིས་ཐད་ཀར་ ཡང་
ན་ ཐད་ཀར་མིན་པའི་ཐོག་ལས་ འགན་ལེན་པ་ལུ་ འགན་ལེན་གྱི་གནད་དོན་ཙུ་
ཅན་ཅིག་གི་སྐོར་ལས་ རྒྱུ་ཞུགས་འབད་བ་ ཡང་ན་ འགན་ལེན་དང་འབྲེལ་བའི་
གནད་དོན་ཙུ་ཅན་ཅིག་གི་ བདེན་ཁུངས་ ཡང་ན་ རྐབས་དོན་ཚུ་ཁོ་འཕམ་མོ་ལས་
གསང་བཞག་པ་ ཡང་ན་ གལ་སྲིད་བསྐྱེན་འགྲུལ་བྱིན་མི་ ཡང་ན་ བྱུ་ལོན་པ་གཙོ་
བོ་ཅན་གྱིས་ཤེས་རྟོགས་ ཡང་ན་ རན་སྐྱོར་གྱི་ཐོག་ལས་ མི་གཞན་ཅིག་གིས་ འགན་
ལེན་པ་ལུ་ དེ་བཟུམ་མི་རྒྱུ་ཞུགས་འབད་བ་ ཡང་ན་ གསང་བཞག་ཆོ་ འགན་
ལེན་འདི་ལུ་ཆ་གནས་མེད།

༡༠༠. གལ་སྲིད་མི་ངོ་ཅིག་གིས་ ཁོ་གི་མཉམ་རོགས་འགན་ལེན་པ་ཅིག་ ཡང་ན་ མཉམ་
རོགས་འགན་ལེན་པ་ཚུ་ འཇུལ་ནི་ཨིན་ཟེར་ ཁོ་རའི་ཁ་ཚོག་ ཡང་ན་ གོ་རྟོགས་གྱི་
ཐོག་ལུ་ཁས་ལེན་འབད་དེ་ འགན་ལེན་སྲོད་པའི་རྗེས་སུ་ མི་ངོ་གཞན་མི་ཅིག་གིས་
ཡང་ན་ མི་ངོ་གཞན་ཚུ་གིས་ མཉམ་རོགས་འགན་ལེན་འབད་འཇུལ་བ་མེད་ཆོ་ གོ་
ཐོག་ལུ་བཀོད་པའི་མི་ངོ་དེའི་ འགན་ལེན་འདི་ལུ་ཆ་གནས་མེད།

འཕྲོ་མཐུད་གྱི་འགན་ལེན།

༡༠༡. གལ་སྲིད་འགན་ལེན་ཅིག་གིས་ ལཱ་རིམ་མངར་བས་ཅིག་ལུ་འགབ་ཆོ་ འདི་ལུ་འཕྲོ་
མཐུད་གྱི་འགན་ལེན་ཟེར་བཞེད་དགོ།

༡༠༢. འཕྲོ་མཐུད་གྱི་འགན་ལེན་འདི་ བས་རང་ཨིན་རུང་ཆ་མེད་གཏང་ཚོག་རུང་ མ་འོངས་

any time, for future transactions only, by a notice given by the surety to the creditor.

103. The death of the surety shall terminate a continuing guarantee as regards transactions subsequent to the surety's death.

Liability of a surety

104. The liability of a surety shall be co-extensive with the liability of the principal debtor, unless otherwise stated in the contract of guarantee.

Rights of a surety

105. A surety shall be entitled to the benefit of every security which the creditor has against the principal debtor, whether at the time of the contract of guarantee or at any time subsequent thereto, and whether or not the surety is aware of such security. If the creditor loses such security or parts with it without the consent of the surety, the liability of the surety shall be reduced by the extent of the value of the security lost or parted with.
106. If, on account of the failure or default of the principal debtor, the surety has paid what the principal debtor was liable to pay or has performed the obligations which the principal debtor was bound to perform, the surety shall have all the rights which the creditor had against the principal debtor. In such a case, the surety shall have the right to recover from the principal debtor all the sums rightfully paid and all the expenses rightfully incurred by him or her under the guarantee.

པའི་ལུ་གི་འགན་ལེན་འདི་ ལག་དཔང་གིས་བསྐྱེན་འགྲུལ་བྱིན་མི་ལུ་ བར་འཕྲིན་
བྱིན་ཞིན་མ་ལས་རྒྱུ་ཅིག་ཆམེད་གཏང་ཚོགས།

༡༠༣. ལག་དཔང་ཚོས་འདས་སོང་ཚེ་ ཚོས་འདས་སོང་བའི་རྗེས་སུ་གྲུབ་ནི་ཡིན་མི་ ལུ་རྩེ་
དང་འབྲེལ་བའི་ འཕྲོ་མཐུད་ཀྱི་འགན་ལེན་རྩེ་འགྲོལ་གཏང་དགོ།

ལག་དཔང་གི་འཁྲི་བ།

༡༠༤. འགན་ལེན་གྱི་འགན་འཛིན་ནང་ལུ་ ལོགས་སུ་སླེ་འཁོད་དེ་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་ འདི་
མིན་ལག་དཔང་གི་འཁྲི་བ་དེ་ བྱ་ལོན་པ་གཙོ་ཅན་གྱི་འཁྲི་བ་དང་ཚུན་གཅིག་ཡིན།

ལག་དཔང་གི་ཐོབ་དབང།

༡༠༥. འགན་ལེན་གི་འགན་འཛིན་བཟོ་བའི་སྐབས་ ཡང་ན་ དེའི་རྗེས་སུ་ནམ་རང་ཡིན་རུང་
འགན་ལེན་པ་ཅིག་གིས་ བསྐྱེན་འགྲུལ་བྱིན་མི་ལས་བྱ་ལོན་པ་གཙོ་ཅན་ལུ་ཡོད་པའི་
བདོག་གཏང་གི་སྐོར་ལས་ ཤེས་རུང་ ཡང་ན་ མ་ཤེས་རུང་ བདོག་གཏང་ཡོད་ཚད་
གཅིག་པ་གི་ལེ་ཕན་གི་ཐོབ་ཤིང་འདི་ ལག་དཔང་ལུ་ཡོད། གལ་སྲིད་བསྐྱེན་འགྲུལ་
བྱིན་མི་གིས་ འདི་བཟུམ་མའི་བདོག་གཏང་འདི་བརྒྱུག་སྟོར་ཤོར་བ་ ཡང་ན་ འགན་
ལེན་པའི་ལས་ལེན་མེད་པར་ བཀོག་བཞག་ཚེ་ ལག་དཔང་ལུ་ བརྒྱུག་སྟོར་ཤོར་བ་
ཡང་ན་ བཀོག་བཞག་ཡོད་པའི་བདོག་གཏང་དེའི་ ཤིན་ལོང་དང་འཁྲིལ་བའི་ འཁྲི་
བ་མར་ཕབ་འབད་དེ་ཐོག།

༡༠༦. གལ་སྲིད་བྱ་ལོན་པ་གཙོ་ཅན་གྱིས་འཐུས་ཤོར་བ་ ཡང་ན་ ཆད་བཤོར་བྱུང་མ་ལས་
བརྟེན་ ལག་དཔང་གིས་ བྱ་ལོན་པ་གཙོ་ཅན་གྱིས་སྲོད་དགོཔ་ཡོད་མི་རྩེ་སྲོད་པ་
ཡང་ན་ འགན་འཁྲི་ལག་ལེན་འཐབ་དགོཔ་ཡོད་མི་རྩེ་ལག་ལེན་འཐབ་ཚེ་ བསྐྱེན་
འགྲུལ་བྱིན་མི་ལས་བྱ་ལོན་པ་གཙོ་ཅན་ལུ་ཡོད་པའི་ཐོབ་དབང་རྩེ་ཆམཉམ་ ལག་
དཔང་ལུ་ཡོད། འདི་བཟུམ་མའི་གནས་སྟངས་ལུ་ ལག་དཔང་གིས་འགན་ལེན་དང་
འཁྲིལ་ རེས་བདེན་དུ་སྲོད་པའི་དབུལ་གངས་དང་ རེས་བདེན་དུ་བཏང་བའི་འགྲོ་
སོང་རྩེ་ བྱ་ལོན་པ་གཙོ་ཅན་ལས་ལོག་ལེན་ནི་གི་ཐོབ་དབང་ཡོད།

Discharge of surety

107. If any variance is made without the surety's consent, in the contract between the principal debtor and the creditor, the surety shall be discharged from his or her obligations as regards all transactions after such variation.
108. The surety shall be discharged from his or her obligations by any contract by which the creditor releases the principal debtor or by any act or omission on the part of the creditor, the legal consequence of which is the release of the principal debtor.
109. If a contract is entered into between the creditor and the principal debtor under which the creditor makes a compromise with the principal debtor or promises to give him or her more time to perform his or her obligations or promises not to sue the principal debtor, the surety shall be discharged unless he or she assents to such a contract.
110. Any act or omission on the part of the creditor which is inconsistent with the rights of the surety and whereby the eventual remedy of the surety against the principal debtor is impaired, shall discharge the surety.

Liabilities of co-sureties

111. When two or more persons are co-sureties for the same debt or the same duty, whether jointly or severally, whether

ལག་དཔང་གི་འགན་འཁུན་གྱི་འབྲེལ་བ།

༡༠༢. གལ་སྲིད་ལག་དཔང་གི་ལས་ལེན་མེད་པར་ བྱ་ལོན་པ་གཙོ་བོར་དང་བསྐྱེད་འགྲུལ་
བྱིན་མི་གཉིས་ཀྱི་བར་ན་ འགན་འཛིན་ནང་ལུ་བསྐྱེད་ལྷོག་རེ་འབད་ཚེ་ བསྐྱེད་ལྷོག་
འབད་ཡོད་མིའི་ཤུལ་མའི་ལུ་ཚུ་ལས་ ལག་དཔང་གི་འགན་འཁུན་འདི་འབྲེལ་དགོ།
༡༠༣. བསྐྱེད་འགྲུལ་བྱིན་མི་གིས་བྱ་ལོན་པ་གཙོ་བོར་དང་ འགན་འཁུན་ལས་གྲོལ་བཏང་བ་
ཡང་ན་ བསྐྱེད་འགྲུལ་བྱིན་མི་གིས་བྱ་སྤྱོད་ ཡང་ན་ བཤོལ་བཞག་པ་གང་རུང་གི་
ཁྲིམས་མཐུན་འབྲས་བུ་འདི་ བྱ་ལོན་པ་གཙོ་བོར་དང་ འགན་འཁུན་ལས་འབྲེལ་ནི་
ཨིན་ཚེ་ འགན་འཛིན་གང་རུང་ཅིག་གིས་ ལག་དཔང་འདི་འགན་འཁུན་ལས་འབྲེལ་
དགོ།
༡༠༤. གལ་སྲིད་བསྐྱེད་འགྲུལ་བྱིན་མི་དང་བྱ་ལོན་པ་གཙོ་བོར་གཉིས་ཀྱི་བར་ན་ འགན་
འཛིན་ཅིག་བཟུང་ བསྐྱེད་འགྲུལ་བྱིན་མི་གིས་བྱ་ལོན་པ་གཙོ་བོར་དང་ བྱ་ལོན་པ་
འབད་བ་ ཡང་ན་ བསྐྱེད་འགྲུལ་བྱིན་མི་གིས་བྱ་ལོན་པ་གཙོ་བོར་དང་ འགན་འཁུན་
ལག་ལེན་འཐབ་ནི་གི་ རྒྱུ་ཚོད་ཡར་འགྲུངས་འབད་ནི་གི་ལས་བྱེད་ལས་འབད་བ་
ཡང་ན་ བྱ་ལོན་པ་ཁྲིམས་སར་མི་བསྐྱུལ་ཟེར་བའི་ལས་བྱེད་ལས་འབད་ཚེ་ ལག་དཔང་
ཁོའམ་མོ་རང་གིས་འགན་འཛིན་འདི་ལུ་ལས་ལེན་འབད་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་
ཁོའམ་མོ་གིས་འགན་འཁུན་འཁུན་འབྲེལ་དགོ།
༡༡༠. བསྐྱེད་འགྲུལ་བྱིན་མི་གིས་བྱ་སྤྱོད་ ཡང་ན་ བཤོལ་བཞག་གང་རུང་ཅིག་འབད་མི་
འདི་ ལག་དཔང་གི་ཐོབ་དབང་དང་མ་མཐུན་མ་ལས་བཞེན་ བྱ་ལོན་པ་གཙོ་བོར་དང་ལས་
ལག་དཔང་ལུ་ཐོབ་ནི་གི་ མཐའ་མཐུག་གི་བདེ་ཐབས་ལུ་གཞོན་ཚེ་ ལག་དཔང་འདི་
འགན་འཁུན་ལས་འབྲེལ་དགོ།

ལག་དཔང་མཉམ་རྒྱུས་ཀྱི་འཁུན་བ།

༡༡༡. མི་ངོ་གཉིས་ ཡང་ན་ གཉིས་ལས་ལྷག་མི་ཚུ་ བྱ་ལོན་གཅིག་ ཡང་ན་ འགན་
ཁུར་གཅིག་གི་ཐོབ་ལས་དང་ མཉམ་རུབ་ ཡང་ན་ མོ་མོ་འབད་དེ་ འགན་འཛིན་

under the same or different contracts and whether with or without the knowledge of one another, they shall be liable, as between themselves, to pay equal shares of the amount due to the creditor, unless there is a contract between the co-sureties specifying the manner in which they have agreed to contribute between themselves in case of a default on the part of the principal debtor.

112. The release by the creditor of a co-surety shall not release or discharge the other co-sureties. Such a release shall also not release or discharge the co-surety so released from his or her obligations to the other co-sureties.

CHAPTER X BAILMENT

Bailment

113. A “bailment” is the delivery of goods by one person to another for some purpose, under a contract that when such purpose is accomplished, the goods shall be returned to the person delivering them or according to his or her directions. The person delivering the goods shall be called the “bailor” and the person to whom they are delivered shall be called the “bailee”.
114. Delivery may be actual delivery or symbolic delivery, that is, doing anything which has the effect of putting the goods in the possession of the bailee or any person authorised to hold them on his or her behalf.

གཅིག་ ཡང་ན་ སོ་སོ་གི་ཐོག་ལས་ ཁོ་རང་གཅིག་གིས་གཅིག་ལུ་ ཤེས་རྟོགས་
 ཡོད་རུང་འདྲ་ མཉམ་རུབ་འདྲ་ མཉམ་རུབ་གྱི་ཁག་དཔང་ཡིན་ཚེ་ ཁོང་རང་ཁག་དཔང་
 མཉམ་རོགས་ཚུ་གི་བར་ན་ བུན་ཡོན་པ་གཙུག་ཅན་གྱིས་འཇུག་ཤོར་རེ་བྱུང་བའི་སྐབས་
 གོགས་རམ་འབད་ཐངས་གྱི་སྐྱོར་ལས་ཁ་འཆམ་ཐོག་ གསལ་བཀོད་འབད་དེ་ཡོད་
 པའི་འགན་འཛིན་ཅིག་བཟོ་སྟེ་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་བསྐྱེན་འགྲུལ་བྱིན་མི་ལུ་
 སྤོད་དགོ་མི་འབོར་ཚད་དེ་ ཁོང་རང་ཚུ་གི་བར་ན་ བགོ་བཤའ་འདྲན་འདྲ་འབད་ཐོག།

༡༡༢. བསྐྱེན་འགྲུལ་བྱིན་མི་གིས་ཁག་དཔང་མཉམ་རོགས་གཅིག་ འགན་འགྲོལ་བཏང་
 ཚེ་ ཁག་དཔང་མཉམ་རོགས་གཞན་ཚུ་ འགན་ལས་མི་འགྲོལ། འདི་བརླམ་མའི་
 འགན་འགྲོལ་བཏང་མི་ཁག་དཔང་ཅིག་གིས་ ཁག་དཔང་མཉམ་རོགས་གཞན་ཚུ་ལུ་
 འགན་འཁུལ་ཡོད་མི་ཚུ་ལས་མི་འགྲོལ།

ལེའུ་བཟུབ། བཅོལ་མ།

བཅོལ་མ།

༡༡༣. བཅོལ་མ་ཟེར་མི་འདི་ མི་ངོ་གཅིག་གིས་གཞན་ཅིག་ལུ་འགན་འཛིན་གྱི་ཐོག་ལས་
 གཞན་དོན་གང་རུང་ཅིག་གི་དོན་ལུ་ ཅད་ངོས་ཅིག་སྤོད་དེ་ གཞན་དོན་འདི་འགྲུབ་
 ཚར་བའི་རྗེས་སུ་ ཅད་ངོས་འདི་ལོག་སྟེ་རང་ བཅོལ་མར་སྤོད་མི་ཁོའམ་མོ་རང་ལུ་
 ཡང་ན་ ཁོ་གི་བཀོད་རྒྱ་དང་འཁུལ་སྟེ་སྤོད་དགོ། ཅད་ངོས་སྤོད་མི་དེ་ལུ་ བཅོལ་མར་
 སྤོད་མི་དང་ ཅད་ངོས་ལེན་མི་དེ་ལུ་ བཅོལ་མར་ལེན་མི་ཟེར་བརྗོད་དགོ།

༡༡༤. སྤོད་ཐངས་དེ་ངོམ་སྤོད་པ་ ཡང་ན་ སྤོད་པའི་ཚུལ་ཚམ་ཟེར་ཡོད་མི་དེ་ཡང་ བྱ་སྤོད་
 གང་རུང་ཅིག་གི་སྐོ་ལས་ བཅོལ་མར་ལེན་མི་ ཡང་ན་ ཁོ་ལས་ཁྱད་ཚབ་ཏུ་ལེན་
 བཞག་ནི་འདྲི་བཅའ་ཚད་ཡོད་པའི་མི་གཞན་ཅིག་ལུ་ ཅད་ངོས་འཆང་ནི་འདོད་ལུ་བྱིན་
 ཡོད་པ་ཅིན་འཇུག།

Gratuitous bailment

115. If a gratuitous bailment, that is, a bailment made without any charge payable to the bailor, is made for a specific period of time, the bailor shall have the right to call upon the bailee to return the goods bailed even before such time has expired, provided the bailor compensates the bailee for any loss or damage suffered by him or her on account of the return of the goods before the expiry of such period.
116. A gratuitous bailment shall stand terminated by the death of the bailor or the bailee.

When bailment may be terminated at the option of bailor

117. If the bailee makes any use of the goods bailed which is not in accordance with the conditions of the bailment or permits any such use to be made by another person, or does or permits to be done, any act which is inconsistent with the terms of the bailment, such a bailment may be terminated by the bailor, who shall be entitled to have the goods bailed returned to him or her immediately. In such cases, the bailee shall also be liable to compensate the bailor for any damage or injury caused to the goods by such act.

Duties of bailor

118. In all bailments, it shall be the duty of the bailor to disclose to the bailee, all faults and defects in the goods bailed, of which the bailor is aware, and if he or she does not so

སྤྲོད་པར་བཅའ་བ།

༡༡༥. གལ་སྲིད་གསལ་བཀོད་འབད་བའི་དུས་ཡུན་ཅིག་གི་དོན་ལུ་ བཅའ་མར་སྤྲོད་མི་
ལུ་གྲུ་ཆ་སྤྲོད་མ་དགོ་པར་སྤྲོད་པར་བཅའ་མར་ལེན་མ་ད་ བཅའ་མར་སྤྲོད་མི་གིས་
བཅའ་མར་ལེན་མི་ལུ་ གསལ་བཀོད་འབད་དེ་ཡོད་པའི་དུས་ཡུན་འདི་མ་རྩོགས་པའི་
སྤྲོད་ལས་ བཅའ་མར་སྤྲོད་མི་གིས་ བཅའ་མར་ལེན་མི་ལས་ བཅའ་མར་སྤྲོད་ཡོད་
མི་ཅ་དངོས་ཚུ་ ལོག་ལེན་ནི་གི་ཐོབ་དབང་ཡོད། གལ་སྲིད་ཅ་དངོས་ལོག་ལེན་མི་ལུ་
བརྟེན་ཏེ་གྲོང་རྒྱུད་ ཡང་ན་ ཉམས་ཆག་ལེ་ཞུགས་ཆོ་ དེའི་རྒྱུད་འཇུག་འདི་ བཅའ་
མར་སྤྲོད་མི་ལུ་ཕོག།

༡༡༦. གལ་སྲིད་བཅའ་མར་སྤྲོད་མི་ཡང་ བཅའ་མར་ལེན་མི་ཅིག་ ཆོས་ལས་འདས་སོང་
ཆོ་ སྤྲོད་པར་བཅའ་མ་འདི་ འགྲོལ་སོང་མ་འབད་བཞག་དགོ།

བཅའ་མར་སྤྲོད་མི་གི་གདམ་ཁ་དང་བསྟུན་ བཅའ་མ་དེ་འགྲོལ་ནི།

༡༡༧. གལ་སྲིད་བཅའ་མར་ལེན་མི་གིས་ བཅའ་མའི་གནས་ཚུགས་དང་མ་འཁྲུག་བར་
བཅའ་མར་ལེན་ཡོད་མི་ཅ་དངོས་ཚུ་ ཁོ་རང་གིས་ལག་ལེན་ལེ་འཐབ་པ་ ཡང་ན་
མི་རོག་ལན་ཅིག་ལུ་ལག་ལེན་ལེ་འཐབ་བཅུག་པ་ ཡང་ན་ བཅའ་མའི་གནས་ཚུགས་
དང་མ་མཐུན་པའི་བྱ་སྤྲོད་གང་རུང་ཅིག་ ཁོ་རང་གིས་འབད་བ་ ཡང་ན་ གཞན་ལུ་
འབད་བཅུག་ཆོ་ བཅའ་མར་སྤྲོད་མི་གིས་འདི་བཟུམ་མའི་བཅའ་མ་འདི་ཆ་མེད་བཏང་
སྟེ་ བཅའ་མར་སྤྲོད་མིའི་ཅ་དངོས་ཚུ་ དེ་འཕྲོད་ལས་ཁོ་འམ་མོ་རང་གིས་ལེན་ནི་གི་
ཐོབ་དབང་ཡོད། འདི་བཟུམ་མའི་བྱ་སྤྲོད་ལུ་བརྟེན་ བཅའ་མར་སྤྲོད་པའི་ཅ་དངོས་ཚུ་
ཉམས་ཆག་ ཡང་ན་ གཞན་པ་ལེ་བྱུང་ཆོ་ བཅའ་མར་སྤྲོད་མི་ལུ་ རྒྱུད་འཇུག་སྤྲོད་ནི་
གི་འགན་འཁྲི་འདི་བཅའ་མར་ལེན་མི་ལུ་ཕོག།

བཅའ་མར་སྤྲོད་མི་གི་འགན་ཁུར།

༡༡༨. བཅའ་མ་ག་ར་གི་ནང་ལུ་ བཅའ་མར་སྤྲོད་པའི་ཅ་དངོས་ཚུ་ལུ་ གོ་ར་འཇུག་དང་སྤྲོད་
ཡོད་པའི་སྐོར་ལས་ བཅའ་མར་སྤྲོད་མི་གི་ཤེས་རྟོགས་ཡོད་ན་ འདི་ཚུ་མ་གསང་བར་

disclose, he or she shall be liable to compensate the bailee for any loss, injury or damage suffered by the bailee which directly arises from such fault or defect. In case of hire, that is, when the bailor charges the bailee for the use of the goods bailed, the bailor shall be responsible for all such loss, injury or damage, whether or not the bailor was aware of the fault or defect in the goods bailed.

119. When, in a bailment, the goods are to be kept or to be carried or some work is to be done upon the goods by the bailee, who is to receive no remuneration for the same, the bailor shall be liable to pay to the bailee, all necessary and reasonable expenses incurred by the bailee for the purpose of the bailment.
120. The bailor shall reimburse to the bailee any loss suffered by the bailee by reason of the fact that the bailor was not entitled to make the bailment or to receive back the goods or to give directions regarding them.

Duties of bailee

121. The bailee shall be bound to take as much care of the goods bailed as a man of ordinary prudence would take of his or her own goods of a similar nature under similar circumstances. If it is shown by the bailee that such amount

ག་ར་བཅོལ་མར་ལེན་མི་ལུ་ སྐབ་ནི་གི་འགན་ཁུར་བཅོལ་མར་སྔོན་མི་ལུ་ཡོད་པ་མ་
 ཚད་ གལ་སྲིད་ཁོའམ་མོ་གིས་འདི་ཚུ་གསང་བཞག་སྟེ་ འདི་བརྩམ་མའི་མོར་འཁྲུལ་
 དང་སྐྱོན་ལས་བརྟེན་ ཐང་ཀར་གྱི་གྱོང་རྒྱུད་དང་ གཞོན་སྐྱོན་ ཡང་ན་ ཉམས་ཆག་
 རེ་ཤོར་ཚེ་ བཅོལ་མར་ལེན་མི་ལུ་ དེའི་རྒྱུད་འཐུས་སྔོན་ནི་གི་འགན་འཁྲི་འདི་བཅོལ་
 མར་སྔོན་མི་ལུ་ལོག་གོ། ཅ་དངོས་སྐྱ་ཁར་སྔོན་པའི་སྐབས་ དེ་ཡང་བཅོལ་མར་སྔོན་མི་
 གིས་ བཅོལ་མར་ལེན་མི་ལས་ ཅ་དངོས་ལག་ལེན་འཐབ་པའི་སྐྱ་ཆ་ལེན་ཚེ་ བཅོལ་
 བའི་ཅ་དངོས་ལུ་མོར་འཁྲུལ་དང་སྐྱོན་གྱི་སྐྱོར་ལས་ བཅོལ་མར་སྔོན་མི་གིས་ཤེས་རུང་
 མ་ཤེས་རུང་ བཅོལ་མར་ལེན་མི་ལུ་གྱོང་རྒྱུད་དང་གཞོན་སྐྱོན་ ཡང་ན་ ཉམས་ཆག་
 ཤོར་བའི་རྒྱུད་འཐུས་སྔོན་ནི་གི་འགན་འཁྲི་འདི་ བཅོལ་མར་སྔོན་མི་ལུ་ལོག་གོ།

༡༡༩. བཅོལ་མའི་སྐབས་བཅོལ་མའི་ཅ་དངོས་ཚུ་ བཅོལ་མར་ལེན་མི་གིས་བཞག་དགོ་ནི་
 ཡང་ན་ འབག་ཏེ་བསྐྱུལ་ནི་ ཡང་ན་ ཅ་དངོས་འདི་གྱར་སྐྱ་ཡོན་གང་ཡང་མེད་པའི་
 ལུ་རེ་འབད་དགོ་ཚེ་ བཅོལ་མར་ལེན་མི་ལུ་ཉེ་བར་མཁོ་བ་ ཡང་ན་ རྒྱ་མཚན་ལྷན་མ་
 པའི་འགྲོ་སྲིང་བཏང་ཡོད་མི་ཆ་མཉམ་ སྔོན་ནི་གི་འགན་འཁྲི་འདི་ བཅོལ་མར་སྔོན་མི་
 ལུ་ལོག་གོ།

༡༢༠. ཅ་དངོས་བཅོལ་མར་སྔོན་ནི་དང་ འོག་ལེན་ནི་ ཡང་ན་ འདི་གི་སྐྱོར་ལས་བཀོད་རྒྱ་
 ཅིན་ནི་ཚུ་གི་སྐྱོར་ལས་ བཅོལ་མར་སྔོན་མི་ལུ་ཐོབ་དབང་མེད་པ་ལས་ བཅོལ་མར་
 ལེན་མི་ལུ་གྱོང་རྒྱུད་རེ་ལོག་ཚེ་ བཅོལ་མར་སྔོན་མི་གིས་བཅོལ་མར་ལེན་མི་ལུ་དུལ་
 ཚབ་སྔོན་དགོ།

བཅོལ་མར་ལེན་མིའི་འགན་ཁུར།

༡༢༡. བཅོལ་མར་ལེན་མི་གིས་ བཅོལ་མར་ལེན་མིའི་ཅ་དངོས་ཚུ་བདག་འཛིན་འཐབ་
 ཐངས་འདི་ སྤྱིར་བཏང་བག་ཐོན་ཅན་གྱི་མི་ངོ་ཅིག་གིས་ གནས་སྤངས་ཚོག་འཐབ་པ་
 ཡོད་མི་ཁོའམ་མོ་རའི་ཅ་དངོས་ཚུ་ བདག་འཛིན་འཐབ་དོ་བརྩམ་སྟེ་བདག་འཛིན་
 འཐབ་དགོ། གལ་སྲིད་བཅོལ་མར་ལེན་མི་གིས་ དེ་སྟེ་བདག་འཛིན་འབད་ཡོད་པའི་

of care was taken, the bailee shall not be liable for any loss or injury to, or destruction of, the goods, unless there is a contract to the contrary.

122. It shall be the duty of the bailee to return the goods to the bailor or as directed by him or her, without demand, as soon as the time for which they were bailed has expired or the purpose for which they were given has been accomplished, and if he or she fails to do so, he or she shall be liable to the bailor in respect of any loss, damage, injury, destruction or deterioration of the goods occurring from the time at which the goods ought to have been returned.
123. The bailee shall also return to the bailor, any increase or profit which may have accrued to the goods bailed, unless there is a contract to the contrary between the parties.

Bailee's right of lien

124. When the bailee has, under the contract, rendered any service in respect of the bailed goods, he or she shall, in the absence of a contract to the contrary, have a lien on such goods, that is, a right to retain only those goods until he has received remuneration for the services so rendered. The parties shall, however, have the right to nullify or modify such lien.

ལུངས་བཀལ་ཚེ་ རྒྱབ་འགལ་གྱི་འགན་འཛིན་རེ་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་ཅ་
དངོས་བྱང་སྟོར་ཤོར་བ་ ཡང་ན་ གཞོད་སྟོན་བྱང་བ་ ཡང་ན་ བརྒྱལ་སྟོར་ཤོར་བའི་
འགན་འཁུལ་འདི་ བཅོལ་མར་ལེན་མི་ལུ་མི་པོ་གོ།

༡༢༢. བཅོལ་མའི་ཅ་དངོས་རྒྱ་ལོག་སྟེ་བཅོལ་མར་སྟོན་མི་ལུ་ ཡང་ན་ ཁོ་གི་བཀོད་རྒྱ་
དང་འབྲེལ་བཅོལ་མའི་དུས་ཡུན་ཚངམ་ཅིག་ ཡང་ན་ བཅོལ་མའི་དགོས་དོན་གྲུབ་
ཚརམ་ཅིག་ མཁོ་འདོད་བཀོད་མ་དགོས་པར་ལོག་སྟོན་ནི་དེ་ བཅོལ་མར་ལེན་མི་
གི་འགན་ལུང་ཞིན་མ་ཚད་ གལ་སྲིད་དེ་སྟེ་ཚགས་ཁར་མ་རྒྱུད་ཚེ་ ལོག་སྟོན་དགོ་
པའི་དུས་ཡུན་འདི་ལས་འགོ་བཟུང་སྟེ་ ཅ་དངོས་འདི་བྱང་སྟོར་ཤོར་བ་དང་ གཞོད་
སྟོན་ཞུགས་པ་ མེད་པ་ཤོར་བ་ བརྒྱལ་སྟོར་ཤོར་བ་ ཡང་ན་ ཉམས་ཆག་ཤོར་ཚེ་
བཅོལ་མར་སྟོན་མི་ལུ་ རྒྱུད་འབྲུས་སྟོན་ནི་གི་འགན་འཁུལ་འདི་ བཅོལ་མར་ལེན་མི་ལུ་
པོ་གོ།

༡༢༣. བཅོལ་མར་ལེན་མི་གིས་ བཅོལ་མའི་ཅ་དངོས་ཡར་འབེལ་འགྲོ་བ་ ཡང་ན་ ཁེ་
སང་ཐོབ་མི་རྒྱ་ཡང་ ཅུ་ཕན་གཉིས་གྱི་བར་ན་ རྒྱབ་འགལ་གྱི་འཛིན་རེ་ཡོད་ན་མ་
གཏོགས་ དེ་མིན་བཅོལ་མར་སྟོན་མི་ལུ་ལོག་སྟོན་དགོ།

བཅོལ་མར་ལེན་མི་གི་ འཛིན་དབང་གི་ཐོབ་དབང་།

༡༢༤. བཅོལ་མར་ལེན་མི་གིས་འགན་འཛིན་དང་འབྲེལ་ཏེ་ བཅོལ་མའི་ཅ་དངོས་ལུ་གསོ་
བཅོས་གང་རུང་ཅིག་འབད་དེ་ རྒྱབ་འགལ་གྱི་འགན་འཛིན་རེ་མེད་ཚེ་ ཁོ་ལུ་ཅ་
དངོས་འདི་འཛིན་དབང་འབད་བཞག་ནི་གི་ཐོབ་དབང་ཡོད། དེ་ཡང་ཅ་དངོས་འདི་
གྲུར་གསོ་བཅོས་འབད་བའི་སྐབ་རན་མ་ཐོབ་རྒྱུ་ཚོད་ གསོ་བཅོས་འབད་མི་གི་ཅ་
དངོས་འདི་རྒྱ་རྒྱུང་ཅིག་འཛིན་དབང་འབད་བཞག་ནི་འདི་ཐོབ་དབང་ཡོད། ཞིན་རུང་
ཅུ་ཕན་རྒྱ་ལུ་ འདི་བཟུམ་མའི་འཛིན་དབང་འདི་ཆ་མེད་ ཡང་ན་ བརྒྱུར་བཅོས་འབད་
ནི་གི་ཐོབ་དབང་ཡོད།

Effect of mixture of goods

125. If the bailee mixes the goods bailed with other goods, whether his or her own or those of another person, after obtaining the consent of the bailor to do so, the bailor and the bailee shall have, in the mixture so produced, an interest which is in proportion to their respective shares.
126. If the bailee makes such a mixture without the consent of the bailor and the goods can be separated, the property in the goods shall remain in the respective parties, but the bailee shall bear the costs of separating the goods and shall also compensate the bailor for any injury or damage caused to the goods bailed because of such mixture.
127. If the bailee makes such a mixture without the consent of the bailor and the goods cannot be separated, the bailee shall be liable to compensate the bailor for the loss of the goods bailed.

Bailee not responsible for redelivery of goods to bailor

128. If the bailor has no title to the goods, and the bailee, in good faith, delivers them back to, or according to the directions of the bailor, the bailee shall not be responsible to the owner in respect of such delivery.
129. In such cases, the true owner may, before the goods are redelivered, approach the court, which may direct the

ཅདངོས་བསྐྱེད་སྦྱོར་འབད་བའི་རུས་ལྡན།

༡༣༥. གལ་སྲིད་བཙུག་མར་ལེན་མི་གིས་ བཙུག་མར་སྦྱོད་མི་ལས་ བསྐྱེད་གྱི་ཁས་ ལེན་ཐོབ་ཞིན་མ་ལས་ བཙུག་མའི་ཅད་ངོས་འདི་ ཁོ་རའི་ཅད་ངོས་གཞན་ཅིག་དང་ སྐྱ་བསྐྱེད་པ་ ཡང་ན་ མི་གཞན་གྱི་ཅད་ངོས་དང་སྐྱ་བསྐྱེད་ཆེ་ འདི་བརྩམ་གྱི་བསྐྱེད་ འཕྲོད་སྦྱོད་ནང་ལུ་ བཙུག་མར་སྦྱོད་མི་དང་ བཙུག་མར་ལེན་མི་གི་ཁོངས་སུ་ཐོབ་ ལམ་གྱི་ཐང་དུ་ རང་རང་སོ་སོའི་སྐྱལ་བ་དང་འབྲེལ་བའི་དབྱ་ཚད་ཀྱི་ཐོབ་ལམ་ཡོད།

༡༣༦. གལ་སྲིད་བཙུག་མར་ལེན་མི་གིས་ བཙུག་མར་སྦྱོད་མི་གི་ཁས་ལེན་མེད་པར་ འདི་ བརྩམ་མི་བསྐྱེད་སྦྱོར་འབད་དེ་ཡོད་མི་དེ་སོ་སོར་འཕྲུལ་བརྟུབ་ཆེ་ རང་སོའི་ཅད་ངོས་ཚུ་ རང་སོར་ཐོབ་ནི་ཨིན་རུང་ སོ་སོ་འཕྲུལ་བའི་འགྲོ་སོང་འདི་ བཙུག་མར་ལེན་མི་གིས་ བཏང་དགོ་པའི་ཁར་ བསྐྱེད་སྦྱོར་འབད་བའི་གཞན་ལས་བརྟེན་ བཙུག་མའི་ཅད་ངོས་ ལུ་གཞོན་སྦྱོར་ ཡང་ན་ ཉམས་ཆག་རེ་ཤོར་ཆེ་ དེའི་རྒྱུད་འབྲུས་ཡང་སྦྱོད་དགོ།

༡༣༧. གལ་སྲིད་བཙུག་མར་ལེན་མི་གིས་ བཙུག་མར་སྦྱོད་མི་གི་ཁས་ལེན་མེད་པར་ འདི་ བརྩམ་མི་བསྐྱེད་སྦྱོར་འབད་དེ་ཡོད་མི་གི་ཅད་ངོས་ཚུ་ སོ་སོར་འཕྲུལ་མ་བརྟུབ་ཆེ་ བཙུག་མའི་ཅད་ངོས་བྱང་སྟོར་ཤོར་བའི་རྒྱུད་འབྲུས་འདི་ བཙུག་མར་ལེན་མི་གིས་ སྦྱོད་དགོ།

བཙུག་མར་ལེན་མི་ལུ་ ཅད་ངོས་ཚུ་ལོག་བཙུག་མར་སྦྱོད་ནི་གི་འགན་ཁུར་མེད།

༡༣༨. གལ་སྲིད་བཙུག་མར་སྦྱོད་མི་ལུ་ཅད་ངོས་ཀྱི་ཐོབ་དབང་མེད་ཆེ་ བཙུག་མར་ལེན་མི་ གིས་ལྷག་བསམ་རྣམ་དག་གི་སྒོ་ལས་ སྐར་ལོག་སྦྱོད་པ་ ཡང་ན་ བཙུག་མར་སྦྱོད་ མི་གི་བཀོད་རྒྱ་དང་འབྲེལ་ཉེ་སྦྱོད་ཆེ་ དེ་སྦྱོད་པའི་སྐོར་ལས་ བཙུག་མར་ལེན་མི་ འདི་གིས་ ཅད་ངོས་ཀྱི་བདག་པོ་ངོ་མ་ལུ་ཁག་འགན་མེད།

༡༣༩. འདི་བརྩམ་མའི་གནས་སྤངས་ནང་ལུ་ ཅུ་ཚས་ལོག་མ་སྦྱོད་པའི་སྦྱོན་མ་ བདག་པོ་ ངོ་མ་དེ་གིས་ ཁྲིམས་ཀྱི་འདུན་སར་ཞུ་གཏུགས་འབད་ཚོག་པའི་ཁར་ ཁྲིམས་འདུན་

bailee not to deliver such goods to the bailor and give further directions regarding such goods.

Bailment by co-owners

130. When a bailment is made of goods belonging to more than one owner, the bailee may redeliver such goods to any one or more of such co-owners or according to his or her or their directions, in the absence of any contract to the contrary.

Rights of bailor and bailee against wrong-doers

131. If a third person wrongfully deprives the bailee of the possession or use of the goods bailed or does any harm, damage or injury to them, the bailor and the bailee shall have the right, jointly and severally, to take appropriate action against such a wrong-doer. Any compensation or relief obtained in such proceedings shall be shared by the bailor and the bailee according to their respective rights.

Rights and liabilities of finder of lost goods

132. The finder of lost goods shall have the right to receive from the owner of such goods:
- (1) Compensation for the trouble and expenses reasonably incurred by him or her for preserving such goods, for finding the true owner and for returning the goods to him or her ; and

ནས་བཅོལ་མར་ལེན་མི་ལུ་ ལོག་སྤོད་མ་དགོ་པའི་བཀའ་རྒྱ་གཞན་ནི་དང་ ཅད་ངོས་
འདི་གི་སྐོར་ལས་བཀའ་རྒྱ་གཞན་གཞན་ཚོགས།

མཉམ་རུབ་ཇོ་བདག་གིས་ བཅོལ་བ།

༡༣༠. བདག་པོ་གཅིག་ལས་མང་བའི་ཅད་ངོས་ཚུ་བཅོལ་མར་སྤོད་པའི་སྐབས་ རྒྱབ་འགལ་
གྱི་འགན་འཛིན་རེ་མེད་ཚེ་ བཅོལ་མར་ལེན་མི་གིས་ མཉམ་རུབ་ཇོ་བདག་གཅིག་ལུ་
ཡང་ན་ གཅིག་ལས་མང་བ་ ཡང་ན་ ཁོ་ ཡང་ན་ ཁོང་གི་བཀོད་རྒྱ་དང་འཁྲིལ་ཏེ་
ལོག་སྤོད་ཚོགས།

བྱ་ངན་འབད་མི་ཚུ་གི་དོན་ལས་ བཅོལ་མར་སྤོད་མི་དང་ བཅོལ་མར་ལེན་མི་གི་ཐོབ་དབང།

༡༣༡. གལ་སྲིད་མི་གཞན་ཅིག་གིས་ཚུལ་མིན་ཐོག་ལུ་ བཅོལ་མར་ལེན་མི་གི་འཆང་སྟེ་ཡོད་
མི་ ཡང་ན་ སྤོད་དེ་ཡོད་པའི་བཅོལ་མའི་ཅད་ངོས་ཚུ་འཕྱོག་པ་ ཡང་ན་ གཞོད་སྤོམ་
བརྒྱབ་པ་དང་ཉམས་ཆག་ཤོར་བ་ ཡང་ན་ གཞོད་འཚེ་བསྐུལ་ཚེ་ བྱ་ངན་འབད་མི་
འདི་ལུ་ བཅོལ་མར་སྤོད་མི་དང་བཅོལ་མར་ལེན་མི་གཉིས་ཀྱིས་ མཉམ་རུབ་གྱི་ཐོག་
ལས་དང་ རང་སོའི་འོས་འཚམས་ལྷན་པའི་ དང་ལེན་འབད་ནིའི་ཐོབ་དབང་ཡོད།
འདི་བརྩམ་མའི་བྱ་རིམ་ནང་ལུ་ རྒྱད་འབྲུས་དང་རྒྱད་གསོ་ཐོབ་ཚེ་ བཅོལ་མར་སྤོད་
མི་དང་ བཅོལ་མར་ལེན་མི་གཉིས་ཀྱིས་ རང་སོའི་ཐོབ་དབང་དང་ འཁྲིལ་ཏེ་བཀོ་
བཤའ་རྒྱབ་དགོ།

བྱ་སྤྲོད་ཤོར་བའི་ཅད་ངོས་ཚུ་ མཐོང་མི་གི་ཐོབ་དབང་དང་འཁྲིལ་བ།

༡༣༢. བྱ་སྤྲོད་ཤོར་བའི་ཅད་ངོས་ཐོབ་མི་ལུ་ ཅད་ངོས་ཀྱི་བདག་པོ་ལས་གཤམ་ལུ་འཁོད་
མི་ཚུ་ ལེན་ནིའི་ཐོབ་དབང་ཡོད།

(༡) ཅད་ངོས་ཉམས་སྲུང་འབད་ནི་དང་ བདག་པོ་ངོམ་འཚོལ་ཏེ་ ཅད་ངོས་ལོག་
སྤོད་ནི་ཚུ་གི་དོན་ལུ་ དཀའ་སྤྲུག་ཚོལ་མི་དང་ འགོ་སོང་བཏང་ཡོད་མི་ཚུ་གི་
རྒྱད་འབྲུས་དང་།

- (2) The specific reward, if any, offered by the owner for finding and returning such goods.
133. The finder shall also have the right to retain such goods until the amounts stated in section 132 of this Act are paid to him or her.
134. If the true owner cannot, with reasonable diligence, be found or if he or she refuses to pay the lawful charges of the finder, as stated in section 132 of this Act, the finder shall have the right to sell the goods :
- (1) if such goods are in danger of perishing or losing the greater part of their value; or
- (2) if such lawful charges of the finder are two-thirds or more of the value of the goods.

Pledge or Pawn

135. A “pledge” or “pawn” is a bailment of goods as security for payment of a debt or performance of a promise. The bailor shall be called the “pawnor” or the “pledgor” and the bailee, the “pawnee” or the “pledgee”.

Rights of pawnee

136. If a pledge is made for the payment of a debt, the pawnee shall have the right to retain the goods pledged until the debt is paid with interest, if any, and the pawnee has

(2) ཅདངོས་གི་བདག་པོ་གིས་ ཅདངོས་ཐོབ་སྟེ་ལོག་སྟོན་མི་ལུ་བྱིན་འདོད་
བཀོད་ཚེ་ གསལ་བཀོད་འབད་མི་གསོལ་རས།

133. ཅདངོས་ཐོབ་མི་ལུ་ བཅའ་ཁྲིམས་འདི་གི་དོན་ཚན་ 132 པའི་ནང་ལུ་བཀོད་ཡོད་
མི་འབོར་ཚད་མ་ཐོབ་ཚུན་ཚོད་ ཅདངོས་བདག་བཟུང་འབད་བཞག་ནི་གི་ཐོབ་དབང་
ཡོད།

134. གལ་སྲིད་རྒྱ་མཚན་ལཱ་པའི་བཙོན་ལུགས་བསྐྱད་དེ་ ཅདངོས་གི་བདག་པོ་འདི་
འཚེལ་མ་ཐོབ་པ་ ཡང་ན་ ཅདངོས་གི་བདག་པོ་གིས་ཅདངོས་ཐོབ་མི་ལུ་ བཅའ་
ཁྲིམས་འདི་གི་དོན་ཚན་ 133 པ་ལྟར་ ཁྲིམས་མཐུན་གྱི་སྐྱེ་ཚན་སྟོན་མ་བཏུབ་ཚེ་
ཅདངོས་ཐོབ་མི་གིས་ ཅདངོས་བཙོང་ནིའི་ཐོབ་དབང་ཡོད་ དེ་ཡང་

(1) གལ་སྲིད་ཅདངོས་ཚུ་རུལ་ནི་ ཡང་ན་ འདི་གི་རིན་གོང་རྒྱ་ཚེ་ཤོས་འསྟོ་
བརྒྱལ་ཤོར་ནིའི་ཉེན་འ་རེ་ཡོད་ཚེ་ ཡང་ན།

(2) གལ་སྲིད་ཅདངོས་ཐོབ་མི་གིས་ཁྲིམས་མཐུན་གྱི་སྐྱེ་ཚན་འདི་ ཅདངོས་གི་
རིན་གོང་ལས་ གསུམ་དབྱ་གཉིས་ ཡང་ན་ འདི་ལས་ལྷག་སྟེ་ཡོད་པ།

གཏའ་མ།

135. གཏའ་མ་ཟེར་མི་འདི་ བྱ་ལོན་སྟོན་ནི་ ཡང་ན་ ལས་སྐྱངས་ལག་ལེན་འབབ་ནི་གི་
བདོག་གཏའ་འབད་ ཅདངོས་ཅིག་གཏའ་མར་བཙོལ་བཞག་མི་ཅིག་ལུ་གོམ་ཨིན།
ཅདངོས་སྟོན་མི་འདི་ལུ་ གཏའ་མ་བཙུགས་མི་དང་ ཅདངོས་ལེན་མི་འདི་ལུ་ གཏའ་
མ་ལེན་མི་ ཟེར་བརྗོད་དགོ།

གཏའ་མ་ལེན་མི་གི་ཐོབ་དབང།

136. གལ་སྲིད་གཏའ་མ་འདི་བྱ་ལོན་སྟོན་ནི་གི་དོན་བཙུགས་པ་ཡིན་ཚེ་ བྱ་ལོན་འདི་སྐྱེད་
རེ་ཡོད་ན་ འདི་དེ་དང་སྐྱུགས་ཏེ་ གཏའ་མ་ལེན་མི་གིས་མ་ཐོབ་ཚུན་ ཡང་ན་ གཏའ་
མ་འབད་བཙུགས་པའི་ཅདངོས་ཚུ་ ཉམས་སྲུང་འབད་མ་ད་ རྒྱ་མཚན་ལཱ་པའི་འགོ་

received the reasonable expenses, if any, incurred by him or her for the preservation of the goods. Immediately on receipt of such payment, the pawnee shall return the goods pledged to the pawnor.

137. If a pledge is made for the performance of a promise, the pawnee shall have the right to retain the goods pledged until the promise has been performed, and the pawnee has received the reasonable expenses, if any, incurred by him or her for the preservation of the goods. Immediately on the performance of the promise and receipt of such expenses, the pawnee shall return the goods pledged to the pawnor.
138. In the absence of a contract to the contrary, the pawnee shall not have the right to retain the goods pledged for any debt or promise other than that for which they are pledged.
139. If the pawnor makes a default in the payment of the debt or the performance of the promise, the pawnee shall be entitled to exercise any one of the following two rights:
 - (1) The pawnee may commence appropriate proceedings against the pawnor for the payment of the debt or the performance of the promise, and pending such proceedings, retain the goods pledged as a collateral security.
 - (2) Alternately, he or she may sell the goods pledged at the best available price after giving reasonable notice of such sale to the pawnor. If the proceeds of such sale

སོང་ལྟེ་བཏང་ཡོད་ན་ དེ་ཚུ་མ་ཐོབ་ཚུན་ གཏའ་མ་ལེན་མི་ལུ་ཅད་ངོས་ཚུ་ བདག་
བཟུང་འབད་བཞག་ནི་གི་ཐོབ་དབང་ཡོད། གཏའ་མ་ལེན་མི་གིས་ འདི་ཚུ་འབྱོར་
ཚར་མ་ཅིག་ གཏའ་མར་བཅུགས་པའི་ཅད་ངོས་ཚུ་ འཕྲལ་བྱ་རང་གཏའ་མ་བཅུགས་
མི་ལུ་སྤོད་དགོ།

༡༣༧. གལ་སྲིད་གཏའ་མ་འདི་ ལས་སྐྱངས་ལག་ལེན་གྱི་དོན་ལུ་བཅུགས་པ་ཨིན་ཚེ་ ལས་
སྐྱངས་འདི་ལག་ལེན་མ་འཐབ་ཚུན་ ཡང་ན་ གཏའ་མར་བཅུགས་པའི་ཅད་ངོས་ཚུ་
གཏའ་མ་ལེན་མི་གིས་ ཉམས་སྲུང་འབད་མ་ད་ རྒྱ་མཚན་ལྟན་པའི་འགྲོ་སོང་ལྟེ་
ཡོད་ན་ དེ་ཚུ་མ་ཐོབ་ཚུན་ གཏའ་མ་ལེན་མི་ལུ་ཅད་ངོས་ཚུ་ བདག་བཟུང་འབད་
བཞག་ནི་གི་ཐོབ་དབང་ཡོད། ལས་སྐྱངས་ལག་ལེན་འཐབ་ཚར་མ་ད་དང་ གོང་གི་
འགྲོ་སོང་ཚུ་འབྱོར་ཚར་མ་ད་ གཏའ་མར་བཅུགས་པའི་ཅད་ངོས་ཚུ་ གཏའ་མ་ལེན་
མི་གིས་ གཏའ་མ་བཅུགས་མི་ལུ་ འཕྲལ་བྱ་རང་སྤོད་དགོ།

༡༣༨. རྒྱབ་འགལ་གྱི་འགན་འཛིན་མེད་ཚེ་ བྱ་ལོན་ ཡང་ན་ ལས་སྐྱངས་གང་རུང་ཅིག་གི་
དོན་གཏའ་མར་བཅུགས་མི་འདི་ལུ་རྒྱང་མ་ཅིག་མ་གཏོགས་ གཏའ་མ་ལེན་མི་གིས་
གཞན་གྱི་དོན་ལུ་ཅད་ངོས་བདག་བཟུང་འབད་བཞག་ནི་འདི་ཐོབ་དབང་མེད།

༡༣༩. གལ་སྲིད་གཏའ་མ་བཅུགས་མི་གིས་བྱ་ལོན་སྤོད་ནི་ ཡང་ན་ ལས་སྐྱངས་ལག་ལེན་
འཐབ་ནི་ལུ་འཐུས་ཤོར་བྱུང་ཚེ་ གཏའ་མ་ལེན་མི་ལུ་གཤམ་འཁོད་གྱི་ཐོབ་དབང་
གཉིས་ལས་ གང་རུང་ཅིག་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་འདི་ཐོབ་ཅི་མ་ཡོད།

(༡) གཏའ་མ་ལེན་མི་གིས་གཏའ་མ་སྤོད་མི་ལུ་ བྱ་ལོན་སྤོད་ནི་དོན་ལུ་ ཡང་
ན་ ལས་སྐྱངས་ལག་ལེན་འཐབ་ནི་འདི་དོན་ལུ་ འོས་ལྟན་གྱི་བྱ་རིམ་ཚུ་འགོ་
བཅུག་ཚོག་པའི་ཁར་ འདི་བཟུམ་མའི་བྱ་རིམ་ཚུ་ཐག་མ་ཚོད་པར་ལུས་པའི་
ཞོར་ཁ་ གཏའ་མར་བཅུགས་པའི་ཅད་ངོས་ཚུ་ ཉེན་སྲུང་གྱི་དོན་ལུ་བདག་
བཟུང་འབད་དེ་བཞག་ཚོག།

(༢) ཐབས་གཞན་ཡང་ གཏའ་མ་ལེན་མི་གིས་གཏའ་མ་བཅུགས་མི་ལུ་ གཏའ་
མར་སྤོད་པའི་ཅད་ངོས་ཚུ་ བཙོང་ནི་ཨིན་ཟེར་རྒྱ་མཚན་ལྟན་པའི་བདུན་འཕྲིན་

after deducting reasonable expenses of such sale are less than the amount due to the pawnee, the pawnor shall remain liable to pay the balance amount to the pawnee. If, however, such proceeds are more than the amount due to the pawnee, the pawnee shall pay the surplus amount to the pawnor.

Explanation – As to what constitutes “reasonable notice” and “reasonable expenses” shall be a question of fact to be determined in each case, having due regard to the facts and circumstances of the case.

Duties of a pawnee

140. A pawnee shall be subject to the same duties as a bailee.

Pawnor’s right to redeem goods pledged

141. On the payment of the debt along with interest and reasonable expenses as aforesaid or the performance of the promise along with payment of reasonable expenses as aforesaid, at the stipulated time, the pawnor shall have the right to redeem the goods pledged. Such a right may be exercised even after the stipulated time as long as the goods have not been lawfully sold by the pawnee as aforesaid, but in such a case, the pawnor shall be liable to pay to the pawnee any additional expenses incurred by the pawnee as a result of the default of the pawnor to redeem the goods at the stipulated time.

ཕྱིན་སྟེ་ གོང་ཚད་མཐོ་ཤོས་སྐོབ་མི་གུ་བཙེང་ཚོགས། གལ་སྲིད་བཙེང་པའི་
 རིན་འབབ་འདི་ལས་ བཙེང་པའི་བྱ་རིམ་སྐབས་ལུ་བཏང་ཡོད་པའི་ རྒྱ་
 མཚན་ལྡན་པའི་འགྲོ་སོང་རྒྱ་ཅིས་སྐབས་ འདི་གི་རྣམས་ལུ་འདི་
 གཏའ་མ་ལེན་མི་ལུ་སྤོད་དགོ་མི་འདི་ལས་ཉུང་ཚེ་ གཏའ་མ་ལེན་མི་ལུ་
 དེའི་རྣམས་ལུ་སྤོད་མི་གི་འགན་འཁུལ་འདི་ གཏའ་མ་བཙུགས་མི་ལུ་རང་སོགས་
 སྟེ་སྤོད་འོང། ཨིན་རུང་གལ་སྲིད་བཙེང་པའི་རིན་འབབ་འདི་ལས་ གཏའ་
 མ་ལེན་མི་ལུ་སྤོད་དགོ་མི་འདི་ལས་རྣམས་སོང་ཚེ་ གཏའ་མ་བཙུགས་མི་གིས་
 དབུལ་རྣམས་སྐོབ་པའི་ གཏའ་མ་ལེན་མི་ལུ་སྤོད་དགོ།
 འབྲེལ་བཤད། རྒྱ་མཚན་ལྡན་པའི་བརྗེ་འཕྲིན་དང་ རྒྱ་མཚན་ལྡན་པའི་འགྲོ་
 སོང་ཟེར་མི་དེ་ ག་ཅིག་བཟུམ་ཅིག་ལུ་གོ་སྤོམ་ཨིན་ན་ འདི་གི་འབྲེལ་གནད་
 གྱི་དོན་ཁུངས་དང་སྐབས་དོན་རྒྱ་ལུ་ གཞིར་བཞག་སྟོག་སྟོག་བཅད་དགོ།

གཏའ་མ་ལེན་མི་གི་འགན་ཁུངས།

1༤༠. གཏའ་མ་ལེན་མི་དང་ བཙེང་མར་ལེན་མི་གི་འགན་ཁུངས་རྒྱ་ཚུ་ ག་ཅིག་མཚུངས་ཨིན།

གཏའ་མ་བཙུགས་མི་གིས་ གཏའ་མར་སྤོད་པའི་ཅད་དོས་རྒྱ་ ལོག་ལེན་ནི་གི་སྐབས་དབང།

1༤༡. གོང་གསལ་ལྟར་དུ་བུ་ལོན་དང་དེའི་སྤྱིད་དེ་ཡོད་ན་ འདི་དང་སྤྱིགས་ཏེ་ རྒྱ་མཚན་
 ལྡན་པའི་འགྲོ་སོང་བཏང་མི་ ཡང་ན་ གོང་གསལ་ཁས་བྲལ་གྱི་ལག་ལེན་དང་
 རྒྱ་མཚན་ལྡན་པའི་འགྲོ་སོང་བཏང་མི་རྒྱ་ གསལ་བཀོད་འབད་དེ་ཡོད་པའི་དུས་ཚོད་
 གྱི་ནང་འཁོད་ལུ་སྤོད་ཚེ་ གཏའ་མ་བཙུགས་མི་ལུ་ གཏའ་མར་བཙུགས་པའི་ཅ
 ད་དོས་རྒྱ་ལོག་སྐོབ་མི་གི་སྐབས་དབང་ཡོད། འདི་བཟུམ་མའི་སྐབས་དབང་འདི་ གསལ་
 བཀོད་འབད་དེ་ཡོད་པའི་དུས་ཚོད་འདི་རྒྱ་གསལ་སོང་རུང་ གཏའ་མ་ལེན་མི་གིས་ ཅ
 ད་དོས་རྒྱ་གོང་གསལ་ཁུངས་མཐུན་གྱི་སྤོམ་ལས་མ་བཙེང་རྒྱ་ ལག་ལེན་འབབ་
 ཚོགས་ཨིན་རུང་ འདི་བཟུམ་མའི་འབྲེལ་གནད་ནང་ལུ་ གཏའ་མ་བཙུགས་མི་གིས་
 གསལ་བཀོད་འབད་དེ་ཡོད་པའི་དུས་ཚོད་ལུ་ ཅད་དོས་རྒྱ་ལོག་ལེན་ནི་ལུ་འབྲུས་
 ཤོར་བའི་གནད་ལས་བརྟེན་ གཏའ་མ་ལེན་མི་གིས་འགྲོ་སོང་སྐབས་བཏང་དགོ་པ་
 རྒྱུང་ལས་ འདི་སྤོད་ནི་གི་འགན་འཁུལ་འདི་དེ་གཏའ་མ་བཙུགས་མི་ལུ་ཡོད།

Pledge by person having limited interest in goods

142. When a person pledges goods in which he or she has only a limited interest, the pledge shall be valid only to the extent of such interest.

Pledge by a person who is in possession of goods under a voidable contract

143. If the pawnor has obtained possession of the goods pledged under a contract which is voidable at the option of the other party to such contract, but the contract has not been rescinded at the time of the pledge, the pawnee shall acquire a good title to the goods, provided he or she acts in good faith and has no knowledge or notice of the defect in the title of the pawnor.

CHAPTER XI AGENCY

Agency

144. An “agent” is a person engaged by another person (called the “principal”) to do any act on behalf of the principal or to represent the principal in dealings with third parties.
145. A promise on the part of the principal to pay commission to the agent and a promise on the part of the agent to do any act on behalf of the principal or to represent him or her in dealings with third parties shall be sufficient consideration for the agency contract.

ཅདངོས་ལུ་ཁེ་ཕན་ཚད་ཅིག་ལས་མེད་པའི་མི་ངོ་ཅིག་གིས་ གཏང་མར་བརྟུགས་པ།

༡༤༢. ཅདངོས་ལུ་ཁེ་ཕན་ཚད་ཅིག་ལས་བཟུལ་མེད་པའི་མི་ངོ་ཅིག་གིས་ ཅདངོས་གཏང་
མར་བརྟུགས་ཚེ་ ཁེ་ཕན་ཇི་ཅུ་ཡོད་ག་ དེ་ཅུ་གི་གཏང་མ་ལུ་ཆ་གནས་འབད་
དགོ།

**བདེན་སྟོང་ལུ་འགྱུར་རུང་བའི་འགན་འཛིན་དང་འཁྲིལ་ཏེ་ ཅདངོས་འཆང་མི་ཅིག་གིས་གཏང་
མར་བརྟུགས་པ།**

༡༤༣. གལ་སྲིད་གཏང་མ་བརྟུགས་མི་གིས་ གཏང་མར་བརྟུགས་པའི་ཅདངོས་འདི་ ཟུ་
ཕན་གཞན་གི་གདམ་ཁ་དང་བསྐྱུན་ བདེན་སྟོང་ལུ་འགྱུར་རུང་བའི་འགན་འཛིན་དང་
འཁྲིལ་ཏེ་ འཆང་ནི་ཐོབ་ཡོད་པ་ཨིན་རུང་ གཏང་མར་བརྟུགས་པའི་སྐབས་ལུ་འགན་
འཛིན་འདི་བརྩེ་མེད་མི་ཅིག་ལུ་མ་འགྱུར་ཚེ་ གཏང་མ་ལེན་མི་གིས་བྲང་སེམས་གི་སྒྲོ་
ལས་དང་ གཏང་མ་བརྟུགས་མི་གིས་བདག་དབང་ལུ་ སྒྲོན་ཡོད་པའི་ཤེས་རྟོགས་
ཡང་ན་བརྩེ་མེད་ཚེ་ གཏང་མ་ལེན་མི་ལུ་བདག་དབང་ཕྱིལ་པོར་ཐོབ།

**ལེའུ་བརྟུག་ཅིག་པ།
ངོ་ཚབ་ལས་སྡེ།**

ངོ་ཚབ་ལས་སྡེ།

༡༤༤. ལས་ཚབ་ཟེར་མི་འདི་ མི་གཞན་(ཟུ་བོ་ཟེར་མི་)ཅིག་གིས་ བྱ་སྟོན་གང་རུང་ཅིག་
འབད་ནི་གི་དོན་ལུ་ ཡང་ན་ མི་གཞན་ཚུ་དང་ཅིག་ཁར་ འབྲེལ་བ་འཐབ་ནི་གི་
དོན་ལུ་ ཟུ་བོ་འུ་ཚབ་འབད་བརྟུགས་ཏེ་ཡོད་པའི་མི་ངོ་འདི་གོ་མ་ཨིན།

༡༤༥. ཟུ་བོ་གིས་ལས་ཚབ་ལུ་ བར་འཐུས་སྟོན་ནི་གི་ཁས་བྲལ་དང་ ལས་ཚབ་གིས་ ཟུ་
བོ་འུ་ཚབ་འབད་དེ་ བྱ་སྟོན་གང་རུང་ཅིག་འབད་ནི་ ཡང་ན་ མི་གཞན་ཚུ་དང་ཅིག་
ཁར་འབྲེལ་བ་འཐབ་ནི་གི་ ཁས་བྲལ་འབད་མི་འདི་ ངོ་ཚབ་ལས་སྡེའི་འགན་འཛིན་
གི་དོན་ལུ་ རན་ཚད་ལྡན་པའི་བརྩེ་མེད་ཨིན།

Principal and agent

146. Any person who is competent to enter into a contract can be an agent or a principal.

Authority of agent

147. The authority of an agent may be express, that is, given by spoken or written words, or implied, that is, when it can be inferred from the conduct of the parties and the circumstances of the case.
148. An agent who has the authority to do an act or to conduct a business shall have the authority to do every lawful thing which is necessary in order to do that act or conduct that business.
149. Subject to the provisions of section 150 of this Act, an agent shall have the authority to borrow money on behalf of his or her principal only if such authority is conferred on him or her by the principal expressly, that is, by spoken or written words.
150. An agent shall have the authority in an emergency to do all such acts which are reasonably necessary to protect his or her principal from loss as would be done by a person of ordinary prudence in his or her own case and in similar circumstances.

No delegation by agent

151. An agent shall not delegate to another person, acts which he or she has expressly or impliedly undertaken to perform himself or herself, unless the principal has authorized him or her to do so, or unless from the nature of the agency,

ཕྱ་བོ་དང་ལས་ཚབ།

༡༤༤. མི་ངོ་གང་རུང་ཅིག་ལུ་ འགན་འཛིན་བཟོ་ནི་འདོད་ལས་འབབ་ཡོད་པ་ཅིན་ ལས་ཚབ་
ཡང་ན་ ཕྱ་བོ་འབད་ཆོག།

ལས་ཚབ་གྱི་དབང་ཆ།

༡༤༥. ལས་ཚབ་གྱི་དབང་ཆ་འདི་ངག་ཐོག་ལུ་ ཡང་ན་ ཡིག་ཐོག་ལུ་ཁ་གསལ་བཀོད་དེ་
བྱིན་ནི་ ཡང་ན་ ཕྱ་ཕན་གྱི་བྱ་སྤྱོད་དང་ འབྲེལ་གཞན་དེ་འཁོར་སྤངས་སྤངས་གྱི་བརྗོད་སྟོན་
ཐོག་ལུ་བྱིན་ཆོག།

༡༤༦. ལས་ཚབ་འདི་ལུ་བྱ་སྤྱོད་གང་རུང་ཅིག་ ཡང་ན་ ཚོང་ལུ་ཅིག་འགོ་འབྲེན་འཐབ་ནི་
གི་དབང་ཆ་ཡོད་ཆེ་ བྱ་སྤྱོད་གང་རུང་འདི་འབད་ནི་ ཡང་ན་ ཚོང་ལུ་འདི་འགོ་འབྲེན་
འཐབ་ནི་གི་དོན་ལུ་ ཉེ་བར་མཁོ་བའི་ཁྲིམས་མཐུན་གྱི་ལུ་ཡོད་ཚད་གཅིག་པ་འབད་ནི་
གི་དབང་ཆ་ཡོད།

༡༤༧. བཙའ་ཁྲིམས་འདི་གི་དོན་ཚན་ ༡༥༠ པའི་དགོངས་དོན་དང་འབྲེལ་ཏེ་ ཕྱ་བོ་གིས་
ལས་ཚབ་ལུ་ དངུལ་གྱི་བསྐྱེན་འགྲུལ་ལེན་ནི་གི་དབང་ཆ་ ངག་ཐོག་ ཡང་ན་ ཡིག་
ཐོག་ལུ་ཁ་གསལ་བཀོད་དེ་ཡོད་ན་རྒྱུང་མ་ཅིག་ ལས་ཚབ་འདི་ལུ་ དངུལ་གྱི་བསྐྱེན་
འགྲུལ་ལེན་ནི་གི་དབང་ཆ་ཡོད།

༡༤༨. སློབ་ཕྲུང་གི་སྐབས་ལུ་ སློབ་བཏང་བག་ཚོན་ཅན་གྱི་མི་ངོ་ཅིག་གིས་ གནས་སྤངས་
སྤྲོལ་འཐབ་པ་ཡོད་མི་ནང་ ཁོ་རའི་དོན་ལུ་འབད་དོ་བཟུམ་སྟེ་ ལས་ཚབ་གྱིས་ཁོ་འམ་
མོ་རའི་ཕྱ་བོ་དེ་གྲོང་རྒྱུད་ལས་ ཉེན་སྲུང་འབད་ནི་གི་དོན་ལུ་ རྒྱ་མཚན་ལྷན་པའི་ཉེ་
བར་མཁོ་བའི་བྱ་སྤྱོད་ཚུ་ ཚམ་ཉམ་འབད་ནི་གི་དབང་ཆ་ཡོད།

ལས་ཚབ་གྱིས་འགན་སྲོང་ནི་མེད།

༡༤༩. ལས་ཚབ་འདི་གིས་ཁ་གསལ་བཀོད་དེ་ཡོད་མི་ ཡང་ན་ རྒྱགས་བསྟན་གྱི་སློབ་ལས་
ཁོ་རའི་ལས་ཚབ་འབད་ནི་ཨིན་ཟེར་ ལས་ལེན་འབད་དེ་ཡོད་པའི་བྱ་སྤྱོད་ཚུ་ ཕྱ་བོ་གིས་

another person must so be employed, or unless there is a custom or usage of trade allowing such delegation. The person to whom such delegation is made shall be called the “sub-agent”.

152. Where a sub-agent is properly appointed as aforesaid, the principal shall be represented by the sub-agent and shall be bound by, and responsible for, the acts of the sub-agent as if he or she were a direct agent of the principal. In such cases, the agent shall be responsible to the principal for the acts and omissions of the sub-agent. Likewise, the sub-agent shall be responsible for his or her acts and omissions to the agent but not to the principal, except in cases of fraud or wilful wrong.
153. Where the sub-agent is not properly appointed, he or she shall not be capable of representing the principal in dealings with third persons and there shall be no privity of contract between such a sub-agent and the principal. In such a case, the agent shall be liable for the acts and omissions of the sub-agent both to the principal and to third persons.

Ratification

154. If one person does an act on behalf of another person without the consent or authority of such other person, the latter may disown such an act or he or she may ratify, that is, give subsequent consent, to such act. If he or she ratifies it, such act shall be deemed to have been done with his or her prior consent or authority.

ཁོའམ་མོ་ལུ་ དེའི་འགན་གཞན་ལུ་སློང་ནི་གི་དབང་ཚད་བྱིན་ཏེ་ཡོད་ན་ ཡང་ན་ རོ་
ཚབ་ལས་སྡེ་གི་གནས་སྤངས་དང་འཁྲིལ་ཏེ་ གཞན་ལུ་བཀོལ་དགོཔ་འབད་ཡོད་ན་
ཡང་ན་ འདི་བབུམ་མའི་འགན་གཞན་ལུ་སློང་ནི་གི་སྲོལ་ ཡང་ན་ སློང་བྲངས་རེ་ཡོད་
ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་མི་ངོ་གཞན་ལུ་འགན་སློང་ནི་མེད། འགན་སློང་དེ་ཡོད་པའི་མི་
ངོ་འདི་ལུ་ རྒྱ་གསེས་ལས་ཚབ་ཟེར་བརྗོད་དགོ།

༡༥༢. གོང་ལུ་བཀོད་དོ་བབུམ་སྡེ་ ཚུལ་མཐུན་གྱི་སློལ་ལས་རྒྱུ་གསེས་ལས་ཚབ་བསྐོ་བཞག་
འབད་ཚེ་ རྒྱ་གསེས་ལས་ཚབ་ཀྱིས་ ཕུ་བོའི་རྟོངས་ལས་ངོ་ཚབ་འབད་དགོ་པའི་
ཁར་ ཕུ་བོའི་བྲང་ཀར་གྱི་ལས་ཚབ་བབུམ་སྡེ་ ཁོ་གིས་ལཱ་འགན་འབག་དགོ། འདི་
བབུམ་མའི་གནས་སྤངས་ལུ་ རྒྱ་གསེས་ལས་ཚབ་ཀྱི་བྱ་སློང་དང་ ཕྱིར་བཤོལ་ཚུ་
ཕུ་བོ་ལུ་བུག་པའི་འགན་འཁྲིལ་འདི་ལས་ཚབ་ལུ་ཕོག། འདི་བབུམ་སྡེ་གཡོ་ཚོལ་ ཡང་
ན་ ཤེས་བཞིན་གྱི་ཞོར་འཁྲུལ་བྱུང་མ་དམ་གཏོགས་ དེ་མིན་རྒྱ་གསེས་ལས་ཚབ་
ཁོའམ་མོ་འདི་བྱ་སློང་དང་བྱིར་བཤོལ་ཚུ་ ཕུ་བོ་ལུ་མེན་པར་ལས་ཚབ་ལུ་བུག་པའི་
འགན་འཁྲིལ་འདི་ རྒྱ་གསེས་ལས་ཚབ་ཁོའམ་མོ་རང་ལུ་ཕོག།

༡༥༣. རྒྱ་གསེས་ལས་ཚབ་འདི་ ཚུལ་མཐུན་གྱི་སློལ་ལས་བསྐོ་བཞག་མ་འབད་ཚེ་ ཁོ་གིས་
ཕུ་བོའི་རྟོངས་ལས་ངོ་ཚབ་འབད་ མི་གཞན་ཚུ་དང་འབྲེལ་བ་འབྲེལ་ནི་གི་ལྷོགས་
གྲུབ་མེད་པ་ལས་ འདི་བབུམ་མའི་རྒྱ་གསེས་ལས་ཚབ་དང་ཕུ་བོ་གི་བར་ན་ འགན་
འཛིན་གྱི་འབྲེལ་བ་ག་ནི་ཡང་མེད། འདི་བབུམ་མའི་གནས་སྤངས་ལུ་ རྒྱ་གསེས་
ལས་ཚབ་ཀྱི་བྱ་སློང་དང་ ཕྱིར་བཤོལ་ཚུ་ ཕུ་བོ་དང་མི་གཞན་ཅིག་གི་མི་ངོ་ཚུ་ལུ་བུག་
པའི་འགན་འཁྲིལ་འདི་ ལས་ཚབ་ལུ་ཕོག།

རྒྱབ་སློན།

༡༥༤. གལ་སྲིད་མི་ངོ་ཅིག་གིས་ མི་ངོ་གཞན་ཅིག་གི་ཁས་ལེན་ ཡང་ན་ དབང་ཚད་མེད་
པར་ མི་ངོ་གཞན་མི་དེའི་ངོ་ཚབ་སྡེ་བྱ་སློང་ཅིག་འབད་ཚེ་ མི་ངོ་གཞན་མི་འདི་གིས་
བྱ་སློང་བཀོག་བཞག་ཚོགས་ ཡང་ན་ བྱུལ་མར་ཁས་ལེན་བྱིན་ཏེ་ རྒྱབ་སློན་འབད་
ཚོགས། གལ་སྲིད་ཁོའམ་མོ་གིས་རྒྱབ་སློན་འབད་ཚེ་ བྱ་སློང་འདི་ཁོའམ་མོ་གི་ཁས་
ལེན་ ཡང་ན་ དབང་ཚད་བྱིན་མི་དང་འཁྲིལ་ཏེ་ འབད་ཡོད་པ་སྡེ་བཅི་དགོ།

155. Ratification may be express or it may be implied from the conduct of the person ratifying the act.
156. A person who ratifies an act shall be deemed to ratify the whole transaction of which such act forms a part.
157. A person who ratifies an act should himself or herself have been competent to do such an act both at the time when the act was done and at the time of ratification.
158. No valid ratification can be made –
- (1) by a person whose knowledge of the facts is materially defective; or
 - (2) if such ratification would subject a third party to any loss, injury or damage or terminate any right of such a third party.

Agency by estoppel

159. If a person who is not an agent purports to act on behalf of or represent some other person, and such other person has, by his or her words or conduct, induced a third party to believe that the first-mentioned person is in fact his or her agent, the person so inducing shall be subject to all the liabilities and obligations of a principal.
160. If an agent does any unauthorised act or incurs any obligation to a third party without the authority of the principal, the principal shall be bound by such act or obligation if he or she has, by his or her words or conduct, induced the third party to believe that such acts and

༡༥༥. རྒྱལ་སྤོན་འདི་ལ་གསལ་འབད་བཀོད་ཚེག་པ་ ཡང་ན་ རྒྱལ་སྤོན་བྱིན་མི་ མི་ངོ་འདི་
གི་བྱ་སྤྱོད་ལས་ཉ་གོ་ཚེག།

༡༥༦. མི་ངོ་ཅིག་གིས་ བྱ་སྤྱོད་ཅིག་ལུ་རྒྱལ་སྤོན་འབད་དེ་ཡོད་ཚེ་ བྱ་སྤྱོད་འདི་ཆ་ཤས་ཅིག་
སྤེ་རྒྱུད་དེ་ཡོད་པའི་ ལཱ་རིམ་རྒྱུ་པོ་ལུ་ རྒྱལ་སྤོན་འབད་ཡོད་པ་སྤེ་བརྩི་དགོ།

༡༥༧. མི་ངོ་ཅིག་གིས་བྱ་སྤྱོད་ཅིག་ལུ་རྒྱལ་སྤོན་འབད་ཚེ་ བྱ་སྤྱོད་དེ་འབད་བའི་ནམ་འུས་ལུ་
དང་ རྒྱལ་སྤོན་འབད་བའི་འུས་ལུ་ བྱ་སྤྱོད་འདི་ཁོ་འམ་མོ་རང་གིས་འབད་ནི་གི་འོས་
འབབ་དགོ།

༡༥༨. ཆ་གནས་ཡོད་པའི་རྒྱལ་སྤོན་ཆ་འཛོག་བྱིན་མ་རྒྱུགས་མི་དེ་ཡང་

- (༡) དོན་ཁུངས་ཀྱི་ཤེས་རྟོགས་ལུ་སྤོན་ཡོད་མི་གི་ མི་ངོ་ཅིག་གིས་ ཡང་ན།
- (༢) གལ་སྲིད་རྒྱལ་སྤོན་འདི་གིས་ མི་གཞན་ཅིག་ལུ་ཕྱོད་རྒྱུད་རེ་ཐོག་བརྩུག་པ་
ཡང་ན་ གནོད་པ་རེ་བཀལ་བ་ ཡང་ན་ ཉམས་ཆག་རེ་ཤོར་ཚེ་ ཡང་ན་
མི་གཞན་དེའི་ཐོབ་དབང་གང་རུང་ཅིག་མཇུག་བསྟུ་བཏང་ཚེ།

རང་འགོག་ལུ་བརྟེན་པའི་ལས་ཚབ།

༡༥༩. གལ་སྲིད་ལས་ཚབ་མེན་པའི་མི་ངོ་ཅིག་གིས་ མི་ངོ་གཞན་ཅིག་གི་ཚབ་ཡིན་ཚུལ་
བཟོ་སྟེ་ ཡང་ན་ དེའི་རྟོང་ས་ལས་ངོ་ཚབ་ཡིན་ཚུལ་བཟོ་སྟེ་ལཱ་འབད་བའི་ཁར་ མི་
ངོ་གཞན་མི་འདི་གིས་ཁོ་འམ་མོ་རང་འགོ་ཐོག་ལུ་ ཡང་ན་ བྱ་སྤྱོད་ཀྱི་ཐོག་ལུ་ མི་
གཞན་ཅིག་ལུ་བརྒྱུད་བསྐྱལ་འབད་དེ་ འགོ་ཐོག་གི་མི་ངོ་འདི་ ཁོ་གི་ལས་ཚབ་ཡིན་
ཟེར་བདེན་འཛིན་རེ་བརྩུག་ཚེ་ ཟུ་བོའི་འཁྲི་བ་དང་འགན་འཁྲི་ག་ར་ བརྒྱུད་བསྐྱལ་
འབད་མི་འདི་ལཱ་ཐོག།

༡༦༠. གལ་སྲིད་ལས་ཚབ་ཀྱིས་ དབང་ཚད་མེད་པའི་བྱ་སྤྱོད་གང་རུང་ཅིག་འབད་བ་ ཡང་ན་
ཟུ་བོ་ལས་དབང་ཚམེད་པར་མི་གཞན་ཅིག་ལུ་ འགན་འཁྲི་གང་རུང་ཅིག་ཐོག་བརྩུག་
ཚེ་ ཟུ་བོ་གིས་ཁོ་འམ་མོ་རང་འགོ་ཐོག་ལུ་ ཡང་ན་ བྱ་སྤྱོད་ཀྱི་ཐོག་ལུ་ མི་གཞན་
ཅིག་ལུ་བརྒྱུད་བསྐྱལ་འབད་དེ་ འདི་བརྩམ་མའི་ལཱ་དང་བྱ་སྤྱོད་ཚུ་ ལས་ཚབ་ཀྱི་

obligations fall within the scope of the authority of the agent.

Effect of fraud or misrepresentation by agent (*respondent superior*)

161. Any fraud committed or misrepresentation made by an agent acting in the course of the business of the agency on behalf of the principal shall have the same effect as if such fraud or misrepresentation had been committed or made by the principal himself or herself.

Explanation – Any fraud committed or misrepresentation made by an agent in matters not falling within the scope of his or her authority shall not affect the principal or make him or her liable.

Duties of agent

162. An agent shall be bound to conduct the business of the agency according to the directions given to him or her by the principal, and in the absence of such directions, according to the custom prevailing in that trade. If the agent acts otherwise, if any loss is suffered by the principal, the agent shall be liable to reimburse such loss to the principal, and if any profit accrues, the agent shall hand over such profit to the principal.
163. An agent shall conduct the business of the agency with as much skill as is generally possessed by persons engaged in the same or similar business, unless the principal has knowledge or notice of his or her want of skill. The agent shall be liable to compensate the principal for any loss, injury or damage to the principal which is the direct consequence of the negligence, misconduct or want of skill of the agent.

དབང་ཚད་ནང་ལུ་བསྐྱུ་ཡིན་ཟེར་ བདེན་འཛིན་ལེ་བཅུག་ན་ ལུ་ལོ་གིས་འདི་བཟུམ་
མའི་ལུ་དང་བྱ་སྡོད་ལུ་གནས་དགོ།

ལས་ཚབ་ཀྱིས་གཡོ་ཚོལ་ ཡང་ན་ རླུང་ལྷགས་འབད་ཡོད་པའི་བུས་ལྷན།

༡༤༡. ལས་ཚབ་ཅིག་གིས་ལུ་ལོ་ཚབ་ལུ་ རོ་ཚབ་ལས་སྡེ་གི་ལུ་འབད་བའི་ངང་ལུ་ གཡོ་
ཚོལ་འཇུག་པ་ ཡང་ན་ རླུང་ལྷགས་བཀོད་པ་གང་རུང་ཅིག་འབད་ཆེ་ གཡོ་ཚོལ་
ཡང་ན་ རླུང་ལྷགས་འདི་བཟུམ་གྱིས་ཕན་གཞོན་གྱི་ཐང་ཁ་ལུ་ ལུ་ལོ་ལོ་འམ་མོ་རང་
གིས་འཇུག་པ་ ཡང་ན་བཀོད་པ་དེ་དང་མཚུངས།
འབྲེལ་བཤད། ལས་ཚབ་ཀྱིས་ལོ་ལོ་འམ་མོ་རའི་དབང་ཚད་ནང་འཁོད་མ་ཚུད་པའི་ལུ་
ལུ་ གཡོ་ཚོལ་ ཡང་ན་ རླུང་ལྷགས་གང་རུང་ཅིག་འབད་མི་འདི་གིས་ ལུ་ལོ་ལུ་ཕན་
གཞོན་མེད་པ་ ཡང་ན་ ཡང་ན་ ལོ་ལོ་འམ་མོ་ལུ་འགན་འཁུན་མེད།

ལས་ཚབ་ཀྱི་འགན་ཁུར།

༡༤༢. ལས་ཚབ་ཀྱིས་རོ་ཚབ་ལས་སྡེ་འདི་ལུ་འགོ་འདྲེན་འདི་ ལུ་ལོ་ལོ་འམ་མོ་ལུ་བྱིན་
པའི་བཀོད་ཚུ་ཚུ་དང་འཁུན་ཏེ་ འགོ་འདྲེན་འབྲེལ་དགོ་པའི་ཁར་ འདི་བཟུམ་མའི་
བཀོད་ཚུ་ཚུ་མེད་ཆེ་ གནས་བཞིན་ཡོད་པའི་ལུ་རིགས་ཀྱི་སྲོལ་དང་འཁུན་པ་དགོ།
གལ་སྲིད་ལས་ཚབ་ཀྱིས་འདི་དང་མ་འཁུན་པར་འབད་མ་ལས་བཞེན་ ལུ་ལོ་ལུ་གྲོང་
རྒྱུད་ལེ་ཕོག་ཆེ་ གྲོང་རྒྱུད་དེ་འདི་དངུལ་ཚབ་སྲོད་ནི་གི་འགན་འཁུན་ལས་ཚབ་ལུ་ཕོག་
ནི་དང་ ལེ་སང་ལེ་འཐོན་ཆེ་ ལས་ཚབ་ཀྱིས་ལེ་སང་འདི་ཚུ་ལུ་སྲོད་དགོ།

༡༤༣. ལས་ཚབ་ཅིག་གིས་ རོ་ཚབ་ལས་སྡེ་གི་ལུ་འགོ་འདྲེན་འབྲེལ་སྐབས་ རིག་ལུ་གྱི་
ཐང་ ལུ་ལོ་ལོ་འམ་མོ་རང་གིས་ རོ་ཚབ་ལུ་རིག་ལུ་ཕུལ་མེད་པའི་ཤེས་རྟོགས་ ཡང་ན་
དེ་འདྲི་འཚོར་བ་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་སྦྱིར་བཏང་ འདི་བཟུམ་མི་ལུ་ ཡང་ན་
འདི་དང་ཅིག་འབད་པའི་ལུ་ འབད་མི་ཚུ་གིས་འབད་དོ་བཟུམ་འབད་དགོ། ལས་
ཚབ་ཀྱི་སྐྱེད་མེད་དང་སྡོད་དན་ ཡང་ན་ རིག་ལུ་ཕུལ་མེད་པའི་འབྲས་བུ་ལས་བཞེན་
ལུ་ལོ་ལུ་གྲོང་རྒྱུད་དང་ གཞོན་པ་ ཡང་ན་ ཉམས་མཁུག་ལེ་ཤོར་ཆེ་ རྒྱུད་འབྲས་སྲོད་
ནི་གི་འགན་འཁུན་འདི་ ལས་ཚབ་ལུ་ཕོག།

164. An agent shall keep proper accounts and submit the same to the principal on demand.
165. In case of emergency, urgency or difficulty, it shall be the duty of the agent to make all reasonable efforts to communicate with his or her principal, obtain his or her instructions and follow such instructions.
166. As far as the business of the agency is concerned, the agent shall not deal in such business on his or her own account, unless the principal has authorized him or her to do so. If the agent acts in breach of this duty, the principal shall have the right to claim any benefit or profit which has accrued to the agent from such a transaction.
167. If, without the previous consent of the principal and without acquainting him or her with all material circumstances, the agent deals in the business of the agency on his or her own account, the principal may repudiate such a transaction if material facts were dishonestly concealed from him or her by the agent or if such transaction is disadvantageous to the principal.
168. It shall be the duty of the agent to pay to the principal all sums of money received by him or her on behalf of the principal after deducting there from all advances properly made by him or her and all expenses properly incurred by him or her in the conduct of the agency as well as the remuneration or commission properly payable to him or her.
169. It shall be the duty of the agent to hand over to the principal all goods and other things received by him or her on behalf of the principal from third parties. However, he or she shall have the right to retain goods and things belonging to the

༡༤༤. ལས་ཚབ་ཀྱིས་རྩིས་ལྷ་རྩུལ་མཐུན་འབད་བཞག་དགོ་པའི་ཁར་ ལྷ་ལོ་གིས་དགོ་
འདོད་བསྐྱེད་ཚོ་བརྟོན་དགོ།

༡༤༥. ལྷོ་ལྷུང་ ཡང་ན་ ལག་ཆེ་བའི་གནས་སྐབས་ལུ་ ཡང་ན་ དཀའ་སྤྱད་ཅན་གྱི་གནས་
སྤངས་ལུ་སྤྱད་ཚོ་ ལྷ་མཚན་ལྷན་པའི་བརྩོན་ལུགས་གང་དག་བསྐྱེད་དེ་ ལོ་འམ་མོ་འི་
རྩ་བོ་དང་གཅིག་ཁར་འབྲེལ་བ་འབབ་སྟེ་ ལྷ་ལོ་ལོ་བཞེད་ལྷ་ལེན་ཞིན་མ་ལས་ ལོ་འམ་
མོ་འི་བཞེད་ལྷ་དང་འཕྲིལ་ནི་རྩུ་ ལས་ཚབ་ཀྱི་འགན་ཁུར་ཨིན།

༡༤༦. རོ་ཚབ་ལས་སྟེ་དང་འབྲེལ་བའི་ལྷ་གི་ཐད་དུ་ ལས་ཚབ་ཀྱིས་རོ་ཚབ་ལས་སྟེ་འི་ལྷ་
རྩུ་ ལྷ་ལོ་གིས་དབང་ཆ་བྱིན་པ་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་ལོ་འམ་མོ་རང་གིས་ཐག་
རང་བཅད་ཀྱི་སྒྲོ་ལས་འབད་མི་ཚོག་ གཤམ་སྤྱིད་ལས་ཚབ་ཀྱིས་ འགན་ཁུར་འདི་ལས་
འགཤམ་བའི་རིམ་པ་རེ་ཤར་ཚོ་ ལྷ་ལོ་འདི་གིས་ལས་ཚབ་འདི་ལས་ ལྷ་འདི་ལས་
བརྟེན་ཐོབ་པའི་ལེ་སྤན་དང་ལེ་སང་རྩུ་ ཐོབ་བརྟེན་བཞེད་ནི་གི་ཐོབ་དབང་ཡོད།

༡༤༧. གཤམ་སྤྱིད་ལས་ཚབ་ཀྱིས་ ལྷོན་མ་ལས་རྩ་བོ་འི་ཁས་ལེན་མེད་པའི་ཁར་ དེས་བར་
མཁོ་བའི་གནས་སྤངས་རྩུ་གི་རྩུ་ཆ་རྩུ་མ་སྤྱོད་པ་ལས་ རོ་ཚབ་ལས་སྟེ་འི་ལྷ་རྩུ་ག་ཉོད་
ཉོད་འབད་དེ་ དེས་བར་མཁོ་བའི་དོན་ཁུངས་རྩུ་ གཤམ་སྤྱིད་སྒྲོ་ལས་རྩ་བོ་ལས་གསང་
སྟེ་བཞག་པ་ ཡང་ན་ ལྷ་ལོ་ལུ་གཞོན་པའི་ལྷ་ཅིག་ཨིན་ཚོ་ ལྷ་ལོ་གིས་ལྷ་འདི་བཀག་
ཚོག།

༡༤༨. ལས་ཚབ་ཀྱིས་ ལྷ་ལོ་འི་ཚབ་འབད་དེ་ལེན་ཡོད་པའི་དདུལ་གངས་རྩུ་ལས་ ལྷུལ་
མཐུན་གྱི་སྤོན་བྱིན་འབད་ཡོད་མི་དང་ རོ་ཚབ་ལས་སྟེ་འི་ལྷ་འགོ་འབྲེན་འབབ་ད་
རྩུལ་མཐུན་གྱི་འགོ་སོང་བཟང་མི་ དེ་ལས་ལོ་འམ་མོ་ལུ་སྤྱོད་དགོ་པའི་རྩུལ་མཐུན་གྱི་
སྤྱོ་ཆ་ ཡང་ན་ བར་འབྲས་རྩུ་ ལྷོན་པའི་ལུ་ལུ་ དདུལ་གངས་རྩུ་ལོག་རྩ་བོ་
ལུ་སྤྱོད་ནི་འདི་ རོ་ཚབ་ཀྱི་འགན་ཁུར་ཨིན།

༡༤༩. ལས་ཚབ་ཀྱིས་རྩ་བོ་འི་ཚབ་འབད་དེ་ མི་གཞན་རྩུ་ལས་ལེན་ཡོད་མི་ཅ་དངོས་དང་
ཡོ་བྱད་གཞན་ཆ་ཚང་རྩུ་ ལྷ་ལོ་ལུ་སྤྱོད་ནི་འདི་ ལས་ཚབ་ཀྱི་འགན་ཁུར་ཨིན། ཨིན་

principal until the amounts referred to in section 168 of this Act have been paid to him or her by the principal.

Right of an agent

170. In the absence of a contract to the contrary, an agent shall have the right to receive the remuneration or commission agreed to be paid to him or her by the principal for an act done on behalf of the principal, as soon as the agent completes or performs such act. However, if the agent is guilty of any negligence or misconduct in the conduct of the business of the agency, he or she shall have no right to remuneration as regards that part of the business in respect of which he or she was negligent or which he or she has misconducted and shall be bound to compensate the principal for any loss, injury or damage suffered by the principal because of such negligence or misconduct.
171. An agent shall have the right to be indemnified by the principal for any loss, damage or injury suffered by him or her which is the consequence of any lawful act done by him or her on behalf of the principal in the course of the agency.
172. When an agent engaged to do an act performs such an act in good faith, the principal shall indemnify the agent against the consequences of such an act, if such act causes any loss, damage or injury to a third party. However, there shall be no such indemnity if the agent is engaged to do any act which is unlawful nor shall he or she be entitled to any remuneration or commission in such a case.

རུང་ཕ་པོ་གིས་ བཅའ་ཁྲིམས་འདི་གི་དོན་ཚན་ ༡༤༥ པར་འཁོད་པའི་དུལ་ཚུ་
ཁོའམ་མོ་ལུ་མ་སྤྱོད་ཚུན་ ཕ་བའི་ཅད་དོས་དང་ཡོ་བྱད་ཚུ་ ཁོ་གིས་བདག་བཟུང་
འབད་བཞག་ནི་གི་ཐོབ་དབང་ཡོད།

ལས་ཚབ་ཀྱི་ཐོབ་དབང།

༡༧༠. རྒྱལ་འགལ་གྱི་འགན་འཛིན་ཅེ་མེད་ཚེ་ ལས་ཚབ་ཀྱིས་ཕ་བའི་ཚབ་འབད་དེ་ བྱ་སྤྱོད་
འབད་དེ་ཡོད་མི་ལུ་ ཕ་པོ་གིས་སྐྱེ་ཚུང་ བར་འཇུག་ཚུ་སྤྱོད་ནི་འབད་ཁ་འཆམ་བྱུང་
མི་འདི་ ལས་ཚབ་ཀྱིས་བྱ་སྤྱོད་མཚུགས་སྐྱེ་ཚུང་ཅིག་ ཡང་ན་ ལག་ལེན་འཐབ་
ཚུང་ཅིག་ ཐོབ་ནི་གི་ཐོབ་དབང་ཡོད། ཨིན་རུང་ གལ་སྲིད་ལས་ཚབ་ལུ་ བྱ་སྤྱོད་
འགོ་འདྲེན་འཐབ་པའི་སྐབས་ སྤང་མེད་ ཡང་ན་ བྱ་སྤྱོད་ངན་པ་ཅེ་འབད་བའི་ཉེས་
པ་ཡོད་ཚེ་ སྤང་མེད་དང་བྱ་སྤྱོད་ངན་པ་འབད་ཡོད་པའི་ལུ་འདི་གི་ཐད་ལུ་ སྐྱེ་ཚུང་
བར་འཇུག་ཚུ་གི་ཐོབ་དབང་མེད་པའི་ཁར་ སྤང་མེད་ ཡང་ན་ བྱ་སྤྱོད་ངན་པ་འདི་ལུ་
བརྟེན་ ཕ་པོ་ལུ་ཁྱེད་ཀྱི་ཐོབ་དབང་དང་ གཞོན་པ་ཅེ་འབྱུང་བ་ ཡང་ན་ ཉམས་ཆག་
ཅེ་ཤོད་ཚེ་ ཁོ་གིས་ཕ་པོ་ལུ་རྒྱུན་འཇུག་སྤྱོད་དགོ།

༡༧༡. ལས་ཚབ་ཀྱིས་ རོ་ཚབ་ལས་སྡེ་འདི་བྱ་སྤྱོད་འབད་བའི་ངང་ལུ་ ཕ་པོ་འི་ཚབ་འབད་དེ་
ཁྲིམས་མཐུན་གྱི་ལུ་གང་རུང་ཅིག་འབད་མི་ལུ་བརྟེན་ཏེ་ ཁྱེད་ཀྱི་དང་ཉམས་ཆག་ཅེ་
ཤོད་པ་ ཡང་ན་ གཞོན་པ་ཅེ་འབྱུང་ཚེ་ ལས་ཚབ་འདི་ལུ་ ཕ་པོ་ལས་ཁྱེད་ཀྱི་ཉེན་
སྤང་ཐོབ་ནི་གི་ཐོབ་དབང་ཡོད།

༡༧༢. ལས་ཚབ་ཅིག་བྱ་སྤྱོད་གང་རུང་ཅིག་འབད་ནི་འདི་དོན་ལུ་བཀོལ་མི་བྱ་སྤྱོད་འདི་ ཅང་
སེམས་ཀྱི་སྐྱོ་ལས་ལག་ལེན་འཐབ་སྟེ་ འདི་བཟུམ་མའི་བྱ་སྤྱོད་འདི་ལས་བརྟེན་ མི་
གཞན་ཅིག་ལུ་ ཁྱེད་ཀྱི་དང་ཉམས་ཆག་ཅེ་ཤོད་པ་ ཡང་ན་ གཞོན་པ་གང་རུང་ཅིག་
བྱུང་ཚེ་ ཕ་པོ་གིས་ལས་ཚབ་ལུ་ཁྱེད་ཀྱི་ཉེན་སྤང་སྤྱོད་དགོ། ཨིན་རུང་ གལ་སྲིད་
ལས་ཚབ་འདི་ལུ་ ཁྲིམས་དང་མཐུན་པའི་བྱ་སྤྱོད་ཅིག་བཀོལ་ཚེ་ ཁྱེད་ཀྱི་ཉེན་
སྤང་མ་ཚད་སྐྱེ་ཚུང་ ཡང་ན་ བར་འཇུག་གི་ཐོབ་དེམ་ཡང་མེད།

173. The principal shall compensate the agent for any loss, injury or damage suffered by the agent because of the negligence or want of skill of the principal.

Extent to which principal is bound by act of agent

174. When an agent performs an act or enters into a contract within the scope of his or her agency, the principal shall be bound by such act or contract as if the act had been done or the contract had been entered into by the principal himself or herself.

175. If an agent does more than what he or she is authorised to do and if the authorised acts can be separated from the acts which are unauthorised, as between the principal and the agent, the principal shall be bound only by the authorised acts, but if such acts cannot be separated, the principal may elect not to be bound by the entire transaction, unless he or she has, by words or conduct, ratified the act or acts which are unauthorised.

Notice to agent

176. Any notice given to, or information obtained by the agent in the course of the business of the agency shall, as between the principal and third parties, amount to notice given to or information obtained by the principal.

177. Nothing in section 176 of this Act shall apply when a third party has colluded with the agent to ensure that such notice or information is not in fact conveyed to the principal.

༡༡༣. ཕྱ་བོ་གིས་ཁོ་འཇམ་མོ་རའི་སྣང་མེད་ ཡང་ན་ རིག་ཕྱལ་མེད་པ་ལས་བརྟེན་ ལས་ཚབ་
ལུ་གྱུང་རྒྱུད་དང་ གཞོན་པ་ ཡང་ན་ ཉམས་ཆག་གང་རུང་ཅིག་བྱུང་ཆོ་ ཕྱ་བོ་གིས་
ལས་ཚབ་ལུ་རྒྱུད་འབྲས་སྤོང་དགོ།

ཕྱ་བོ་གིས་ ལས་ཚབ་ཀྱི་བྱ་སྤྱོད་ལུ་གནས་ཐངས།

༡༡༤. ལས་ཚབ་ཀྱིས་ཁོ་འཇམ་མོ་རའི་ རོ་ཚབ་ལས་སྤྲེའི་དབང་ཚད་ནང་ལུ་བསྐྱུ་བའི་ བྱ་སྤྱོད་
ཅིག་འབད་ཆོ་ ཡང་ན་ འགན་འཛིན་ཅིག་བཟོ་ཆོ་ ཕྱ་བོ་གིས་བྱ་སྤྱོད་འདི་ཁོ་འཇམ་
མོ་རའི་གིས་འབད་དོ་བཟུམ་ ཡང་ན་ འགན་འཛིན་ཁོ་འཇམ་མོ་རའི་གིས་བཟོ་བཟོམ་
བཟུམ་སྤྲེ་གནས་དགོ།

༡༡༥. གལ་སྲིད་ལས་ཚབ་ཀྱིས་ ལས་ཚབ་ལུ་ཡོད་པའི་དབང་ཆ་ལས་འདས་པའི་བྱ་སྤྱོད་རེ་
འབད་མ་ད་ དབང་ཆ་ཡོད་པའི་བྱ་སྤྱོད་ཚུ་ དབང་ཆ་མེད་པའི་བྱ་སྤྱོད་ཚུ་ལས་སོ་སོ་
འབྲུལ་ཚུགས་ཆོ་ འདི་བཟུམ་ཕྱ་བོ་དང་ལས་ཚབ་ཀྱི་བར་ན་ཡང་བྱུང་ན་ ཕྱ་བོ་གིས་
དབང་ཆ་ཡོད་པའི་བྱ་སྤྱོད་ཚུ་ལུ་རྒྱུང་ཅིག་གནས་དགོ་ནི་དང་ གལ་སྲིད་བྱ་སྤྱོད་འདི་
ཚུ་སོ་སོ་འབྲུལ་མ་ཚུགས་ཆོ་ ཕྱ་བོ་གིས་ངག་ཐོག་ ཡང་ན་ བྱ་སྤྱོད་ཀྱི་ཐོག་ལུ་
དབང་ཆ་མེད་པའི་བྱ་སྤྱོད་ཅིག་ ཡང་ན་ བྱ་སྤྱོད་ཚུ་ལུ་ རྒྱབ་སྐྱོན་འབད་དེ་ཡོད་ན་མ་
གཏོགས་ དེ་མིན་བྱ་སྤྱོད་ཡོངས་རྫོགས་ལུ་གནས་དགོ་པ་མེད་པའི་གདམ་ཁ་རྒྱབ་ཆོག།

ལས་ཚབ་ལུ་བདེ་འཕྲིན།

༡༡༦. ཕྱ་བོ་དང་མི་གཞན་ཚུའི་ཐང་ རོ་ཚབ་ལས་སྤྲེ་གི་ལུ་འབད་བའི་དང་ལུ་ ལས་ཚབ་ལུ་
བདེ་འཕྲིན་གང་རུང་ཅིག་སྤོང་པ་ ཡང་ན་ ལས་ཚབ་ཀྱིས་བདེ་དོན་རེ་ལེན་ཆོ་ ཕྱ་བོ་
ལུ་ཡང་བདེ་འཕྲིན་སྤོང་པ་ ཡང་ན་ ཕྱ་བོ་གིས་བདེ་དོན་ལེན་མི་དང་མ་ཚུངས།

༡༡༧. མི་གཞན་ཅིག་གིས་ ལས་ཚབ་དང་གཅིག་ཁར་ཁ་འབྲུད་དེ་ འདི་བཟུམ་མའི་བདེ་
འཕྲིན་ ཡང་ན་ བདེ་དོན་ཚུ་ ཕྱ་བོ་ལུ་མི་བསྐྱུལ་ནི་གི་སྤྲེ་དེས་བརྟེན་བཟོ་ཆོ་ དོན་
ཚན་ ༡༡༤ པའི་དགོངས་དོན་འདི་མི་འཇུག།

Personal liability of agent

178. When an agent enters into a contract with a third party on behalf of the principal, such contract shall be deemed in law to be a contract between the principal and the third party and the agent shall not be liable under such a contract. Nor shall he or she have the right to enforce such a contract.
179. Notwithstanding anything in section 178 of this Act, the agent shall be personally liable to third parties –
- (1) When the agent has expressly agreed to be liable personally under such a contract;
 - (2) When the principal is resident outside the Kingdom of Bhutan;
 - (3) When the agent has disclosed the fact of the agency but not the name of the principal to the third party;
 - (4) When the name of the principal is disclosed but such a principal cannot be sued; or
 - (5) When there is a custom or usage of trade under which an agent is liable to third parties.
180. When an agent is personally liable, the third party may take appropriate proceedings against the principal or the agent or both.

Liability of pretended agent

181. If a person pretends to be an agent and a third party in good faith deals with him or her as an agent, if the alleged principal does not ratify the act, such a principal shall not be liable to the third party and the pretended agent

ལས་ཚབ་ཀྱི་རང་དོན་འཁྲི་བ།

༡༢༥. ལས་ཚབ་ཀྱིས་རྩ་བོའི་ཚབ་འབད་ མི་གཞན་ཅིག་དང་གཅིག་ཁར་འགན་འཛིན་བཟོ་
ཚེ་ འདི་བརྩམ་མའི་འགན་འཛིན་འདི་ཁྲིམས་དང་འཁྲིལ་མཛ་ད་ རྩ་བོ་དང་མི་གཞན་གྱི་
བར་ན་གྱི་འགན་འཛིན་འབད་བཟུ་དགོ་པའི་ཁར་ འདི་བརྩམ་མའི་འགན་འཛིན་ནང་
ལུ་ ལས་ཚབ་ཀྱི་འགན་འཁྲི་མ་ཚད་ བསྟར་སྤྱོད་འབད་ནི་གི་ཐོབ་དབང་ཡང་མེད།

༡༢༦. དོན་ཚན་ ༡༢༥ པའི་དགོངས་དོན་ནང་གི་མ་བཟུ་བར་ མི་གཞན་ཚུ་ལུ་ ལས་ཚབ་
རང་དོན་འགན་འཁྲི་ཡོད་མི་དེ་ཡང་

- (༡) ལས་ཚབ་ཀྱིས་འདི་བརྩམ་མའི་འགན་འཛིན་ལུ་ ཁོ་རང་གིས་ཁ་གསལ་དུ་
ཁ་བཟེད་ཚེ།
- (༢) རྩ་བོའི་སྤོང་གནས་ འབྲུག་རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་ཕྱི་ཁར་ཨིན་ཚེ།
- (༣) ལས་ཚབ་འདི་གིས་ མི་གཞན་ཅིག་ལུ་ རོ་ཚབ་ལས་སྤྱིའི་སྐོར་སྐབ་ཡོད་
རུང་ དེའི་རྩ་བོའི་མིང་སྐབ་པ་མེད་ཚེ།
- (༤) རྩ་བོའི་མིང་སྐབ་ཡོད་རུང་ རྩ་བོ་འདི་བཞེར་གཏུགས་འབད་ཐབས་མེད་ཚེ།
- (༥) ལཱ་འབད་ཐངས་ཀྱི་སྲོལ་ ཡང་ན་ སྤྱོད་ཐངས་དང་འཁྲིལ་ཏེ་ མི་གཞན་ཚུ་
ལུ་ལས་ཚབ་ཀྱི་འགན་འཁྲི་ཡོད་ཚེ།

༡༢༧. ལས་ཚབ་ཁོའམ་མོ་ར་ལུ་འགན་འཁྲི་ཡོད་ཚེ་ མི་གཞན་ཅིག་གིས་ རྩ་བོ་ལུ་ ཡང་ན་
ལས་ཚབ་ལུ་ ཡང་ན་ གཉིས་ཚར་ལུ་ འོས་འབབ་ལྡན་པའི་བྱ་རིམ་ལག་ལེན་འཐབ་
ཚོག།

ལས་ཚབ་ཨིན་རྩུ་བཏབ་མི་གི་འཁྲི་བ།

༡༢༨. གལ་སྲིད་མི་ངོ་ཅིག་གིས་ ལས་ཚབ་ཨིན་རྩུ་བཏབ་ཏེ་ མི་གཞན་ཅིག་གིས་ལས་ཚབ་
ཨིན་པས་ཟེར་ དང་སེམས་ཀྱི་སྐོ་ལས་ཁོའམ་མོ་དང་འབྲེལ་བ་འཐབ་པའི་སྐབས་ རྩ་
བོ་ཨིན་ཟེར་བའི་མི་ངོ་འདི་གིས་ རྒྱབ་སྐྱོན་འབད་མ་བཏབ་ཚེ་ རྩ་བོ་འདི་ལུ་འགན་
འཁྲི་མེད་པའི་ཁར་ ལས་ཚབ་ཨིན་རྩུ་བཏབ་མི་འདི་ལུ་ མི་གཞན་ཅིག་ལུ་འབྲུག་

alone shall be liable to the third party. In such a case, the third party shall have the right to demand compensation from the pretended agent for any loss caused to him or her thereby.

182. When a person enters into a contract with a third party pretending to be an agent but is in fact dealing in his or her own account, he or she shall have no right to demand performance of such a contract from the third party.

Contracts made by agent without disclosing fact of agency

183. If an agent makes a contract with a third party who does not know and has no reason to suspect, that such a person is an agent, the principal shall be entitled to call upon such a third party to perform the contract. In such a case, the third party shall have the same rights against the principal as he or she would have had against the agent if the agent had been the principal and the principal shall be entitled to obtain performance of the contract subject to the rights and obligations subsisting between the agent and the third party.
184. However, if the agent has, under the directions of the principal, fraudulently induced the third party to enter into a contract on the basis that such agent is a principal and not an agent, the principal shall have no right obtain performance of the contract from the third party and shall be liable for any loss caused to the third party on account of such fraud.
185. If, in a case falling under section 183 of this Act, the principal discloses himself or herself before the contract is completed, the third party shall be entitled not to complete the contract if he or she can show that he or she would not

པའི་འགན་འཁུན་ལོ། འདི་བཟུམ་མའི་གནས་སྤངས་ལུ་ མི་གཞན་ཅིག་ལུ་ལས་
ཚབ་ཨིན་རྒྱ་བཏབ་མི་ལུ་བརྟེན་ རྩེད་རྒྱུད་རེ་ཕོག་ཚེ་ ལས་ཚབ་ཨིན་རྒྱ་བཏབ་མི་
ལས་ དེའི་རྒྱུད་འཇུག་ དགོ་འདོད་བཀོད་ནི་གི་ཐོབ་དབང་ཡོད།

༡༤༢. མི་ངོ་ཅིག་གིས་ལས་ཚབ་ཨིན་རྒྱ་བཏབ་སྟེ་ མི་གཞན་ཅིག་དང་གཅིག་ཁར་ འགན་
འཛིན་ཁོའམ་མོ་རའི་མཐའ་དོན་ལུ་བཟོ་ཡོད་ཚེ་ ཁོ་གིས་མི་གཞན་འདི་ལས་ འགན་
འཛིན་དང་འབྲེལ་བའི་ལག་ལེན་རྒྱ་ དགོ་འདོད་བཀོད་ནི་གི་ཐོབ་དབང་མེད།

ལས་ཚབ་ཀྱིས་ངོ་ཚབ་ལས་སྟེ་དོན་ལུངས་རྒྱ་མ་སྐབ་པར་ འགན་འཛིན་བཟོ་བ།

༡༤༣. གལ་སྲིད་ལས་ཚབ་ཀྱིས་ ཁོ་ལས་ཚབ་ཨིན་པའི་ཤེས་རྟོགས་དང་ དོགས་པ་མེད་
པའི་མི་གཞན་ཅིག་དང་གཅིག་ཁར་འགན་འཛིན་བཟོ་ཚེ་ ལུ་བོ་གིས་མི་གཞན་ཅིག་
ལུ་ འགན་འཛིན་ལག་ལེན་འཐབ་བཅུག་ནི་གི་ཐོབ་དེམ་ཡོད། འདི་བཟུམ་མའི་
གནས་སྤངས་ནང་ མི་གཞན་ཅིག་ལུ་ ལུ་བོ་ལས་ཐོབ་དབང་འདི་ གལ་སྲིད་ལས་
ཚབ་འདི་ལུ་བོ་ཨིན་པ་ཅིན་ ཁོ་ལུ་ལས་ཚབ་ལས་ ཐོབ་དབང་ཡོད་མི་དང་གཅིག་
མཚུངས་སྟེ་ཡོད་པའི་ཁར་ ལས་ཚབ་དང་མི་གཞན་ཅིག་གི་བར་ན་ གནས་ཡོད་པའི་
ཐོབ་དབང་དང་ འགན་འཁུན་རྒྱུ་དང་འབྲེལ་ཏེ་ ལུ་བོ་གིས་མི་གཞན་ཅིག་ལུ་ འགན་
འཛིན་ལག་ལེན་འཐབ་བཅུག་ནི་གི་ཐོབ་དེམ་ཡོད།

༡༤༤. ཨིན་རྒྱུང་ལས་ཚབ་ཀྱིས་ ལུ་བོ་བཀོད་རྒྱ་དང་འབྲེལ་ཏེ་ གལ་སྲིད་ཐོག་ལས་ ལས་
ཚབ་འདི་ ལས་ཚབ་མེན་པར་ལུ་བོ་ཨིན་པ་སྟེ་ མི་གཞན་ཅིག་ལུ་ འགན་འཛིན་བཟོ་
ནི་གི་བརྒྱུད་བསྐྱུལ་འབད་ཚེ་ ལུ་བོ་འདི་གིས་མི་གཞན་ཅིག་ལུ་ འགན་འཛིན་ལག་
ལེན་འཐབ་བཅུག་ནི་གི་ཐོབ་དབང་མེད་པའི་ཁར་ གལ་སྲིད་ལུ་བརྟེན་ཏེ་ མི་གཞན་
ཅིག་ལུ་རྩེད་རྒྱུད་རེ་བྱུང་ན་ དེའི་འགན་འཁུན་འདི་ལུ་བོ་དེ་ལུ་ཕོག།

༡༤༥. གལ་སྲིད་བཅའ་ཁྲིམས་འདི་གི་ དོན་ཚན་ ༡༤༣ པའི་ནང་ལུ་རྒྱུད་པའི་འབྲེལ་གཞན་
ཅིག་ནང་ ལུ་བོ་གིས་འགན་འཛིན་འདི་མཚུག་མ་བསྐྱུ་བའི་སྟོན་ལས་ ལུ་བོ་ངོ་མ་
ཁོའམ་མོ་རའི་ཨིན་ཟེར་ཤེས་བཅུག་ཚེ་ མི་གཞན་ཅིག་གིས་ ལས་ཚབ་ཁོའམ་མོ་

have entered into the contract if he or she had known that the agent was acting on behalf of some other person and not on his or her own account.

Termination of agency by principal

186. A principal may terminate the agency by revoking the authority of the agent after giving him or her reasonable notice. Such revocation may be express or implied in the conduct of the principal. If the agency is terminated without reasonable notice, the principal shall compensate the agent for any loss or injury suffered by him or her for want of reasonable notice.

Explanation - What is “reasonable notice” in this and the following section shall be a question of fact to be decided in the facts and circumstances of the case.

187. The revocation of the authority of the agent shall take effect, as regards the agent, when it comes to his or her knowledge and as regards third parties, when it comes to the knowledge of such third parties. The agent shall be liable to third parties for acts which he or she purports to do on behalf of the principal after he or she has received notice of the termination of his or her agency by the principal.

188. When the principal revokes the authority of the agent after such authority has been partly exercised, such revocation shall only apply to future transactions and the principal shall be bound by the acts and obligations arising before the revocation.

རའི་དོན་ལུ་མེན་པར་ གཞན་གྱི་ཚབ་འབད་ཡོད་པ་ཨིན་མ་ཤེས་ཏེ་ འགན་འཛིན་འདི་
མི་བཟོ་ཟེར་བའི་ལུངས་བཀའ་ཚུགས་ན་ མི་གཞན་ཅིག་ལུ་ འགན་འཛིན་འདི་མ་
འགྲུབ་པར་བཞག་ནི་ཐོབ་ཤིང་ཡོད།

ཕྱོགས་ རོཙ་ལས་སྡེ་མཇུག་བསྟུ་བཏང་བ།

༡༥༤. ཕྱོགས་རྒྱ་མཚན་ལྷན་པའི་བརྟེན་འཛིན་བྱིན་པའི་ཐོག་ལུ་ ལས་ཚབ་ཀྱི་དབང་ཆ་ ཆ་
མེད་བཏང་ཞིན་མ་ལས་ རོཙ་ལས་སྡེ་འདི་མཇུག་བསྟུ་བཏང་ཚོགས། འདི་བཟུམ་མའི་
ཆ་མེད་དེ་ཡང་ ལ་གསལ་འདུ་བཀོད་པ་ ཡང་ན་ ཕྱོགས་བྱུང་གི་ཐོག་ལས་གཏང་
ཚོགས། གལ་སྲིད་རྒྱ་མཚན་ལྷན་པའི་བརྟེན་འཛིན་མེད་པར་ རོཙ་ལས་སྡེ་འདི་མཇུག་
བསྟུ་བཏང་བ་ལས་བརྟེན་ ལས་ཚབ་ལུ་གྲོང་རྒྱུད་ ཡང་ན་ གཞན་པ་རེ་བྱུང་ན་ དེའི་
རྒྱུད་འཇུག་འདི་ ཕྱོགས་རོཙ་ལུ་ རྒྱ་མཚན་ལྷན་པའི་བརྟེན་འཛིན་མེད་པ་ལས་
སྲོད་དགོ།

འགྲུབ་བཤད། དོན་ཚན་འདི་དང་ གཤམ་འཁོད་ལྟར་དུ་ཡོད་མི་ཚུ་ནང་ལུ་ རྒྱ་མཚན་
ལྷན་པའི་བརྟེན་འཛིན་ཟེར་མི་འདི་ ག་ཅི་བཟུམ་ཅིག་ལུ་གོ་མ་ཨིན་ན་ འབྲེལ་གཞན་གྱི་
དོན་ལུངས་དང་ རྒྱབ་སྐྱོར་དོན་ཚུ་དང་འབྲེལ་ཏེ་ཐག་བཅད་དགོ།

༡༥༥. ལས་ཚབ་ཀྱི་དབང་ཆ་ ཆ་མེད་བཏང་མི་འདི་གི་ཕན་གཞན་ཆ་འཛིན་འབད་ནིའི་དུས་
ཚོད་འདི་ཡང་ རོཙ་ལུ་ཐང་ལུ་ཁོའམ་མོ་རང་གིས་ཤེས་རྟོགས་བྱུང་བའི་དུས་ཚོད་
ལས་དང་ མི་གཞན་ཚུ་གི་ཐང་ལུ་ ཁོང་ལུ་ཤེས་རྟོགས་བྱུང་བའི་དུས་ཚོད་ལས་འགོ་
བཙུགས་ཏེ་ཆ་འཛིན་འབད་དགོ། ལས་ཚབ་འདི་གིས་ རོཙ་ལས་སྡེའི་དབང་ཆ་
མཇུག་བསྟུ་བའི་བརྟེན་འཛིན་ཁོའམ་མོའི་ཕྱོགས་ཐོབ་པའི་ཤུལ་ལས་ མི་གཞན་
ཚུ་ལུ་ ཕྱོགས་རོཙ་ལུ་འབད་ཚུལ་སྟོན་ཏེ་འབད་བའི་བྱ་སྲོད་ཚུ་གི་འགན་འཁུའི་འདི་
ལས་ཚབ་ཁོའམ་མོ་རང་ལུ་ཐོགས།

༡༥༦. ཕྱོགས་ལས་ཚབ་ཀྱི་དབང་ཆ་འདི་ ཆ་གསལ་ཅིག་ལག་ལེན་འཐབ་ཚར་བའི་རྗེས་སུ་
ཆ་མེད་བཏང་ཚེ་ ཆ་མེད་འདི་བཟུམ་གྱིས་ མ་འོངས་པའི་ལུ་ཚུ་ལུ་རྒྱུང་ཅིག་འཇུག་
ནི་དང་ ཆ་མེད་མ་བཏང་གོང་ལས་འབད་ཡོད་པའི་བྱ་སྲོད་དང་ བྱང་མི་འགན་འཁུའི་ཚུ་
ལུ་ ཕྱོགས་གནས་དགོ།

189. If the agreement of agency is for a fixed period of time and the principal revokes the authority of the agent before such time without reasonable cause, the principal shall compensate the agent for any loss suffered by him or her by such revocation.

Explanation - What is “reasonable cause” in this and the following section shall be a question of fact to be decided in the facts and circumstances of the case.

190. The termination of the authority of an agent shall operate as a termination of the authority of all sub-agents appointed by the agent in the course of the agency.

191. When the agent has an interest in the business of the agency, the principal shall have no right to terminate the authority of the agent to the prejudice of the agent’s interest, in the absence of the agent’s consent or an express contract allowing the principal to do so.

Termination of agency by agent

192. An agent may terminate the agency as regards future transactions by renouncing the business of the agency after giving reasonable notice to the principal. Such renunciation may be express or implied in the conduct of the agent. If the agency is terminated without reasonable notice, the agent shall compensate the principal for any loss or injury suffered by him or her for want of reasonable notice.

193. If the agreement of agency is for a fixed period of time and

༡༥. གལ་སྲིད་རྩོམ་ལས་སྡེའི་འགན་འཛིན་འདི་ ཏུས་ཡུན་གཏན་འཁེལ་ཅིག་གི་དོན་ལུ་
 ཡིན་མ་དུ་ ཏུས་ཡུན་འདི་མ་རྫོགས་པའི་སྡེ་ལས་ ཅུ་པོ་གིས་རྒྱ་མཚན་ལྷན་པའི་རྒྱ་
 རྒྱུ་མེད་པར་ ལས་ཚབ་ཀྱི་དབང་ཆ་ ཆ་མེད་བཏང་ཆོ་ འདི་བཟུམ་མའི་ཆ་མེད་བཏང་
 མི་ལུ་བརྟེན་ ལས་ཚབ་ལུ་གང་རུང་གི་ཞུང་རྒྱུད་ལོག་པའི་རྒྱུད་འབྲུས་ཚུ་སྤོང་དགོ།
 འབྲེལ་བཤད། དོན་ཚན་འདི་དང་གཤམ་འཁོད་ལྷན་དུ་ཡོད་མི་ཚུ་ནང་ལུ་ རྒྱ་མཚན་
 ལྷན་པའི་རྒྱ་རྒྱུ་ཟེར་མི་འདི་ ག་ཅིག་བཟུམ་ཅིག་ལུ་གོ་ཤི་ཡིན་ན་ འབྲེལ་གཞན་གྱི་
 དོན་ཁྲུངས་དང་ ལྷན་པའི་དོན་ཚུ་དང་འབྲེལ་ཏེ་ཐག་བཅད་དགོ།

༡༥༠. ལས་ཚབ་ཀྱི་དབང་ཆ་མཚུག་བསྐྱུ་གཏང་མི་ལུ་བརྟེན་ ལས་ཚབ་ཀྱིས་རྩོམ་ལས་
 སྡེའི་ལུ་འབད་བའི་དང་ལུ་ བསྐོ་བཞག་འབད་ཡོད་པའི་ ནང་གསལ་ལས་ཚབ་ཆ་
 མཉམ་གྱི་དབང་ཆ་ཚུ་ཡང་ མཚུག་བསྐྱུ་གཏང་དགོ།

༡༥༡. རྩོམ་ལས་སྡེ་དང་འབྲེལ་བའི་ལས་དོན་ནང་ལུ་ ལས་ཚབ་ཀྱི་ཁེ་སྤོང་ལོ་ལོ་ལོ་
 ལས་ཚབ་ཀྱི་ཁས་ལེན་མེད་པ་ ཡང་ན་ ཅུ་པོ་གིས་འགན་འཛིན་མཚུག་བསྐྱུ་གཏང་
 ཚོག་པའི་སྐོར་ལས་ ལ་གསལ་སྡེ་བཀོད་པ་མེད་ན་ ཅུ་པོ་ལུ་ ལས་ཚབ་ཀྱི་ཁེ་སྤོང་
 ལུ་གཞོན་པའི་དབང་ཆ་ མཚུག་བསྐྱུ་གཏང་ནི་གི་ཐོབ་དབང་མེད།

ལས་ཚབ་ཀྱིས་ རྩོམ་ལས་སྡེ་མཚུག་བསྐྱུ་བཏང་བ།

༡༥༢. ལས་ཚབ་ཀྱིས་རྩོམ་ལས་སྡེའི་ལུ་རྒྱ་སྐོས་བཏང་སྟེ་ མ་འོངས་ལུ་གི་ཐད་དུ་ ཅུ་པོ་
 ལུ་རྒྱ་མཚན་ལྷན་པའི་བརྟེན་འཕྲོད་སྤོང་ཞིན་མ་ལས་ རྩོམ་ལས་སྡེའི་མཚུག་བསྐྱུ་
 གཏང་ཚོག། འདི་བཟུམ་མའི་རྒྱ་སྐོས་བཏང་ནི་འདི་ཡང་ ལ་གསལ་སྡེ་བཀོད་དེ་ཡོད་མི་
 ཡང་ན་ ལས་ཚབ་ཀྱི་བྱ་སྤོང་དང་འབྲེལ་ཏེ་འབད་ཚོག། གལ་སྲིད་རྒྱ་མཚན་ལྷན་པའི་
 བརྟེན་འཕྲོད་མེད་པར་ རྩོམ་ལས་སྡེ་དེ་མཚུག་བསྐྱུ་བཏང་སྟེ་ འདི་ལུ་བརྟེན་ཅུ་པོ་ལུ་
 ཞུང་རྒྱུད་ ཡང་ན་ གཞོན་པ་རེ་བྱུང་ཆོ་ དེའི་རྒྱུད་འབྲུས་འདི་ ལས་ཚབ་ཀྱིས་ཅུ་པོ་
 ལུ་སྤོང་དགོ།

༡༥༣. གལ་སྲིད་རྩོམ་ལས་སྡེའི་གན་ཡིག་འདི་ ཏུས་ཡུན་གཏན་འཁེལ་ཅིག་གི་དོན་ལུ་

the agent renounces the agency before such time without reasonable cause, the agent shall compensate the principal for any loss suffered by him or her by such renunciation.

194. Such renunciation shall operate as a termination of all sub-agents appointed by the agent for the business of the principal.

Termination by completion of business of agency

195. An agency shall stand terminated when the business of the agency has been completed.

Termination by loss or destruction of subject-matter of agency

196. An agency shall stand terminated if, after the agent has been appointed, the subject-matter of the agency is lost or destroyed.

Termination of agency by business becoming unlawful or impossible

197. An agency shall stand terminated if after the agent has been appointed, the business of the agency becomes unlawful or impossible.

Termination of agency by dissolution of firm

198. If a partnership firm has appointed an agent, the dissolution of the firm shall operate as a termination of the agency.

ཨིནམ་ད་ དེའི་དུས་ཡུན་འདི་མ་རྫོགས་པའི་སྡོན་ལས་ ལས་ཚབ་ཀྱིས་རྒྱ་མཚན་ལྷན་
པའི་རྒྱ་རྒྱུན་མེད་པར་ རོ་ཚབ་ལས་སྡེ་འདི་སློབ་བཏང་ཚེ་ འདི་བཟུམ་སློབ་བཏང་མི་
ལུ་བརྟེན་ ཕ་བོ་ལུ་བྱེད་རྒྱུ་དེ་ཕོག་པའི་རྒྱུ་འབྲས་ཚུ་ ལས་ཚབ་ཀྱིས་ཕ་བོ་ལུ་སློབ་
དགོ།

༡༩༤. འདི་བཟུམ་མའི་སློབ་བཏང་མི་ལུ་བརྟེན་ ལས་ཚབ་ཀྱིས་ཕ་བོའི་ལུ་གི་དོན་ལུ་བསྐོ་
བཞག་འབད་མི་ ཉང་གསེས་ལས་ཚབ་ཆ་མཉམ་མཁུག་བསྟུ་གཏང་དགོ།

རོ་ཚབ་ལས་སྡེའི་ལུ་མཁུག་བསྟུ་མ་ད་ ལས་ཚབ་ཡང་མཁུག་བསྟུ་གཏང་བ།

༡༩༥. རོ་ཚབ་ལས་སྡེའི་ལུ་མཁུག་བསྟུ་ཚེ་ རོ་ཚབ་ལས་སྡེ་ཡང་མཁུག་བསྟུ་གཏང་དགོ།

**རོ་ཚབ་ལས་སྡེའི་ཕ་དོན་བྱང་བ་ ཡང་ན་ ལྷོང་བཞིག་བྱང་མ་ད་ རོ་ཚབ་ལས་སྡེ་འདི་མཁུག་
བསྟུ་བཏང་བ།**

༡༩༦. གལ་སྲིད་རོ་ཚབ་ལས་སྡེ་བསྐོ་བཞག་འབད་ཚར་བའི་རྗེས་སུ་ རོ་ཚབ་ལས་སྡེའི་ཕ་
དོན་འདི་བྱང་བ་ ཡང་ན་ ལྷོང་བཞིག་བྱང་ཚེ་ རོ་ཚབ་ལས་སྡེ་འདི་མཁུག་བསྟུ་གཏང་
དགོ།

**རོ་ཚབ་ལས་སྡེ་དང་འབྲེལ་བའི་ལུ་རྒྱ་ཁྲིམས་འགལ་ ཡང་ན་ མ་སྲིད་པ་ལུ་འགྱུར་མ་ད་ མཁུག་
བསྟུ་བཏང་བ།**

༡༩༧. གལ་སྲིད་ལས་ཚབ་བསྐོ་བཞག་འབད་བའི་རྗེས་སུ་ རོ་ཚབ་ལས་སྡེའི་ལུ་དེ་ཁྲིམས་
འགལ་ ཡང་ན་ འགྱུར་མ་སྲིད་པ་ལུ་འགྱུར་ཚེ་ རོ་ཚབ་ལས་སྡེ་འདི་མཁུག་བསྟུ་
གཏང་ཡོད་པར་བརྩི་དགོ།

ཚོང་སྡེ་ཕ་གྲོལ་འགྲོམ་ད་ རོ་ཚབ་ལས་སྡེ་མཁུག་བསྟུ་གཏང་བ།

༡༩༨. གལ་སྲིད་མཉམ་རོགས་ཀྱི་ཚོང་སྡེ་ཅིག་གིས་ ལས་ཚབ་བསྐོ་བཞག་འབད་བའི་རྗེས་
སུ་ ཚོང་སྡེ་འདི་ཕ་གྲོལ་མོང་ཚེ་ རོ་ཚབ་ལས་སྡེ་འདི་མཁུག་བསྟུ་གཏང་དགོ།

Termination of agency by death or unsoundness mind of either party

199. An agency shall stand terminated forthwith if the agent dies or becomes of unsound mind. If the principal dies or becomes of unsound mind, the agency shall terminate when knowledge or notice of such death or unsoundness of mind is received by the agent.
200. When an agency is terminated by the death or unsoundness of mind of the principal, the agent shall take all reasonable steps as may be necessary to protect and preserve the interests of the principal.

Termination of agency by insolvency of the principal

201. If the principal is declared insolvent by a court, the agency shall stand terminated as soon as the knowledge or notice of such insolvency is received by the agent.

CHAPTER XII INTERPRETATION OF CONTRACTS

Interpretation of contracts

202. The terms of a contract shall be interpreted in a manner so as to give effect to the real intention of parties, to be ascertained from the words used in the contract and the facts and circumstances of the case.

**ཕ་ཕན་གང་རུང་ཅིག་ཚེ་འདས་སོང་བ་ ཡང་ན་ འབྲུང་ཤེས་བརྟན་པོར་མེད་མི་ལུ་
མཚུགས་བསྟུ་བཏང་བ།**

༡༩༩. གལ་སྲིད་ལས་ཚབ་འདི་ཚེ་འདས་སོང་བ་ ཡང་ན་ འབྲུང་ཤེས་བརྟན་པོར་མེད་མི་ལུ་
འགྲུར་ཚེ་ དེ་འཕྲོ་ལས་རོཨ་བ་ལས་སྡེ་འདི་མཚུགས་བསྟུ་བཏང་དགོ། གལ་སྲིད་ཕ་ཕོ་
ཚེ་འདས་སོང་བ་ ཡང་ན་ འབྲུང་ཤེས་བརྟན་པོར་མེད་མི་ལུ་ཐལ་ཚེ་ ཚེ་འདས་ ཡང་
ན་ འབྲུང་ཤེས་བརྟན་པོར་མེད་མི་གི་སྐོར་ལས་ ལས་ཚབ་ལུ་ཤེས་རྟོགས་བྱུང་ཚེ་ ཡང་
ན་ བརྟན་འཕྲིན་ཐོབ་ཚེ་ རོཨ་བ་ལས་སྡེ་འདི་མཚུགས་བསྟུ་བཏང་དགོ།

༢༠༠. ཕ་ཕོ་ཚེ་འདས་ ཡང་ན་ འབྲུང་ཤེས་བརྟན་པོར་མེད་པར་འགྲུར་མི་ལས་བརྟེན་ རོཨ་བ་
ལས་སྡེ་འདི་མཚུགས་བསྟུ་བཏང་བ་ཡིན་ན་ ལས་ཚབ་ཀྱིས་ ཕ་ཕོའི་ཁེ་ཕན་ཚུ་ཉམས་
སྲུང་དང་ ཉེན་སྲུང་འབད་ནི་ལུ་ ཉེབ་མཁོ་བའི་ཐབས་ལམ་ཚུ་ རྒྱ་མཚན་ལྟན་པའི་
ཐོག་བཏོན་དགོ།

ཕ་ཕོའི་མ་ཕ་ཕ་སྐྱོང་ལུ་བརྟེན་ རོཨ་བ་ལས་སྡེ་མཚུགས་བསྟུ་བཏང་བ།

༢༠༡. གལ་སྲིད་ཁྲིམས་ཀྱི་འདུན་ས་ལས་ ཕ་ཕོའི་མ་ཕ་ཕ་སྐྱོང་ཡིན་པའི་གསལ་བསྒྲགས་
འབད་དེ་ ལས་ཚབ་ཀྱིས་ཕ་ཕོའི་མ་ཕ་ཕ་སྐྱོང་གི་སྐོར་ལས་ ཤེས་རྟོགས་ ཡང་ན་
བརྟན་འཕྲིན་ཐོབ་པའི་འཕྲོ་ལས་ རོཨ་བ་ལས་སྡེ་འདི་མཚུགས་བསྟུ་བཏང་དགོ།

**ལེའུ་བརྟུག་ཉིས་པ།
འགན་འཛིན་གྱི་གོ་བ་ལེན་ཐངས།**

འགན་འཛིན་གོ་བ་ལེན་ཐངས།

༢༠༢. འགན་འཛིན་ཅིག་གི་ཁ་ཚིག་ཚུ་གོ་བ་ལེན་ཐངས་དེ་ཡང་ འགན་འཛིན་ནང་ལུ་སྤྱོད་
པའི་ཚིག་དོན་དང་ འབྲེལ་གཞན་གྱི་དོན་ཁུངས་དང་སྐབས་དོན་ཚུ་ལས་ རེས་
གཏན་བཟོ་ཚུགས་པའི་ཕ་ཕན་གྱི་བསམ་སྦྱོར་འདི་ དངོས་སུ་སྡེ་འགྲུབ་ཐབས་ལུ་
དམིགས་ཏེ་ལེན་དགོ།

203. Where a contract contains two or more conflicting provisions, an effort shall be made to interpret them in a harmonious manner without ignoring any provision. Where, however, the conflicting provisions are not capable of being so interpreted, the contract shall be interpreted in a manner which gives effect to the real intention of the parties as ascertained from the facts and circumstances of the case.
204. A contract shall be read as a whole, and no word or provision of the contract shall be read in isolation, without reference to its context.
205. In interpreting a written contract constituted by two or more documents, all the documents shall be read in conjunction with one another.
206. In ascertaining the meaning of a word used in a contract, regard shall be had to the meaning commonly attached to such a word in the custom or trade of the parties and in previous dealings, if any, between them.
207. Express mention of a particular thing in the contract shall exclude other things of the same nature or category which have not been mentioned, unless a contrary intention is proved from the facts and circumstances of the case.
208. In case of a contract in writing, no modification of any part of such a contract shall be valid if made by way of correction, cancellation or interlineation, unless such modification is accompanied by the signatures of all the parties to the contract, and in cases where a witness has signed the contract, also by the signature of the witness.

༣༠༣. འགན་འཛིན་ཅིག་གི་ནང་ལུ་ རྒྱབ་འགལ་གྱི་དགོངས་དོན་གཉིས་ ཡང་ན་ དེ་ལས་
ལྷག་སྟེ་ཡོད་ཚེ་ དགོངས་དོན་ཅིག་ར་སྤྲང་མེད་སྟེ་མ་བཞག་པར་ མཐུན་འབྲེལ་གྱི་
ཐོག་ལུ་གོ་བ་ལེན་ནི་འཐབས་ཤེས་སྟོན་དགོ། ཡིན་རུང་རྒྱབ་འགལ་གྱི་དགོངས་དོན་
ཚུ་ དེ་སྟེ་གོ་བ་ལེན་མ་ཚུགས་ཚེ་ འགན་འཛིན་གྱི་གོ་བ་ལེན་ཐངས་དེ་ཡང་ འབྲེལ་
གནད་གྱི་དོན་ཁྲུངས་དང་སྐབས་དོན་ཚུ་ལས་ དེས་གཏན་བཟོ་སྟེ་ ཅུ་ཕན་གྱི་བསམ་
སྦྱོར་འདི་ དངོས་སུ་འགྲུབ་ཐབས་ལུ་དམིགས་ཏེ་གོ་བ་ལེན་དགོ།

༣༠༤. འགན་འཛིན་འདི་མི་ལོ་འབད་ལྷག་དགོ་པའི་ཁར་ འདི་གི་ཚིག་དང་དགོངས་དོན་ཚུ་
ཟུར་དུ་བཏོན་ཏེ་ དེའི་སྐབས་དོན་གྱི་ཚིག་འབྲེལ་ལུ་ འབྲེལ་གཏུགས་མ་འབད་བར་
ལྷག་ནི་མེད།

༣༠༥. ཡིག་རིགས་གཉིས་ ཡང་ན་ དེ་ལས་མང་བ་ལས་འགྲུབ་པའི་ ཡིག་ཐོག་གི་འགན་
འཛིན་འདི་གི་གོ་བ་ལེན་མ་དང་ ཡིག་རིགས་ཚུ་ཚང་ གཅིག་ཁར་ལྷག་སྟེ་ལེན་དགོ།

༣༠༦. འགན་འཛིན་ནང་གི་ཚིག་འབྲུ་ཅིག་གི་གོ་བ་དེས་གཏན་བཟོ་དགོ་ཚེ་ སྤྱིར་བཏང་སྟོལ་
དང་འཁྲིལ་ཏེ་ ཡང་ན་ ཅུ་ཕན་གྱི་ཚོང་ལཱ་འཐབ་མི་དང་ སྟོན་ལས་འབྲེལ་བ་འཐབ་
ཡོད་ན་ དེ་ཚུ་ནང་ཚིག་འབྲུ་འདི་གི་གོ་བ་ལེན་ཐངས་ཚུ་ལུ་ བརྩི་མཐོང་བཞག་དགོ།

༣༠༧. འགན་འཛིན་ནང་ལུ་ གནད་དོན་གང་རུང་ཅིག་ཁ་གསལ་སྟེ་བཀོད་དེ་ཡོད་ཚེ་ འབྲེལ་
གནད་གྱི་དོན་ཁྲུངས་དང་སྐབས་དོན་ཚུ་ལས་ རྒྱབ་འགལ་གྱི་རེ་འདུན་ཡོད་པའི་
ཁྲུངས་བསྐྱུལ་ན་མ་གཏོགས་ དེའི་རིགས་གྱི་གནད་དོན་གཞན་མ་འཁོད་མི་ཚུ་ དེའི་
གངས་སུ་མི་བརྩི།

༣༠༨. ཡིག་ཐོག་གི་འགན་འཛིན་གྱི་ཐད་ བསྐྱར་བཅོས་དང་སྐྱུགས་ཏེ་ འགན་འཛིན་གྱི་ཅུ་
ཕན་ག་ར་གི་ལག་བྲིས་དང་ འགན་འཛིན་ལུ་དཔང་པོ་རེ་ཡོད་པ་ཅིན་ དེའི་དཔང་པོ་
ཚུ་གི་ལག་བྲིས་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་ནི་བཟུམ་མི་འགན་འཛིན་གྱི་ཆ་ཤས་གང་
རུང་ལུ་ འོར་བཅོས་དང་ ཆ་མེད་ ཡང་ན་ སྟོན་མ་བྲིས་ཏེ་ཡོད་པའི་ ཚིག་ཐོང་གི་
བར་ན་ལོག་བྲིས་ཏེ་ བསྐྱར་བཅོས་འབད་མི་ལུ་ཆ་གནས་མེད།

209. A contract in writing may be varied only by another contract in writing, executed in the same manner as the earlier contract. In cases where a witness has signed the earlier contract, the subsequent contract shall also bear the signature of a witness, who need not be the same person who had signed the earlier contract as a witness.
210. A provision in a standard form contract used by one party shall not be valid unless it is specifically and adequately brought to the notice of the other party to such a contract and unless the court finds such a provision to be fair and reasonable in the circumstances of the case.

CHAPTER XIII REMEDIES

Remedies for Breach of Contract

211. When there is a breach of a contract, the parties to the contract shall first make reasonable efforts to reach a mutually acceptable settlement. Failing such a settlement, the party who suffers from the breach of a contract (non-breaching party) shall have the right to recover from the party who has committed the breach:
- (1) Compensatory damages, which includes compensation for the loss or damage caused to him or her which naturally arose in the usual course of things from such breach, or which the parties knew, at the time of making the contract, to be likely to arise from a breach of the contract; or

३०९. གན་འཛིན་ཡིག་ཐོག་ཁར་ཡོད་མི་ཅིག་ལུ་ བསྐྱར་བཅོས་འབད་ཐངས་འདི་ཡང་
 ཡིག་ཐོག་གི་འགན་འཛིན་སོ་སོ་ཅིག་ རྩོན་མ་ག་དེ་སྤྱོད་བཟོ་ཡོད་ག་ དེ་འི་བཟོ་ཐངས་
 དང་གཅིག་མཚུངས་འབད་བཟོ་སྤྱོད་ བསྐྱར་བཅོས་འབད་ཚོགས། གལ་སྲིད་རྩོན་མ་ག་
 འགན་འཛིན་ནང་དཔང་པོ་གིས་ལག་བྲིས་བཀོད་དེ་ཡོད་ཚེ་ བྱུལ་མའི་འགན་འཛིན་
 རང་ལུ་དཔང་པོ་གིས་ལག་བྲིས་བཀོད་དགོས་པ་ཨིན་རུང་ རྩོན་མ་ག་འགན་འཛིན་
 རང་གི་དཔང་པོ་འདི་གིས་རང་ལག་བྲིས་དགོས་མེད།

३१०. ཚུ་ཕན་ཅིག་གིས་ གནས་ཚང་བསྐྱོད་སྤྱི་ག་ཅན་གྱི་འགན་འཛིན་གི་དགོངས་དོན་ཅིག་
 ལག་ལེན་འཐབ་ཡོད་མི་འདི་ འགན་འཛིན་གྱི་ཚུ་ཕན་གཞན་མི་འདི་ལུ་ ཁ་གསལ་
 དང་འོས་འཚམས་གྱི་བརྟེན་འཛིན་སྤྱོད་དེ་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་དང་ ལྷིམས་འདུན་གྱིས་
 འདི་བརྩམ་མའི་དགོངས་དོན་འདི་ འབྲེལ་གནད་གྱི་གནས་སྤངས་དང་འཁྲིལ་ཕ་
 ད་ དང་བདེན་དང་ རྒྱ་མཚན་ལྷན་མ་འབད་མཐོང་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་འདི་ལུ་ཚ་
 གནས་མེད།

ལེའུ་བརྩུག་སྐུམ་པ།
བཅོས་ཐབས།

འགན་འཛིན་ལུ་བར་རྒྱུན་གྱི་བཅོས་ཐབས།

३११. འགན་འཛིན་ཅིག་ལུ་བར་རྒྱུན་འབྱུང་ཚེ་ འགན་འཛིན་དེ་འི་ཚུ་ཕན་ཚུ་གི་བར་ན་ རྒྱ་
 མཚན་ལྷན་པའི་ མོས་མཐུན་ཐོག་ལས་ ཚུ་ཕན་གཉིས་ཚར་ལུ་བརྟེན་པའི་འདུམ་
 འགྲིག་འབད་དགོ། གལ་སྲིད་འདུམ་འགྲིག་འབད་མ་ཚུགས་ཚེ་ དཀའ་སྐྱུག་མུང་མི་
 ཚུ་ཕན་(བར་རྒྱུན་མ་རྒྱབ་མི་འི་ཚུ་ཕན་) ལུ་ བར་རྒྱུན་རྒྱབ་མི་ཚུ་ཕན་ལས་ ལོག་
 ལེན་ནི་འི་ཐོབ་དབང་དེ་ཡང་

- (༡) ཉམས་ཚག་རྒྱུད་འཇུག་ཟེར་ ཉམས་ཚག་ཐོག་མི་འདི་ལུ་ རང་བཞིན་
 གནས་འི་མ་གྱི་རང་ལུ་བྱུང་མི་ སྤོང་རྒྱུད་དམ་བར་རྒྱུན་ལས་བཞེན་པའི་རྒྱུད་
 འཇུག་ ཡང་ན་ འགན་འཛིན་བཟོ་བའི་སྐབས་ལུ་ བར་རྒྱུན་ལས་
 བྱུང་སྲིད་པར་ ཚུ་ཕན་ཚུ་ལུ་ཤེས་རྟོགས་ཡོད་མི། ཡང་ན་

- (2) Punitive or exemplary damages, which includes damages which exceed the loss or damage suffered by the non-breaching party, but which are justified in the circumstances of the case, keeping in mind all relevant factors, including the conduct of the party committing the breach of contract.
212. A person who is not a party to the contract but is a beneficiary under the contract shall have the same rights as the non-breaching party under that contract in respect of any loss or damage suffered by such a beneficiary by reason of the breach of the contract.
213. No compensation shall be payable for any loss or damage which is remote or indirect.
214. When estimating the quantum of loss or damage caused by a breach of contract, the steps which the party claiming compensation has taken, or could have taken, to mitigate or lessen his or her loss or damage shall be taken into consideration.
215. The non-breaching party shall have the right, instead of claiming damages, to make a claim on the basis of *quantum meruit*, that is, for payment of a reasonable sum for the obligations discharged or for the value of the supply made or work done or service rendered by him or her under the contract.
216. If any amount is mentioned in the contract as the amount payable in case of breach of the contract, the party committing the breach shall be liable to pay compensation arrived at by applying the rules contained in this section, but not exceeding the amount so stated in the contract.

(2) ཚབས་ལྷིའི་རྒྱུད་འཇུག་ཟེར་ བར་རྒྱུན་མ་རྒྱབ་མི་ཙུ་ཕན་ལུ་ ཞོང་རྒྱུད་ ཡང་
 བ་ ཉམས་ཆག་ཕོག་མི་འདི་ལས་ལྷག་སྟེ་ ཉམས་ཆགས་ཕོག་ཡོད་པ་ཨིན་
 རུང་ འགན་འཛིན་ལུ་བར་རྒྱུན་རྒྱབ་མི་གི་བྱ་སྤོང་བཅུས་ཏེ་ འབྲེལ་ཡོད་ཀྱི་
 ཚ་རྒྱུན་ཚ་ཚང་སེམས་ཁར་བཞག་ཕོག་ལས་ འབྲེལ་གནད་ཀྱི་གནས་སྤངས་
 དང་བསྐྱེད་ཏེ་ཐོབ་ལུངས་ཡོད་མི།

212. མི་ངོ་ཅིག་འགན་འཛིན་གྱི་ཙུ་ཕན་མེན་རུང་ འགན་འཛིན་གྱི་ཁེ་ཕན་ཐོབ་མི་ཨིན་ཚེ་
 འགན་འཛིན་གྱི་བར་རྒྱུན་ལུ་བརྟེན་ཁོའམ་མོ་ལུ་ཞོང་རྒྱུད་ ཡང་ན་ ཉམས་ཆག་རེ་
 བྱུང་ན་ བར་རྒྱུན་མ་རྒྱབ་མི་ལུ་ཐོབ་དབང་ཡོད་དོ་བཟུམ་སྟེ་ ཁེ་ཕན་ཐོབ་མི་ལུ་ཡང་
 ག་ཅིག་མཚུངས་ཀྱི་ཐོབ་དབང་ཡོད།

213. ཞོང་རྒྱུད་ ཡང་ན་ གྲང་ཡིང་ ཡང་ན་ ཐང་ཀར་མིན་པར་ཕོག་པའི་ཉམས་ཆག་ཕོག་
 ཚེ་ དེའི་རྒྱུད་འཇུག་སྤོང་དགོཔ་མེད།

214. འགན་འཛིན་གྱི་བར་རྒྱུན་ལས་བརྟེན་པའི་ཞོང་རྒྱུད་ ཡང་ན་ ཉམས་ཆག་ཤོར་བའི་
 ཕོག་ཚོད་ཀྱི་ཚད་བཏོན་པའི་སྐབས་ རྒྱུད་འཇུག་ཐོབ་བཅོམ་བཏོད་མི་ཙུ་ཕན་གྱིས་
 ཞོང་རྒྱུད་ ཡང་ན་ ཉམས་ཆག་སྟོང་ཡངས་ ཡང་ན་ མར་ཕབ་ཀྱི་དོན་ལུ་ ཐབས་
 ལམ་བཏོན་པ་ ཡང་ན་ བཏོན་ཚུགས་མི་ཚུ་ཡང་བཅུ་འཛོག་འབད་དགོ།

215. འགན་འཛིན་ལུ་བར་རྒྱུན་མ་རྒྱབ་མི་ཙུ་ཕན་ལུ་ རྒྱུད་འཇུག་ཐོབ་བཅོམ་བཏོད་མིའི་
 ཚབ་ལུ་ ཁོ་རའི་ཟད་ཕྱིས་ཐོབ་ཚད་གྲུར་གཞིར་བཞག་ཕོག་ དེ་ཡང་འགན་འཛིན་དང་
 འཇུག་ཏེ་ འགན་འཇུག་འགྲུབ་མི་གི་དོན་ལུ་ ཡང་ན་ མཁོ་སྤོང་འབད་མི་ ཡང་ན་ ལཱ་
 འབད་མི་ ཡང་ན་ ཞབས་ཏོག་བྱིན་མི་ལུ་ རྒྱུ་མཚན་ལྷན་པའི་རིན་ཐང་གི་ཐོབ་དབང་
 ཡོད།

216. གལ་སྲིད་འགན་འཛིན་ནང་ལུ་ བར་རྒྱུན་རེ་འབྱུང་པའི་སྐབས་ སྤོང་དགོ་པའི་དུལ་
 འབོར་རེ་འཁོད་དེ་ཡོད་ན་ བར་རྒྱུན་རྒྱབ་པའི་ཙུ་ཕན་གྱིས་ཁས་ལེན་པའི་རྒྱུད་འཇུག་
 དོན་ཚན་འདི་ནང་འཁོད་པའི་བཅའ་ཡིག་དང་འཇུག་ཏེ་ སྤོང་མིའི་འགན་འཇུག་ཡོད་པ་
 ཨིན་རུང་ འགན་འཛིན་ནང་འཁོད་པའི་ དུལ་འབོར་ལས་བཞུལ་ནི་མེད།

217. If it appears that payment of compensation shall not adequately compensate the party claiming compensation, the party committing the breach may be directed to specifically perform the obligations undertaken by him or her in the contract, except in the case of personal contracts involving personal qualities, skill or qualifications.
218. When a party to a contract has agreed not to do a particular act or thing, an injunction may be issued against such a party, restraining him or her from doing such act or thing, either for a specified period by grant of a temporary injunction or in perpetuity by grant of a permanent injunction, keeping in mind the facts and circumstances of the case.
219. The provisions of this Chapter shall also apply in case of breach of a quasi-contract.
220. No person shall be entitled to commence proceedings for any relief or remedy for breach of contract if three years has elapsed from the date on which the breach was committed or from the date on which such person became aware of such breach, whichever is later. The burden of proving that a person became aware of the breach of a contract, not when such breach occurred, but at a later date, shall be on the person who so claims.
221. Notwithstanding what is stated in this Chapter, the court before which a dispute arising out of a contract has been filed may, if it so deems fit, and shall, if the parties to the

११७. གལ་སྲིད་རྒྱུད་འཇུག་སྲོད་དེ་ཡོད་མི་འདི་ ཐོབ་བརྗོད་བཀོད་མིའི་ཚ་ཕན་ལུ་ འོས་
འཚམས་མེད་པ་སྟེ་འཐོན་ཚེ་ བར་རྒྱུན་རྒྱབ་མི་ཚ་ཕན་འདི་ལུ་ མི་ངོ་འཇུག་གས་གྲུབ་
དང་རིག་ཚུལ་ དེ་ལས་ཁྱད་ཡོན་ཚུ་རྒྱུད་དེ་ཡོད་པའི་རང་དོན་འགན་འཛིན་འདི་མ་
བཅི་བར་ གཞན་འགན་འཛིན་ནང་ལུ་ ཁོ་རའི་ཁས་ལེན་འབད་དེ་ཡོད་པའི་འགན་
འཁྲིཚུ་ དམིགས་བསལ་དུ་ལག་ལེན་འབྲམ་ནི་གི་བཀོད་ཁྱབ་བྱིན་དགོ།

११८. འགན་འཛིན་གྱི་ཚ་ཕན་ཅིག་གིས་དམིགས་བསལ་གྱི་བྱ་སྲོད་ ཡང་ན་ གང་རུང་
ཅིག་མི་འབད་བཟེ་བའི་ཁས་ལེན་འབྱུང་ཚེ་ ཚ་ཕན་འདི་གིས་ འདི་བཟུམ་མའི་བྱ་
སྲོད་འབད་ནི་ལས་བཀག་ཆ་འབད་ནིའི་དོན་ལུ་ འབྲེལ་གཞན་གྱི་བདེན་ཁྱད་ས་དང་
སྐབས་དོན་ཚུ་སེམས་ཁར་བཞག་སྟེ་ གསལ་བཀོད་འབད་བའི་དུས་ཚོད་ལུ་ གནས་
སྐབས་གྱི་སྐབས་བབ་བཀག་སྟོམ་ ཡང་ན་ གཏན་འཇགས་གྱི་དོན་ལུ་ གཏན་
འཇགས་གྱི་སྐབས་བབས་བཀག་སྟོམ་བྱིན་ཚོགས།

११९. ལེའུ་འདི་ནང་གི་དགོངས་དོན་ཚུ་གིས་ ག་ཅིག་མཚུངས་གྱི་འགན་འཛིན་ལུ་ཡང་
ལག་ལེན་འབྲམ་ཚོགས།

१२०. གལ་སྲིད་འགན་འཛིན་ལུ་བར་རྒྱུན་འབྱུང་པའི་ལྷ་ཚེས་ལས་ ལོ་ངོ་གསུམ་ལྷག་སོང་
བ་ ཡང་ན་ མི་ངོ་ག་ཅིག་གིས་ བར་རྒྱུན་འདི་གི་སྐོར་ལས་ཤེས་རྟོགས་བྱུང་མ་ད་ ལོ་
ངོ་གསུམ་ལྷག་སོང་བ་ཡིན་ཚེ་ འདི་གཉིས་ལས་ག་ཤུལ་མར་ཨིན་ན་འདི་ལས་འགོ་
བཟུང་སྟེ་ མི་ངོ་གང་རུང་ཅིག་ལུ་ཡང་ བར་རྒྱུན་ལུ་བརྟེན་པའི་རྒྱུད་གསོ་ ཡང་
ན་ བདེ་ཐབས་གང་རུང་ཅིག་གི་བྱ་རིམ་ཚུ་ འགོ་བཙུགས་ནི་གི་ཐོབ་རིམ་མེད། མི་ངོ་
འདི་གིས་འགན་འཛིན་ལུ་བར་རྒྱུན་བྱུང་པའི་ཤེས་རྟོགས་འདི་ བར་རྒྱུན་བྱུང་མ་ད་མེན་
པར་ ཤུལ་མའི་ལྷ་ཚེས་ཅིག་ལུ་ཨིན་པའི་བདེན་ཁྱད་ས་བསྐྱེལ་ནི་གི་འབྲི་འགན་འདི་
ཁ་འགན་བསྐྱེལ་མི་འདི་ལུ་ཕོག།

१२१. ལེའུ་འདི་ནང་ལུ་བཀོད་དེ་ཡོད་མི་དེ་མ་བཅི་བར་ འགན་འཛིན་འདི་ལུ་བརྟེན་པའི་
ཉོགས་འཛིང་ཚུ་ ཁྲིམས་གྱི་འདུན་སར་ བཤེར་གཏུགས་མ་འབད་བའི་སྲོན་ལས་

dispute agree, refer the dispute for settlement by mediation, conciliation, arbitration or any other form or mode of dispute resolution.

CHAPTER XIV MISCELLANEOUS

Amendment

222. The amendment of this Act by way of addition, variation or repeal shall be effected by a simple majority of the respective Houses or vote of no less than two-thirds of the total members of Parliament present and voting on a motion submitted by one-third of the members of either House.

Authoritative Text

223. The Dzongkha text shall be the authoritative text, if there exists any difference in meaning between the Dzongkha and the English texts.

Definitions

224. In this Act, unless the context otherwise requires:

- (1) What is “**reasonable time**” within the meaning of this expression as used in this Act shall be a question of fact to be determined in each case having due regard to the facts and circumstances of the case.

གལ་སྲིད་བབ་སྐྱོས་བྱུང་ཚུགས་པ་ཅིན་ ཅུ་ཕན་ཚུ་གིས་ཁས་ལེན་འབད་དེ་ བདེ་
འགྲིག་དང་མཐུན་འགྲིག་ དེ་ལས་ནང་འགྲིག་ ཡང་ན་ གཞན་ཐབས་ཤེས་གང་རུང་
ཅིག་ ཡང་ན་ འཁོན་འདུམ་གྱི་ཐབས་ལམ་ཚུ་བཏོན་སྟེ་ མཐུན་འགྲིག་བཟོ་དགོ།

ལེའུ་བཅུ་བཞི་པ། སྤྱོད་ཚུགས།

འཕྲི་སྟོན།

༡༡༣. ཚོགས་ཁང་རང་སོའི་འཕུས་མི་ཡོངས་བསྟོམས་ལས་གསུམ་དཔུ་གཅིག་གིས་གྲོས་
དོན་ལུ་ཉེ་ བཅའ་ཁྲིམས་འདི་ལུ་ ཁ་སྐོང་དང་ བསྐྱར་བཅོས་ ཡང་ན་ ཆ་མེད་
བཅས་ཀྱི་ འཕྲི་སྟོན་གང་རུང་འབད་དགོཔ་ཐོན་ཚེ་ ཚོགས་ཁང་རང་སོའི་ཕྱེད་མང་གི་
ཐོག་ལས་ ཡང་ན་ ལྷན་བཞུགས་ནང་ཨིན་པ་ཅིན་ སྤྱོད་ཚུགས་ཀྱི་འཕུས་མི་ཚོགས་
རྒྱན་བསྐྱར་མིའི་གལ་ལུ་ཡོད་མི་ཡོངས་བསྟོམས་ལས་ གསུམ་དཔུ་གཉིས་ལས་མ་
ཉུང་བའི་ཚོགས་རྒྱན་ཐོག་ལས་འབད་དགོ།

ཚོག་དོན་གི་དབང་ཚད།

༡༡༣. བཅའ་ཁྲིམས་འདི་གི་ རྫོང་ཁ་དང་ དབྱིན་སྐད་ཀྱི་བར་ན་ གོ་དོན་མ་འདྲུལ་ཚེ་
འཕྲི་སྟོན་ རྫོང་ཁའི་ཚོག་དོན་ལུ་ཆ་གནས་བཟུང་དགོ།

ངེས་ཚིག་

༡༡༤. བཅའ་ཁྲིམས་འདི་ནང་ གོ་དོན་ལོགས་སུ་སྟེ་བཏོད་དེ་ཡོད་ན་མ་གཏོགས་ དེ་མིན་
ཚོག་དོན་ཚུའི་ངེས་ཚིག་གཤམ་གསལ་ལྟར་དུ་གོ་དགོཔ་ འདི་ཡང་།

- (༡) བཅའ་ཁྲིམས་འདི་ནང་ལུ་ **རྒྱ་མཚན་ལྷན་པའི་དུས་ཚོད་**ཟེར་ འཁོད་དེ་ཡོད་
མིའི་གསལ་སྟོན་གི་གོ་དོན་དེའི་བདེན་ཁུངས་ཀྱི་དོགས་གཞི་འདི་ འབྲེལ་
གནད་སོ་སོའི་དོན་ཁུངས་དང་ རྐབས་དོན་ཚུ་ལུ་གཞི་བཞག་སྟེ་ཐག་བཅད་
དགོ།

- (2) **“Coercion”** shall mean the committing of or threatening to commit any act which is an offence under the law in force in the Kingdom of Bhutan or the detaining of or threatening to detain any property to the prejudice of any person whatsoever with the intention of causing a person to give his or her consent.
- (3) **“Undue influence”** shall be said to exist when the relations subsisting between the parties are such that one of them is in a position to dominate the will of the other and uses that position to obtain an unfair advantage over the other.
- (4) **“Fraud”** includes any of the following acts committed, expressly or impliedly, by a party to a contract, directly or through an agent or otherwise, to deceive the other party or to induce him or her to enter into a contract, namely –
- (1) Stating or representing something to be true with knowledge that it is not true;
 - (2) Actively concealing a fact, having knowledge or belief of that fact;
 - (3) Making a promise without any intention of performing it;
 - (4) Any act which is declared to be fraudulent by any law in force in the Kingdom of Bhutan;
 - (5) Any act or omission meant to deceive.

(२) **བཙན་བསྐྱུལ་**ཟེར་མི་འདི་ འབྲུག་རྒྱལ་ཁབ་ནང་འཁོད་ལུ་ཁྱབ་དབང་ཡོད་པའི་ཁྲིམས་ལུགས་ནང་གསལ་གོད་འགོལ་ཡིན་པའི་བྱ་སྤྱོད་ལག་ལེན་འཐབ་པ་ ཡང་ན་ ལག་ལེན་འཐབ་ནི་གི་འཛིགས་སྤྱོད་ལྟོན་པ་ ཡང་ན་ མི་ངོ་ཅིག་གི་ཁས་ལེན་དགོ་ནིའི་དོན་ལུ་བསམ་སྦྱོར་གྱི་སྐོ་ལས་ མི་ངོ་དེའི་བདག་དབང་ཡོད་པའི་རྒྱ་དངོས་གང་རུང་ཅིག་བཀག་བཞག་པ་ ཡང་ན་ བཀག་ནིའི་འཛིགས་སྤྱོད་ལྟོན་པའི་གོད་ཉེན་གང་རུང་ལུ་གོ་དགོ།

(३) **འོས་མེད་ཤན་ཞུགས་འདུག་**ཟེར་མི་འདི་ རྩ་སྐད་གཉིས་ཀྱི་བར་ན་ཡོད་པའི་འབྲེལ་བ་འདི་ རྩ་སྐད་གཅིག་གིས་རྩ་སྐད་གཞན་མི་དེའི་འདུན་འདི་དབང་ལུ་བསྐྱུ་ནི་དང་ དེའི་ཁས་ལེན་ལུ་ཕྱོགས་སྤྱོད་གི་སྐོ་ལས་ ལེན་ཡོད་མི་ལུ་སྐྱབ་ཡིན།

(༤) **གཡོ་ཚོལ་**ཟེར་མི་འདི་གཤམ་གསལ་གྱི་བྱ་སྤྱོད་ལུ་ཁ་གསལ་དུ་ ཡང་ན་ ལུགས་བསྐྱུ་གྱི་སྐོ་ལས་ རྩ་སྐད་ཅིག་གིས་འགན་འཛིན་གྱི་དོན་ལུ་ཐང་གར་ ཡང་ན་ ལས་ཚབ་བརྒྱུད་དེ་ལག་ལེན་འཐབ་པ་ ཡང་ན་ འདི་མིན་རུང་འགན་འཛིན་ནང་འཇུག་རྒྱུའི་དོན་ལས་ རྩ་སྐད་གཞན་མི་དེའི་གཡོ་སྐྱུའི་སྐོ་ལས་རྒྱུད་བསྐྱུལ་འབད་མི་ལུ་སྐྱབ་ཡིན་ དེ་ཡང་

- (१) གནད་དོན་གང་རུང་ཅིག་བདེན་པ་མིན་པའི་ཤེས་རྟོགས་ཡོད་རུང་འདི་བདེན་པ་ཡིན་ཟེར་སྐྱབ་པ་ ཡང་ན་ བདེན་ཚབ་སྟོན་ནི།
- (२) དོན་ཁྲུངས་ཀྱི་ཤེས་རྟོགས་ ཡང་ན་ ཡིད་ཚེས་ཡོད་རུང་ འདི་རྩེ་གསང་བཞག་ནི།
- (३) ལག་ལེན་འཐབ་ནི་གི་བསམ་སྦྱོར་མེད་པར་ཁས་བྱུངས་འབད་ནི།
- (༤) འབྲུག་རྒྱལ་ཁབ་ནང་འཁོད་ལུ་ཁྱབ་དབང་ཡོད་པའི་ཁྲིམས་ལུགས་གང་རུང་ཅིག་གིས་ གཡོ་ཚོལ་འབད་དེ་དོས་འཛིན་གྲུབ་པའི་བྱ་སྤྱོད་གང་རུང་ཅིག།
- (༥) གཡོ་སྐྱུ་གི་ཐོག་ལས་བྱ་སྤྱོད་ ཡང་ན་ བཞོལ་བཞག་པ་གང་རུང་།

- (5) “**Misrepresentation**” shall mean any negligent or unwarranted representation that something is true when in fact it is not true, even if the person making such a representation believes it to be true.

- (4) ལྷན་ལྷགས་ཟེར་མི་གི་གོ་དོན་འདི་ མི་ངོ་གང་རླང་ཅིག་གིས་བག་གཡེང་
ཡང་ན་ བདེན་ཁྱདས་མེད་པའི་སྣོ་ལས་ བདེན་པར་འཛིན་སྟེ་ གནད་དོན་
གང་རླང་ཅིག་བདེན་པ་མིན་རླང་བདེན་པ་ཨིན་ཟེར་ ལྷན་མི་ལུ་གོ་དགོ།

སྟོན་ཚིག

ཚོས་ལྡན་འབྲུག་ཡུལ་མིང་དང་དོན་མཚུངས་པའི། །
ཚོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོས་ཚོས་བཞིན་བསྐྱེད་པའི་འབྲུག། །
ཚོས་སྲིད་ལུགས་གཉིས་མངའ་ཐང་རབ་རྒྱས་ནས། །
ཚོས་མཐུན་བཟང་པོར་སྲོད་པའི་ཡུལ་འགྱུར་ཤོག། །